

زستانه خهون

گوئی تهرهقی

وهرگیترانی:

دلاوهر قهره داغی

چاپی دووهم

(زستانه خهون) ی خاتوو گوئی تهرهقی گوزارشتکهری ژیانی پیکهوهیی
قهبیلهیهك خهئکه که تامادهگیی ناچارى مؤدیرنه ههست پیدهکهن و له ئیلتیزامی
تاکیتی و ته نیایی و بهرپرسیاریتییی ده ترسن!

بهرنامهی میزگردی نووسهران (نیزگهی فهره نسه)

①

له جيگه يه كه وه با ديت، له درزي په نجره كانه وه، له ژيرده رگا كه وه، له كونيكي نه بينراوه وه!

كوټړا بهو زووييه زستان هات!

زستانان پيکه وه بووين.. من، هاشمیی، نه نوهری، عه زیزی، نه همه دی، مه هدهوی و هه لته ت كاك حهیده ری یش.

چ زوو تپه پری! حه فتاو پینچ سال یان حه فتاو حه وت یا خود زیاتر.. نازانم! حسیبی رۆژان و سالانم له ده ست ده رچوون. دوو سال كه متر.. دوو سال زیاتر.. جیاوازی چیه؟ پیری له كه یه وه ده ستی پيكرد؟ مهرگ له كه یه وه ناماده یی خوی سه مانده؟

رۆژيكيان كه سيك گوتی: "پیره میرد، تاگات له خوت بیت نه كه ویت!"
تاوړمدايه وه. گوتم: "به لئې، تاگاداربه نه كه ویت!" تاوړمدايه وه تا ته وكه سه

هەرکێتیه که دهستی بگرم. واقم وپما. لهخۆم پرسى: " لهگهڵ منى بوو؟" باوهڤم نهکردو تێپهڤريم.

كاك حهدههريى دههگوت: " نۆهۆ.. چل سالى هيشتا له كوێهتى؟ زۆر زۆرى ماوه، يهك قهڤنى ماوه. ڤهنگه ههڤ نهيهت، قهت نهيهت؟"

چ سهرمايه كه! چ كزهيهك! وا دونيا خهريكه دهيهستيت، وا دونيا هيدى هيدى لهگهڵ مندا دهمریت. گلۆپه كه دادهگيرسيتم، نهسكه مله كه م بهزۆپا كه وه دهنووسيم، دادهنیشم و بهتانیپه كه لهخۆمه وه دهپيچم.

خۆزیا هيشتا هاوين با! خۆزیا هيشتا پيکه وهباين. چ بوو؟ چ بهلايه كمان بهسهڤهات؟ به قهولى عهسكهڤى ئيمه گوڤرايه لى يه كتر بووين! پيکه وه بووفان چهند خۆشبوو.. لهبىرى ئه وه دا نه بووين لهيه كتر داڤرين، خهتای كامان بوو؟ حهدههريى گوتى: " كورپنه، نهينى سهڤه و تنى ئيمه له يه كبووفاندايه. پاڤه كاتنام بهڤنى بۆتانی هه لگرم."

جهليلى گوتى: " قیژتان لیده كه مه وه. قیژ له ئيش و كاره كاتنان. قیژ له خه يالا تان. قیژ له حيسابى پوچى ئاره زوو كاتنان!"
نه نه هريى گوتى: " پيموايه جهليلى سوعبه تمان له گه ل ده كات. بهڤاستى نيبه. توڤه بوونه كه ي بۆخۆشيبه."

بهلام پاستيده كرد. چهند به ساناييش ئه و پاستيبه ي ده گوت. چ شه و يكي ناخۆشه ئه مشه و. چهند سارد و تاريك و بيكۆتاييه. تازه سه عات حه و ت و نيوه. خۆزیا زه من بۆ چركه يه ك راڤه وهستا. يه ك چركه دهڤه تى ده دا،

به خۆم گوت: " گەر کاتژمبیره کم وردوخاش کم، گەر پەردەکان دابەمەوه، گەر
دەرگاو پەنجەرەکان داخەم، چما ئەم زەمەنە ژەکارە نەفرەتییه لێم دەگەرێ؟"

چ خەیاڵێکی پووچ بوو!

ئەوه دڵی من بوو که چرکه کانی دەژماردن. دڵی من بوو که له گەڵ هەر
لێدانێکیدا، رێزۆیشتنی بەردەوامی بەرهو مەرگ دەسەلماند.

ویستم باوەر بە خۆم بێنم که مەرگ کۆتایی نییه، ویستم له دەستی عەدەمێک
راکم که شهوو رۆژ له ودیو پەنجەرە که مەوه وەستاوه و سهیرم دەکات.

ئەمەشیان خەیاڵێکی پووچ تر بوو!

به خۆم دەلێم: " پیره مێرد، گەر ئەجاره سه‌رما لێتدا، دەمریت!"

چ حیسابگەلیکە! چ حیسابگەلیکی پێکنیناویییه. دەشی چل سالی هەرگیز
نەیت.. دەشی قەت نەیت!"

له قاپ و قاچاخه نەشۆراوه کانی پال دیواره که دەنۆرم، له ورده نانی
سه‌رکومبارە که، لهو مشکەیی که له ناوه‌راستی هۆده که دا راوه‌ستاوه و واقی
ورماوه!

له هه‌موویان زیاتر دلم بۆ هاشیمی تەنگ بووه، هه‌موو عەسرانیك دەهات،
تابلۆکانی له گەڵ خۆیدا ده‌هینا، تابلۆی تیره رەنگاوپرەنگەکانی، هه‌موو تابلۆکانی
له‌بەردەمدا ریز ده‌کردن. ده‌یگوت: " گوی رادیۆ.. هاكا كه‌وتنه‌ خویندن.. گویت
لێیه؟"

هیچم گوی لێنه‌ببوو. ده‌یگوت: " ئەوه‌تا.. ده‌خوینن!" دادەنیشت و هه‌مدیس
له‌بارەي ژنه‌ چکۆله‌ قژ لوله‌که‌یه‌وه ده‌دوا، له‌بارەي شیرین خانمه‌ شیرینه‌که‌یه‌وه،

لهبارهی کارهکانییهوه، لهبارهی قسهکانییهوه، لهبارهی دهنگییهوه که له گمه گمی کۆتران دهچوو. لهبارهی چاوانی خێل و پیکه‌نینی ساکارو لهبارهی بۆنی خۆشی لهشییهوه.

گوئی پاده‌دێرم. دهنگیک دیت. دهنگی ته‌په‌ی پئی، دهنگی قسه‌کردن له‌ودیو په‌نجهره‌وه، ده‌شی که‌سیک بۆ سه‌ردانم هاتبی. به‌دوای گۆچانه‌که‌مدا ده‌گه‌رپیم، به‌دوای که‌وشه‌کانما، به‌دوای عه‌ینه‌که‌که‌ما، ده‌بئ کئی بئی بیری کردووم؟ کئی؟ گرنگ نییه، هه‌رگیز گرینگ نییه، ته‌نانه‌ت گه‌ر غه‌ریبه‌یه‌کیش بئی و به‌هه‌له‌ پئی که‌وتبیتته‌ ئی‌ره، ده‌رگای لی‌ ده‌که‌مه‌وه و نه‌مشه‌و لای خۆم گلی ده‌ده‌مه‌وه. نازانم نه‌و گۆچانه‌ له‌حنه‌تیه‌م له‌کوئی داناوه، ده‌ستم به‌ دیواره‌که‌وه ده‌گرم، به‌ لی‌واری می‌زه‌که‌وه، به‌ پشتی نه‌سه‌که‌مله‌کانه‌وه.

"پیره‌می‌رد، ناگات له‌خۆت بئی نه‌که‌ویت!" به‌ منی گوت.. به‌ منیک که‌ ته‌نانه‌ت بیرم له‌ پیری نه‌کردبۆه.

ده‌رگا‌که که‌لا ده‌که‌م، سه‌ر ده‌به‌مه‌ ده‌رئ، گوئی پاده‌دێرم. سه‌رما و تاریکی و ته‌نه‌که‌یه‌ک زبلی بۆن گرتوو له‌ پاره‌وه‌که‌دایه. ده‌پرسم: "کی‌یه؟ که‌س له‌وتیه؟" بیده‌نگیی. تا نزیک قالد‌رمه‌کان ده‌چم، نارام ده‌گرم. به‌رزتر ده‌لیم: "ده‌رگا‌که کراوه‌ته‌وه، وه‌رنه‌ ژوورئ!" نا، که‌س نییه.. وه‌ک پیری و وه‌ک به‌سه‌ر پیری.

جاران گه‌ر که‌سیک له‌ده‌رگای داباو نه‌هاتبایه‌ ژوورئ، یه‌که‌سه‌ر ده‌مانزانی که‌ شه‌وه‌ نه‌حه‌دییه. هه‌یده‌ری ده‌یگوت: "کورپینه، واباشتره‌ قه‌ت ده‌رگای لی‌نه‌که‌ینه‌وه، چیت‌ر نه‌م زه‌لامه‌ جیی متمانه‌ نییه!" ده‌مانگوت: "هه‌یده‌ری

گیان.. تاخر ئەحمەدی رەفیقمانە، نێمە ھەر ھەوتمان لە منائییەو پیکەو ھەورە بووین.. تاخر چۆن وادەبێ؟"

ئەنوەری دەیگوت: "بەلێ، زۆر ناجۆرە، بەلام چار چییە؟ ئەم زەلامە خەریکە ھەر شەشمان دەسخەرۆ دەکات."

ھاشمی دەیگوت: "ھەرچی ئپۆە بیلین"

عەزیزی دەیگوت: "من دەبێ بیرئکی لی بکەمەو، دوایی رای خۆم دەلێم."

دەگەرپیمەو پال زۆپاکە، دادەنیشم و بەتانییەکە لەخۆمەو دەپێچم. کئی دیت بۆ لام؟ بەم سەرمایەش! بەم شەو تاریکە بەفرانبارەش! ناگری زۆپاکە زیاد دەکەم، ھەلەلەرزەم. گوتم: "شیرین خانم، تۆ ھەمیشە خەریکی چینی مەلپێچیت بۆ نێمە. لەبەیانییەو تا ئیوارە خەمی ئەو تە کەنەبا یەکیکمان سەرمای بیت، تاخر چۆن ئەو نەندە ژنیکی نازەنن و شوخ و شەنگ و میھرەبانیت؟ کە وامگوت، پیکەنی، لەو پیکەنینە منالانە جوانانە کە ھێشتا لە گویمدا دەبیبیەم، ھێشتا ھەندئ شەو تیکەل بەخەونئکی ناخۆش دەبێ و دەکەوئتە زرنگەو نارام دەکاتەو."

خۆزیا ئیستا بەیانئ با، خۆزیا ئیستا کاتیک با کە بۆنی ھاوینم لەدەرگا و دیوار کردبا، رادیۆکە دەکەمەو، ھەوالەکان، من لە ھەموو شتیک بی ناگام. پیاویک ژنیکی کوشتو، پیاویکی تر خۆی کوشتو، لافاو ھەستاو، ھێشتا جەنگ بەردەوامە، ھەسحەسێک بیتاقەئ بۆ دەرچوو، دویا ھەمان دویاکەئ جارنە، رادیۆکە دەکوژئنمەو.

ساعات بیست دەقیقەى دەویى بۇ ھەشت، نۆزدە دەقیقەى دەویى بۇ ھەشت، شانزە دەقیقە.. پانزە دەقیقە.. دوانزە دەقیقە.. دە دەقیقە.. نۆ دەقیقە.. پینج دەقیقە.. ساعات ھەشتى ریکە.. ئەمشەو ھەز دەکەم تەواوی سەعات ھەشتەکان بەیادی خۆم بینمەو. ھەز دەکەم پرسیار بکەم. ھەز دەکەم لەخۆم بنۆرم. لە تەواوی رۆژەکانم. لە تەواوی لەھزەکانم بنۆرم. ھەز دەکەم جارێکی تر تەواوی ئەم ھەفتاوە چەند سالییە بەدەوری خۆمدا ریزکەم و سەیریانکەم. سەیری ھەموو ئەو رۆژە لەدەست چووانە بکەم، ئەو رۆژانەى کە ھەتا فریاکەوتم سەیریانکەم، کە ھەتا فریاکەوتم دەستیان تێو بەدەم و بۆنیانکەم، رەویبونەو، چەند سوک و ھاسان رەویبونەو، چەند بى ھات و بات و بەسوئ.

رۆژتیکیان عزیزى پرسی: "دەتەوی لەسەرەو دەست پى بکەیتەو؟"

بیرم کردەو نا. ھەر بە راستی نا. لە سەرەو دەست پى بکەمەو تاچ ببى؟ تا چ بکەم؟ مەگەر دلتیایم رینگەیهکی تر ھەبە.. کە دەشزایم نیبە.. لانی کەم بۆم نایبە. گەر ھەزار جارى تر لەسەرەو تى ھەلچمەو، دیمەو ھەمان شوین.

جەلیلی گوتى: "مەعلومە کە رینگەیهکی تر ھەبە، ملیۆنیک رینگەى تر ھەن،

خۆت نەتویست، وا ئیسراحتەر بوو کە نەتەوی!"

ھەیدەرى گوتى: "ھاوړپیان، بۆ خۆتان واباشترە بەقسەم بکەن، من نەیتى

سەرکەوتنم لە ژياندا دۆزیو تەو، باوەر بکەن دۆزیو تەو!"

عەزیزى گوتى: "خۆزیا دەرفەتى رۆیشتن ھەبا، خۆزیا تەوانرا با شتیک کرابا!"

گۆتم: "منیش دیم. ھەرکەسێک ناوی خۆی لى بێنى و پروات، منیش لەگەلى

دەچم!"

حهیده ریبی گوتی: "هاورپتیان، هاورپتیانی تازیزم، خۆتان کهر مه کهن، نه کهن له خۆشیدا هاربن. مه گهر بۆ ههر شویننیک پرۆن لیره باشته؟ بهرد له جینگه ی خۆی سهنگینه."

ئه نوه ریبی گوتی: "وهرن بابچین بۆ پیاسه، شار بۆته چراخان، جهژنه، یانسیب راکیشان و پیش برکپییه، هه موو شویننیک پره له نیشانه ی رانومایی، بابچین بۆ سهیر، مانه و بیه تمان بهرز ده بیتهوه."

هاشمیی گوتی: "هه رچی ئیوه بیلین، قاییلم." ئیمه چیمان گوت؟ تاخر ئیمه کۆ بووین؟ ئه وه ی ههیده ریبی ده یگوت. کاک ههیده ریبی.

شیرین خانم گوتی: "سه برکه ن تا ئه همه دییش بیته. به ته نها جیی مه هیلن." ههیده ریبی گوتی: "قه ت نه مه راست نییه، ئیه مالی کهن." گوتم: "ئه همه دیی گیان، تاخر چیه؟ له چیی ده ترسیت؟" وه لآمی نه دامه وه.. وه ک هه میسه مات و غه واره، هیشتا هه ندی شو واده زانم که راپراوه ته وه، ته په ی پیی ده ناسمه وه، دهنگی ههنگاوناننیک سست و بی ده ره تانانه که هه لده هاتن و نه یانده زانی رووبکه نه کوئ.

شتیک بهر شووشه ی په نجه ره که ده که ویت. گوئ راده دیرم. و ابزانم (با) یه یان کزه ی سه رمایه، یاخود پالده په ستۆی تاریکییه. مشکیکی زلی رهش خه ریکی کرۆژتنی چمکی په رده کهیه. خۆزیا که سیك بۆ سه ردانم ده هات. خۆزیا که سیك له ویدیو په نجه ره وه بانگی ده کردم. هیچ نه بی جارن فاتمه ده هات. ناوی فاتمه نه بوو. ناوی روقیه و سه کینهش نه بوو. نازانم ناوی چ بوو. ناوی هه رچییه ک بووی،

گرینگ نییه. گرینگ نهویه کهسیکی باش بوو، کهسیکی جیا له من، کهسیکی تر بوو. هفتی دوو رۆژ دههات. پهردهکانی ههلهدانهوه، پهنجهرهکانی دهکردنهوه، چهرچهفهکانی دهتهکاندن، دیدانه بهرهار، قاپ و قاچاخهکانی دهشۆردو جل و بهرگهکانی کۆدهکردنهوه. چ بۆنیکی خۆشی لی دههات! بۆنی دهروهی لی دههات، بۆنی کۆلان و شهقام، بۆنی دوکان و جۆگهلهو پاسی لی دههات، نامادهیی ههبوو، لهویدا بوو، پهیهوند بوو بهمنهوه، لهبهرامبهرمدا بوو، دهمزانی که نهگهر بدویم گوئی لیم دهیی، گهر برۆم ده مبینی، لهبوون و نهبوونم حالیی دهبوو، بهردهوام خهریکی قسهکردن بوو، بهلام نەك له گەل من، بهلكو له گەل میزو کورسییهکان، له گەل دهسکی ده رگاو بهلوعهی سهماوهر، له گەل گسکه کهی دهستی و له گەل نهو جلکهی که خهریکی شتنی بوو، پهیهوندی له گەل هه موو شتهکانی دهووبه ریدا هه بوو، له گەل مهسینه، له گەل فهرش، له گەل باول، له گەل مقهست و خاکهناز. لهزوبانیان دهگهییشت، ببووه بهشیک لهوان، له گەل من نهدهدوا، دهشی جار ناچار شتیکی گوتبی که من گویم لی نهبووی، گویم گران ببوو، بیرمه تهخیر رۆژ که هات. قزیان لهبنا بریبوو، لهناوهپراستی هۆده کهدا دانیشت و دایه خورهی گریان. گوتی: خانه کهی ناوها قژی بریوه.. داویتی به نارایشتگا کهی سهری کۆلان تا بۆی بکاته کلاوه قژ. نهو قسانهی بۆ من نه کرد، بهلكو بۆده رگاو دیوار و نهسکه ملهکانی کرد، بۆ فهرش و قاپهکانی باسکرد، رۆیشت و تیت نه گهراپهوه. زۆر ده مپکه، ههوت یان ههشت سال له مهویهر، ئیستا تنها مشکهکان هه، مشکی زلی رهنگ خۆله میشیی که هیدی هیدی هه موو شتی که ده کرۆژن.

چ با یه کی رموزنه.. نه دی له کوپوه دیت؟ ده شی له لوله ی زوپاکه وه بیت. نه مشه و زووتر ده نووم. ده چمه سهر قهره و پله که م و به خۆم ده لیم: " پیره میرد ناگاداربه. گهر نه مجاره سهر مات بی ده مریت!" ده ست ده نیمه نیو گیرفانی چاکه ته که م، له بنه که یدا دوو سی ده نک گوله به رۆژه و نوقلیک له تویی خرتکه و پرتکه کاندان، ده ریاندینم، نوقله که ده نیمه ده مم، رهق و ناخۆشه، تفی ده که مه وه، له نوقله کانی شیرین خانم. گیرفانه کانی شیرین خانم هه میسه پر بوون له نوکی برژاوو نوقول. پر بوون له ده زووی رهنگاو رهنگ و گوله یاس. بیرمه نه و رۆژه ی که بۆ یه که مجار بینیم، ده رگای هوشه ی مائی هاشیمی له سهر پشت بوو، نه نوهری گوتی: " هاشیمی میوانی هه یه!" چووینه ژووره وه. هه یده ری گوتی: " به لئی به لئی، حالیی نه بووم. نه مه کییه؟ نه م شته نه تیکه یه هی کام ولاته؟" شیرین خانم به جلکه وه له ناو هه وزه که دا بوو، ناوی به خۆیدا ده کرد، روخساری دابووه بهر فواره که و پیده که نی.. نه نوهری گوتی: " به راستیی شتیکی سهیره، هینده ی میرووله یه که، میرووله یه کی خه پان!" هاشیمی له قه راغی باخچه که دا له سهر نه ژنۆ دانیشتبوو، وړ و کاس، ده می نیوه داچراو و چاوانی خه والوو. پیلووی نه ده تروکاند، بی جووله و هه ناسه شی نه ده دا. عه سکه ری گوتی: " چند وردیله یه، ده کری له هه موو شوینی کدا هه لگیری، ده کری بیخه یته گیرفان و له گه ل خۆتا بییه ت بۆ دایره. " هه یده ری گوتی: " یه که مجار پیویسته بزانی چ کاره یه، نه سل و فه سلی چیه!"

شیرین خانم دهستی بۆ راوه شاندین. هوشه که ی پر کردبوو له قاقای پیکه نین و شه ره ناو، کوتره کانی هاشیمی به ده وریدا هه لده فرین، په له پیتکه ی له تاوه که ده دا و

دەپىرژاند بە دەم و چاۋى كاك حەيدەرىي دا. . شتىكى گوت تىنەگەشتىن، دەمى پر بوو لە نوقول. بە خۇشحالىيەو تەماشاي دەكردىن، وەك بلتې دەمىك بى ھەموومان بناست، نەماندەزانى چ بلتېن، نەماندەزانى چ بگەين! شىرىن خام لە ھەوزەكە ھاتە دەرەو، پى خاوس و تەر، خۇي بە ھاشمپىەو لكاند، سەرى نايە سەرشانى، شتىكى بە گويدا چرپاند.

حەيدەرىي گوتى: "چەند بى حەيايە!"

نەنەرىي گوتى: "رەنگە دز بىت!"

مەھدەوىي گوتى: "وا باشترە دەرىكەين!"

ھاشمىي مات و واق ورمائو، لە شىرىن خانى دەنۆرى، باوهرى نەدەكرد، ھىور ھىور، بە دوو دلتي، بە ترس و پارىزەو دەستى ھىنا بە قۇي تەر و قامكە درىژ و بارىكەكانى شىرىن خام دا، ھىند ھىور كە وەك بلتې بترسى لەوھى شىرىن خام بدات لەشەقەي بال و تەرە بىت. گوتى: "فريشتهي رەھمەتە، نىردراوى خودايە" حەيدەرىي بردىيە لاو. لتي پرسى: "ناوى چىيە؟ كىيە؟ لەكام بنەمالەيە؟" ھاشمىي تەماشايكردىن. چاۋى لە چاوانمان برى، سەرى پاوھشاند، خۇشى نەيدەزانى شىرىن خام كىيە و لەكام بنەمالەيە. گوتى: "دەرگاگە كرابۆو و ھاتە ژوورەو وەك كۆترىك، وەك گىايەك كە كوت و پر لە باخچە سەوز دەبى. چوزانم. ھاتو و پرايەو!"

جەژنى لەدايكبونى كاك حەيدەرىي بوو. گومان بەو بۆنەيەو شتىكى باشى بۆ بگىرىن، شتىك يادگارىي ھاوپىيان. نەنەرىي گوتى: "من جوتىك كەوشى خۆماليى بۆ دەكرم." مەھدەوىي گوتى: "با شتىكى بۆ بگىرىن بە كەلگى بىت. بۆ

نمونه سیتیک سکل و سپانه بۆ ترۆمبیله کهی، یاخود مشاریکی کاره بایی بۆ باخچه کهی. "عهزیزی پرسی:" یا حهزرتی عهباس! ههمدیس جیژنی له دایکبونی ههیده رییه؟" شیرین خانم تهیره لوبیکی به دیاری بۆ هینا. قه فسه کهی دایه دهستی کاک ههیده ریی و وهک هه میسه کاتی که شهرمی ده کرد، ملی به لاره وه برد. دواتر بهر گوئی که وته وه که قه فسه سی تهیره که یان خسته تته نه مبار و به قوماشیک دایانپوشیوه. کاک ههیده ریی گوتبوی:" دهنگی خهراپ نییه، به لام له ناوه ختا ده که ویتته خویندن. شتیکی نيزعاجه!" شیرین خانم هیور نه بۆوه، دهگریا و داوای تهیره کهی ده کرده وه، خهریکبوو نه خۆش که ویت. ههیده ریی گوتی:" تهیریکی ده تومانیی تهو بیته و بهرده یه ی ناوی. وهرن بۆی بهر نه وه. پیی بلین تیر له م شته ئه نتيکانه بهم ناوه دا نه هینیت!" نه بهینا.. تیر نه بهینا.

به فر که وتوته بارین. ورد و خیرا. به تانییه که تا ژیر چه ناگه م راده کیشم. هیور هیور هه ناسه ده ده مه وه تا هه وای ساردی هۆده که نه مخاته کۆکه. نارام ده گرم تا شتیکی پروودات. تا لانی کهم ههست به برسیتی بکه م. ههست به خه و. ههست به شتیکی جگه له دانیشن و نارام گرتن.

دهنگی بارینی به فر دیتته گویم. وهک بلئی له نیو سهرمدا، له نیو دلما، له نیو چاواندا بیاریت.

به خۆم ده لیم:" پیره میرد، نه مشه و رهق ده بیته وه! هیشتا تازه سه ره تایی زستانه و زۆری بۆ هاوین ماوه."

گوتم:" عهسکه ریی گیان. تهو سه فهره چ بوو که باسکرد؟ نارۆیت؟ نارۆین؟"

لای دایکییهوه دانیشتبوو. قژی بۆ شانه ده کرد. شانی ده شیتلا، خواردنی
به ده مییهوه ده کرد.

گوتی: "وا هیئور هیئور خه ریکه درهنگ دادیت. ناخر کهنگی؟"

گوتی: "دایکمه. چیی لی بکه م؟ پیوهی گرفتار بووم."

کردبوویه کۆلی و ده یگه پان. ته ماشای کردم. گوتی: "تۆ له جینگه ی من بایت
چیت ده کرد؟ ها؟"

حهیده ریی گوتی: "ژیان مه سه له ی دوو زائید دوو ده کاته چواره. ژیان یاسای
خۆی هه یه. بونیاده می ژیر هه میسه به خته وه ره."

وا باشتره هه ستم و بیر له شیو بکه مه وه. بیر له خه و. بیر له م سه رما ترسناک و
له م مشکه نه حله تییانه ی که هه موو ماله که یان قۆرخ کردوه. له بیر ی سبه یینی و
ته واوی پۆژانی داهاتوودا بم!

*

②

كاك ئەحمەدىيى بە دوو دىيىھو تەوقەي لەگەل ئەو دەستەدا كرد كە بۆي راگىرا بوو. بە نابەدلىي گوشيى و بە پەژارەو پىكەنى. ھەولدا خۆشحال خۆي پيشان بدات، بدويت، تەوقە بكات. خۆي بناستىن و ئەحوالى ھەمووان پىرسىت. ھەولدا لە ھەمووان توندتر پىكەنى و بلى: "بەراستىي نوكتەيەكى خۆشبوو!" ھەولدا سەر بلەقىنى، سەرسام بىت، پروونكردەوھى بویت، ھەولدا مۆتەئەسەف بى و ناوئيشانى باشتىن پزىشكى گەدە ھەلدا. ھەولدا ئارام بى و ھەستبكات كە بوونى ھەيە، كە زىندوھ، كە لەگەل خەلكانى تردايە، كە شوناسى ھەيە، كە ناترسىت، كە بەختەوھە و ئەمەيش مایەي خۆشھالىيە.

كاك ھەيدەرىي گوتبووي: "بەلئ. ئەمەيە مەعنەوييەت. جىي خۆشھالىيە!"

كاك ئەنەوھەريش گوتبووي: "سوپاس خودايە.. زۆر زۆر سوپاس."

كاك مەھدەويش لەنامەكەيدا نووسىيوي: "راست دەكەن. پىويستە مەروژ

ھەمىشە سوپاسگوزار بىت."

كاك هاشیمی میهره بانیش پیکه نیبوو. له خه یاری بیستانه که ی بۆ هه مووان ناردبوو. گوتبووی: " به به به. بهراستی ژیان جوانه. من له قولایی دلوه سوپاسگوزارم."

تهنها شیرین خانم ناوچهوانی دابوو بهیه کدا. سهری خستبووه سهه لیواری په نجه ره که و به تیلهی چاو ته ماشای نه همه دیی کردبوو. گوتبووی: " چ هه وایه کی پیسه! ئیدی هه ناسهی تیدا ندری. بونیادهم دهیه وی سهه بنیتته وه، دهیه وی واز له هه موو شتیك بینی. " چوبوووه نهو دیو دره خته کانه وه و له وی گریا بوو. ئیستایش له ویدا، دوو ریز پیشتتر. به هه مان چاوانی خه مینی فرمیسکاوی و هه مان دهستی چکۆله وه که له نیو دهستی كاك هاشیمی دا بزر بووه. به هه مان نیگایشه وه که هه همیشه هه موو شتیکی ده بینی و له هه موو شتیکیش ده گه یشت. كاك نه همه دیی قاچه ناوساو و ده رده داره که ی دریز کرد و سهری به پشتی کورسییه که وه دادا. شتیك لهو جه معده دا دلی داده خورپاند. شتیکی دوژمنانه و نامۆ. شتیکی دهست دریز که رانه و نائینسانیی. له ناپۆره ی سهه ره کانی رووانی: که له پال یه ک، هینده ی یه ک، وه کو یه ک. لهو هه موو دهه م و چاوه ی رووانی: پیکه وه لکاو، له یه ک چوو، یه کسان. لهو هه موو دهسته ی رووانی: مل که چ، یه کگرتوو، زه لیل. لهو هه موو پایه ی رووانی. لهو هه موو پیتلاوه قهیتانداره بزیاخکراوه و لهو هه موو پانتۆله په ساسییه توتووکراوه و لهو هه موو چاوه ی که له یه ک شوپنیان ده نۆری. لهو هه موو ددانه رزیوه پرتوکاوه زه رده، لهو هه موو ورگه ده ره په ریوه رووته، شتیك لهم گرو پیکه وه په یه وهسته یه ک دلوه بهرز ده بووه که هه ناسهی توند ده کرد، دهستی ده نایه بینی و چنگی به دلیدا ده کرد.

جیژنی پانزیه مین سالژۆژی دامه زانندی کۆمپانیای (همیشه گهوهەر) بوو. حهیدهریی، عهسکه ریی و هاشیمی له ریزی دوهم دانیشتبوون. سه به ته گو له کانیا ن له سه ر شانۆکه بوو، کار ته که ی حهیدهریی بریسکه ی ده هات. ده ورانده وره که ی ریشال ریشال و لیوارنکی زیر که فتی هه بوو. ناو و نیش و پله ی خویندنه که ی به پیتی دره وشاوه له سه ر هه لکۆلرا بوو. گو تبووی: "ئه مشه و شه ویکی گرینگه. شه وی شکۆو شانازییه. هاوړتیان گه ر نیه نه باین، دنیا چهنه چۆل و هۆل ده بوو!" کورسییه که ی کاک مه ده وه یی چۆل بوو. چاوه رپی بوون. بریار بوو له (گورگان)* وه بیت. نه نوهریی چاویکی هه ر لای ده رگا که بوو. ده یگوت: "ده گات. هه ر نیستا سه رو که لله ی په یدا ده بیت. دوینی شه و خه وم پیوه بینی. هه رچییه ک بئ ته ویش وه ک من کار مه ندی ئه م کۆمپانیاییه. دارو نه داری هی ئیره یه."

که سیئ شتی ده خوینده وه، بالای نه ده گه یشته مایکرۆفۆنه که. له سه ر نووکی پا را وه ستاوو هه ناسه برکیی پیکه وتبوو. ئاره قه ی کرد بووه. قه سیده یه کی درژی له وه سفی به ره مه ته ندروستییه کانی کۆمپانیای (همیشه گهوهەر) دا نووسی بوو. سه ری بۆ راده وه شانند. ده سته ده خسته سه ر دلئ و له کۆتایی هه ر به یته کی شدا تاهیتی بۆ هه لده کیشا.

ئه نوهریی له پشتی شانۆوه به ملاولادا راپه ده کرد. به رپوه به ری به رنامه که بوو. لیئکا لیئکا چمکی په رده که ی لاده دا و به په ژاره وه له کورسیه چۆله که ی مه ده وه یی ده نوړی.

* گورگان: ئوستان و ناوهندی ئوستانه له باکووری ئیران.

لهوسهري هۆله كهوه دهنگي چهچپ دههات. نهحمهديي ناوړي دايهوه و به دلهراوكيوه سهيري دواوهي كرد. سهرو سهكوتهكان ههر ههمووي نااشنا بوون. رووي وهرگهپراند و دهستي هينا به جينگه تهقهلهكاني سهريدا كه هيشتا نازاري ههبوو. ههمديس نهو گرپه بي هويه بهربووه لهشي. نهو كيتمه جهههنهميه كه ناويتهي چلك و خوئينيكي شهيتانيي ببوو. تهواوي دهريچهكاني پيستي پر كردبوو له تاريخيهكي وشك و قورس. مادهديهكي كانزايي پر كوردبووه ناو سهرييهوه، رووي كردبووه ناو دلبيهوه، رووي كردبووه ناوچالي چاوانيهوه. پيدهچوو درهختيكي ديريي بي و تهپ و توزي (با) ي هزار سالهي لهسهه نيشتيي و قورسايي ههموو لاشهكان، ههموو ساتهوهختهكاني ميژوو، ههموو بوونهوهه و ههبووهكاني خرابنه سهه سينگ. بيري ژووره كهه وهتهوه، بيري ژووره بي ههتاوه كهه و قهروهويله تهختهبيه كهه كه خهه نهبي ههموو شتيكي تري بو ديني. بيري ليفهيه كهه قورستره له شاخ و لهشي پيي رانايهت. بيري بالشتيك كه به دريژايي شهو دهبيته بيابانيكي وشك ههلاتهي پر درك و خرپه بهرد و ئيدي نووستن دهبيته سهفهريكي ترسناك بهژير دونيادا، دهبيته سهفهريكي بهنيو ههراوزهناي تههرمهنان و هزار روحي سههگرههراوني شهيتاني و با ي سيحريي و ههموو شتيك هيند بهربادو بي شيرازه خو دهنويني كه وهك بليي زهمهني بهر له خهليقهت بي و هيچ كهس تهنانهت خوداش بووني نهبيت. بزربوونيني تهوار و تهنيايي و مرؤقيني ناموو دهردهمند كه ههموو نهو ساتهوهخته شومانهي تهزمون دهكرد.

بيري كهوتهوه كه زوپاكه نهوتي تييدا نهماوه. بيري كهوتهوه كه گلويي راپهوه كه سوتاوه. له ههمان شوينهوه دهستي پيكردبوو. لهههمان پيپليكانه

تاریک و تەنگ و ساردە کەوێ. عەردە کە ی ژێر پای دەمی داچەربوو. تا دوا نەۆم
خەڵۆر ببۆو — چەل و دوو دانە پێپلیکانە - ناکا، کوت و پەر، وەکی خەو، وەک
ساتەو خەتیکێ نەندێشە، دەستیک لە غەیبەوێ درابوو بە پشتیدا و کەوتبوو
خوارەوێ. دوا ی ئەو روداوێ قاچی سێ مانگ لە گەچدا بوو. هێشتاکەش هەر تازاری
مابوو. شەوانە دەتێشاو دەکرایەوێ.

کاک حەیدەری پێکەنبوو. هاورپێانی تریش پێکەنبوو. تەنانەت کاک
هاشمی میهرەبانیش باوەرێ نەکردبوو. روداوێکی ساکار بوو. زۆر کەسی تر بەر
لەو هەڵدێرا بوون و ئەگەری هەڵدێرانی هەمووانیش زۆر بوو. خاوەن مائەکە
بەر لە هەموو کەسێک شایەتی داوو. گوتبووی: لەوێ بوو و بینویەتی کە قاچی
کاک ئەحمەدی خلیسکاوه و کەوتۆتە خوارەوێ. ئەمە روداوێکی تازە نییە. هەمان
ش بەسەر کرێچییه کە ی پێشوشدا هاتوو. ئەمە شتیکێ تازە نییە و بپرایەوێ.
لەگەڵ ئەمەشدا کاک ئەحمەدی دلتیابوو کە بە رێکەوت نەکەوتۆتە خوارەوێ.
سەرخۆش و گێژو وەر نەبوو، قاچیش نەخلیسکاوه. بەلام کەوتوو. بۆ؟ چۆن؟
کاک ئەنوەریش پێکەنبوو. گوتبووی: "باشە. دەبوو گلۆبی سوتاری پارەوێ کەت
گۆرپیا. دەبوو لەو تاریکاییەدا زیاتر ناگادار بایت!"

دەشی کاک ئەنوەری راست بکات. بەلام ئەو نەبەردە لەحنەتییه چی؟ ئەو
بەردە نادیارە کە نەدەزانرا لە کوێو هەلدراوێ و بۆچی هەلدراوێ. جێ تەقەلەکانی
سەری هێشتا ساریژ نەبوون. شانزە دانە تەقەل. شەوانە دەبرژانەوێ لەتاو تازار
گرمۆلە دەبوو. هاورپێان نیگەرانی خۆیان دەربیریوو. روداوێکی ناچۆر بوو.
بەتایبەتی کە هێشتا ناوساوییه کە ی قاچی کاک ئەحمەدی نەنیشتتبوو و سوتی

ئەو روداۋەي بىر نەچچە پۈتۈن. بەھەر حال ئىتەر بەردىك بوۋە ۋە ھەلداۋە. لەو جۆرە بەردانە بەر سەرى زۆر كەس كەوتۈن. كاك جەللىي گوتبۇي: " بەر سەرى ئىمەش كەوتتۇ، بەر سەرى ھەموومان كەوتتۇ. ھەناسەدان لەم رۆژگارەدا شتىكى ئاسان نىيە!" كاك ئەھمەدىي ئەو قسانەي قەبۇل بو. قسەي نەبو. گوتبۇي: " راست دەكەن. ئەو بەردە نەگىراۋەتە سەرى من. نەگىراۋەتە سەرى ھىچ كەس. ئەو بەردە جگە لە كەوتن چ مەبەستىكى تىر لە پشەتە نەبو. دەبو بەكەي. دەبو بەر سەرى يەكك بەكەي ۋە من لەوي بووم. ھەر كەستىكى تىر لەوي با، ھەمان بەلەي بەسەر دەھات. من، ئىو. جىاۋازى چىيە؟ دوا جار دەبو سەرى يەكك بەكەي."

ئەو پىاۋەي كە لەتەنىشت كاك ئەھمەدىيە ۋە دانىشتبو، پىكەنى. سەرى لەقاند ۋە پەرسى: " ئىو دەلەين چى؟ بەرشاستىي سەرنج پاكىشە. " كاك ئەھمەدىي گوتى: " بەلەي ۋەيە. سەرنج پاكىشە. " ۋەي گوت ۋە پەلەكى. سەرو سەكوتى ئەم پىاۋەي پى ئاشنابو. ئەم چاۋە ساكارو پامارو ھەپەساۋانە. ئەم دەمە داچەقاۋە. ئەم بوۋە ۋە ھەلە بۇيىخ لەملە پۇشتە ۋە پەرداخە. ئەم دەستانەشى بىنىبو. دەيناسىنەۋە. ئەو شەۋە لە تارىكىي سەر قالدەمە كانا ئەم دەستانەي لەسەر شانىي ھەست پىكردبوون. لەو دەستانە دەترسا. ھەر ئەم دەستانە ئەو بەردەيان كىشابو بەسەرىدا ۋە لە ھەمو جىگايەك بەدۋايەۋە بوون. نازارىيان دەدا، دوژمنايەتپان دەكرد. ئەم دەستانە بۇنى مەرگيان لىدەھات، بۇنى بالادەستىي ۋە داگىركارىي. شەۋانە دەھاتنە لاي، لە خەۋنە كانىدا، لە قولايى زەينە ھىلاك ۋە شىرەزە كەيدا، بۇ ھەر جىگايەك رۇيشتبا ھەستى بە تامادەبىيان دەكرد، دەبىينىن. لەشوشەي

په نجهره كاندا ده بېنين، له نيوان نهو ده ستاندا ده بېنين كه شيشى پاسنيكيان گرتبوو. له نيوان نهو ده ستاندا ده بېنين كه ناننيكيان له نانه وايه كه ودرده گرت. لهو ده ستاندا ده بېنين كه سلاويان ده كرد، كه ده يانوسى، كه ده يانژمارد، كه دو عايان ده كرد، كه كه سيكيان ده كوشت يا خود نهوازشتيان ده كرد. ته نانه ت نهو شه وهيش له مالى كاك حه يده ريبى نه م ده ستانه ي بيني بون، له حه ژمه تا له رزي لپه اتبوو، نه دى نهو ده ستانه هى كى بوون؟ هى كاك حه يده ريبى بوون؟ هى نه نوه ريبى، هاشمى، عه زيبى، عه سكه ريبى. هى كى؟ هه مان نهو شه وهيش بوو كه نهو روداوه سه يره ي تيا قه وما بوو. كاك حه يده ريبى گوتبووى: "خه تاى خۆته. نه گه ر لاي په نجهره كه وه نه بابت، ده رگا كه بهر كه پوت نه ده كه وت، دگانه كانه ت نه ده شان. كه موسي به ت هات بى سرته ديت، مرؤڅ پيويسته هه ميشه بو نه م جوړه پيشه اتانه هه ر چاويكي بكاته چوار چاو. ده بى حسيبى نه وه بكرى كه كوئ مه ترسى لى كه متره، مرؤڅ له ويدا بى. باشه تو بوچى لاي په نجهره كه وه راوه ستا بوويت؟ بو ده تويست بزانيت له كو لان چ باسه؟ بو ده رگا كه نه يكي تشا به ده م و چاوى كاك نه نوه ريبى دا؟ له بهر نه وه ي به ديار ته له فزيونه وه دانيشتو وه و كارى به كه سه وه نه بو وه. بوچ كه پووى كاك هاشمى نه شكا؟ له بهر نه وه ي به گول و به كه ناريبه كانيه وه خهريك بو وه. بو بهر ده م و چاوى من نه كه وت؟ له بهر نه وه ي حيساب بو هه موو شتيك ده كه م، ده زانم له كوئ راوه ستم. ده ك موزمه عيل بيت. گوتم و ره دانيشه، قسان بكه، رپوژنامه بخوينه وه، خسته پر كه ره وه، فال بگره وه، شه ره شيعر بكه، فيكه لي بده، خۆت به شتيكه وه خهريك كه. بچو بو سينه ما. تار

بۇزەنە. بەكورتى نازىزى دلەكەم نارام بگرە. تاخر چىتە؟ بۇ ئۆقرەت لى ھەلگىراوہ؟
چ مەرگتە؟"

كاك ئەنۋەرىي گوتبوى: "سې ددان ئەو ھەموو قسەيە ناھىتى. دە ددانى ترت
ھەن. كەپووشت چاك دەبىتتەوہ. بىرت دەچىتتەوہ."

كاك ئەجمەدىي قەبولى بوو. تەنئى گوتبوى: "بۇچى من؟ بۇ دەبى بەر دەم و
چاوى من بکەوى؟ خۇ ئىۋەيش ھەبوون. ئىۋەيش جار ناجار لای پەنجەرەكەوہ
دەوہستەن. بۇچى دەبى بەردىك لە ئاسمان بکەوئتتە خوار بەرسەرى من بکەوئت؟ بۇ
ھەمىشە من؟ غەزەبى كىم لى گىراوہ؟ كى دوژمنمە؟"

ئەو پىاۋەى كە لە تەنىشت كاك ئەجمەدىيەوہ دانىشتبوو، كەوتە چەپلەلىدان.
پرسى: "ئىۋەيش لەم سابونە بەكاردىنن؟"

كاك ئەجمەدىي گوتى: "بەلى؟"

پىاۋەكە گوتى: "چەند كارتتان كۆكردوونەتەوہ؟"

كاك ئەجمەدىي لىي پروانى.

پىاۋەكە پرسى: "شقارتەت پىيە؟ واى گوت و ئاماژەى بۇ كاك ئەجمەدىي كرد
كە بىدەنگ بىت.

بەرنامە خۇشەكان دەستىيان پىكردبوو. مۇزىقا ژەنەكان جلكى خۇمائىيان
پۇشىبوو. كەمانچەژەنەكە ھەلامەتى بوو، مل پىچىكى ئەستورى لەملىيەوہ
پىچاۋو بەدەم پۇمىنەوہ كەمانچەى دەژەند. كاك ئەجمەدىي، تەپل لىدەرەكەى
دەناسى، مامۇستاي بىركارىي بوو، دەرسى بە كورپەكەى كاك جەلىلى دەگوت.

پىاۋەكە گوتى: "چ ئاھەنگىكى خۇشە؟"

كاك نه حمه دبی سدرنجیدا که نیدی ناتوانی له سهر کورسییه که ی بهنگ بیت. ههستایه سهریا، قۆچه کانی چاکه ته که ی داخستن و به هیواشی که وته پری. پیاوه که پرسى: "بۆ کوئی؟"

كاك حهیده ریی ئاوریدایه وه. نیوچه وانی گرژ کرد و به سهر ئیشاره تی بۆ کرد که دانیشی.

شیرین خانم به تیلهی چاو ته ماشای ده کرد. پاره وه که چۆل بوو، خزمه تکاره که سلاوی لی کرد و به په له کلۆ شه کره که ی ناوده می قووتدا. پرسى: "نه مریکتان هه بوو؟"

كاك نه حمه دبی سهری راوه شاندا و به واق ورماییه وه راوه ستا. خزمه تکاره که پرسى: "شتیکتان ده وی؟"

كاك نه حمه دبی گوتی: "په رداخیک ناو." وای گوت و ههستی کرد تینووی نییه.. گوتی: "نا.. نامه وی... هیچ"

خزمه تکاره که گوتی: "حه زتان له کیکه؟"

كاك نه حمه دبی گوتی: "به ئی. بیگومان." وایگوت و دلای داخو رپا. ته نگه نه فهس بوو. لای په نجه ره که وه راوه ستا و په رده که ی هه لدایه وه. ته ماشای به فره که ی کرد. له دره خته کانی رووانی که وه ک ناپۆره ی پیریژنانی سهرسپی نۆره یان بۆ مهرگ گرتبوو. ته ماشای شه قامه تاریک و دریژه که و شه تاقه په نجه ره روونا که ی کرد که له بینایه کی نیوه دیرینی به رامبه ردا پرشنگی ده دا. ههستی کرد، شیرین خانم له دووره وه ته ماشای ده کات.

له مائی كاك هاشیمی بوون. شیرین خانم مهولووی بۆ کردبوو. سفرهی مهولووی
راخستبوو. دهستی گرتبوو. له نوقله تهبه پروکه کانی دابوویه بیخوات. كاك
حهیده ریی گوتبووی: "گرینگ نییه. بیرت دهچیتته وه. مرۆڤ شته کانی بیرده چنه وه.
کاتیک نازاریک رووی تیده کات، دهکه ویتته ناخ و ئوف، دهکه ویتته هاوار هاوارو
پاشانیش بیری دهچیتته وه. ههمیشه نازار بنه بر ده بی، یان ده رمان ده کری، یا خود
مرۆڤ پیی رادیت."

كاك هاشیمی له سهر قالدومه کانی ههوشه دانیشتبوو، خهریکی چنن بوو. شپزه
و بی تاقت. دوو کۆتری شیرین خانم تهره ببوون. یه که مجار کۆتره مییه که و
دوایش نیزه که ی. تازه هیلکه یان دانا بوو. كاك هاشیمی تی نه ده گه یشت. ده یگوت:
"هیچ کۆتریك هیلکه که ی جی ناهیلئی و بروات. مه حاله. چ بووه؟ بۆچی
ته ره بوون؟ خۆ لی ره له هیچیان که نه بوو. ناو، دان، هیلانه. هیچ کۆتریك تا
ههست به نزیك بوونه وه ی کاره سات نه کات تهره ناییت. به لام نه دی کام
کاره سات؟"

كاك جهیلیی گوتبووی: "کاره سات له ههوادایه. بلاوه، له و ناوه دایه که
ده بخۆینه وه، له و دهنگه دایه که گوئی بیستی ده بین. کاره سات به چار نایینری، به لام
ههیه. له من و له ئیوهش واقعیی تره."

كاك نه نوهری گوتبووی: "باشتره قسه ی لی نه که یین!"
خزمه تکاره که قاپی شیرینی له سهر میزی پال دیواره که داناو پرسی: چا شتان
حهز لییه؟

كاك نه حمه ديبی سهیری كۆلانی ده كرد. كه ستيك له دووره وه له ژير تاقيكدا
راوه ستابوو.

خزمه تكاره كه گوتی: " كاك نه نوه ريبی نه مسالّ زه حمه تيكي زوريان كيشا. هر
خۆي سه رله بهري بهرنامه كانی ئاههنگه كهی ئاماده كردوه. "

كاك نه حمه ديبی پرسى: " نهو پياوه ده ناسيت؟ نهو پياوهی كه له وسهري كۆلاند
راوه ستاوه؟ "

خزمه تكاره كه گوتی: " كاك مه هده ويی پياويكي باش بوو. خوزيا نه رويشتبا بو
گورگان. حديفه! "

كاك نه حمه ديبی به له پي دهستی ئاره قه ی روخساری سړی. جي ته قه له كانی
سهري ده كزايه وه. شتيك چنگی ده كرد به سينهيدا.

خزمه تكاره كه پيكنی. له هۆله كه وه دهنگی چه پله ليدان ده هات. كاك
نه حمه ديبی چمكي په رده كهی بهردا كه له نيو ده ستيدا گوشي بووی. هاته نه ملاره و
به ترسه وه ته ماشای خزمه تكاره كهی كرد. پرسى: " چيه؟ بو وه ستاويت و ته ماشام
ده كهيت؟ چيت ده وي؟ "

نه م بيچمه ی بينيبوو. له كوئ؟ كه نگی؟ نهو شه وهی كه كه وتبووه خواره وه؟ نهو
رۆزه ی كه به رده كه سهري هه لتيشاندبوو؟ ده شی له خه يالدا بينيبیستی. ده شی
قه سی كاك حه يده ريبی و نه نوه ريبی بيت كه ده يانگوت: " نه حمه ديبی گیان. تير وا
خه ريكيت به ته واوی شیت ده بيت. "

خزمه تكاره كه پرسى: " كورسيستان ده وي؟ "

كاك ئەجمەدىي سەرى پراۋەشاندا و چوۋە دەست شۆرىيەكە. دەرگاگەي لەو دىۋەۋە داخست و گوۋى پادىرا. دانەۋىۋە. لەكونى دەرگاگەۋە تەماشاي دەرەۋەي كرد. خزمەتكارەكە پشتى لىتى بوو. بەلۋەكەي كردهۋە. سەرى خستە بەر ناۋەكە. دەستى تەپر كرددو هيناي بەملىدا. پەنجەرەي دەست شۆرىيەكەي كردهۋە و سەرى هينايە دەرەۋە. لەرز دايگرت و موچوركەي پىداھات. بەخۆي گوت: "ئەم پىاۋە كىيە؟ بۆچى لەۋى، لەژىر ئەو بەفرەدا پراۋەستاۋە؟ چاۋەرپىي چىيە؟"

بۆ پارپەۋەكە گەپرايەۋە، خزمەتكارەكە لاي دەرگاي ھۆلەكەۋە پراۋەستاۋە. تەماشاي ئاھەنگەكەي دەكرد. كاك ئەجمەدىي پرسى: "چىيە؟ چ باسە؟"

خزمەتكارەكە گوتى: "چەند قەشەنگە!"

كاك ئەجمەدىي گوتى: "لەكۆلان دەلئىم!"

خزمەتكارەكە گوتى: "ھىچ نىيە قورىان. چ پەيۋەندى بە ئىمەۋە نىيە."

كاك ئەجمەدىي گەپرايەۋە لاي پەنجەرەكە و چمكى پەردەكەي لادا. ئەو كەسە ھىشتا ھەر لەۋىداۋە. بەفر ھىلەكانى روخساي دەسپىيەۋە.

لەناۋ ھۆلەكەۋە دەنگى چەپلە و ھەلەلە دەھات. خزمەتكارەكە گوتى: "قورىان ۋەرن سەيركەن. خۆشترىن بېرگەي بەرنامەكەيە."

كاك ئەجمەدىي پرسى: "ئەو پىاۋە كىيە كە لەژىر ئەو تاقدەدا پراۋەستاۋە؟ چى دەۋىت؟"

خزمەتكارەكە كەۋتە چەپلەكوتان. گوتى: "چ ئاھەنگىكە! لەۋەسە بەدەرە!"

ئەۋجا كارمەندان رىزيان بەست. كارمەندە كۆن و پىشىنە پاكەكان، ئالاي كۆمپانىيان بەسەرشانەۋە. كارمەندە زلەكان وئىنەي لە چوارچىۋە گىراۋى

بهره‌مه‌کانی کۆمپانیایان به‌ده‌سته‌وه. له‌دوای نه‌وانیشه‌وه ریزی کارمه‌ندانى تازه و خیزانه‌کانیان.

كاك حه‌یده‌ریی و هاشیمی و عه‌زیزی راوه‌ستابون. چه‌پله‌یان لیده‌دا.
خزمه‌تکاره‌که گوتی: "نێستا نۆره‌ی كاك نه‌نوه‌رییه!"

ده‌نگی شه‌ییور به‌رزبۆوه. په‌رده‌ی شانۆ لادرا. کارمه‌ندان که‌وتنه‌ چه‌رینی مارشی کۆمپانیا. كاك نه‌نوه‌ریی له‌ناو تیوبی ده‌رمانی دگانیکدا که‌ داده‌گیرساو ده‌کوژایه‌وه، راوه‌ستابوو. ببووه‌ پۆحی ده‌رمانه‌که. تاجیکی ره‌نگاو‌په‌نگ له‌ فلچه‌ی ددانى به‌سه‌ره‌وه بوو. وه‌سفی خۆی ده‌کرد و ده‌یگوت که‌ نه‌رم و بۆن خۆشه‌ و دوژمنی باوه‌کوشته‌ی بۆنی ده‌مه. له‌باره‌ی شوپشه‌ بێ هاوتاکه‌یه‌وه ده‌دوا. له‌باره‌ی جیهادی پیروزییه‌وه دژی پوکی نه‌خۆش.

كاك حه‌یده‌ریی به‌گوتی كاك عه‌زیزی دا ده‌یچپاند.

كاك نه‌حه‌دییه‌ی هه‌مدیس بۆ پارپه‌وه‌که‌ گه‌راپه‌وه و پالتی به‌دیواره‌که‌وه‌دا. ده‌یزانی که‌ که‌سێک له‌وسه‌ری کۆلاندایه‌ ژێر به‌فردا راوه‌ستاوه. که‌سێک به‌هه‌مان ده‌ستانی ناشناوه. چمکی په‌رده‌که‌ی لادا، وایه‌زانی خه‌ون ده‌بینی و چه‌ندین جاریش ته‌م خه‌ونه‌ی بینیه‌وه. ته‌م کۆلانه‌ - ته‌م شه‌وی به‌فره‌، ته‌م دره‌خته‌ مردووانه‌، ته‌م بینا نیوه‌ ته‌واو کراوه‌ په‌شه‌ و ته‌م سیبه‌ره‌ی له‌وسه‌ری کۆلاندان. هه‌موو ته‌مانه‌ی پیشتر چه‌ند جارێک بینیه‌وه. ده‌یانناسیته‌وه. ده‌رگاکی کرده‌وه و هات له‌سه‌ر بانیه‌که‌ راوه‌ستا. ده‌ره‌وه‌ سارد بوو. له‌رزى لیتهات، ده‌ستی هینا به‌ به‌فری سه‌ر تارمه‌که‌دا. هه‌وا زبرو و شک بوو. هه‌وا وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی تیژ چنگی له‌ ده‌م و چاوی ده‌گرت. ته‌نانه‌ت به‌فریش قورس و کانزایی بوو.

ئەو شەھەش ھەر بەفر دەبارى. ئەو شەھەى كە بە ھەلە وایانزانى دزە و دەسگىريان كەرد. كەوتنە بىراز كەردنى، جەلەكانیان شىتال شىتال كەرد. ئەوجا تىگەشىتن كە بە ھەلە دەسگىريان كەردووە. كلىلى دەرگای ھەوشەى بىر چووبوو. خاوەن مائەكە دەرگاكەى لى نەدەكەدەووە. پىشتى لە ھەسحەس و لەگىرفانىدا بۆ كلىلى زیادە دەگەرا. گوتبووى: "تېرە مائى منە و كلىلەكەم بىرچووە. دەبى بىناسن!" وای گوتبوو، پاشان بە ترسەو لەدەستى خۆى پوانىبوو كە خەرىك بوو لەنىو لەپى ھەسحەكەدا تىك و پىك بەشكى. گوتبووى: "چ دەكەیت؟ بۆ دەستت گرتووم؟ چىت دەوئ؟" وىستبووى شتى تىرش بلى. بەلام لەگەل یەكەم بۆكسدا بۆ زگى، ھەناسەى لەبەر پرابوو. لەژىر لىووە گوتبووى: "كى دزە؟ شىت بوویت؟ بۆچى لىم دەدەیت؟" دانەوىوۆە تا چاویلکەكەى لەسەر نەرزەكە ھەلبگرىتەووە. خوین لە لووت و ژىر چاوانىووە بەسەر لىویدا ھاتبوو خوار. لە دەرگای دابوو. داواى یارمەتى لە دەرو دراوسى كەردبوو، دەستى بەسەرىووە گرتبوو تا كەمتر ھەست بە نىشى مەشتەكۆلەكان بەكات. گوتبووى: "باوەرەم پى بەكەن، بە ھەلە دەسگىرتان كەردووم!" تىدى لەھۆش خۆى چووبوو. ماوہىەكى زۆر چاوى نەبىنى بوو. چاویلکەكەى لەژىر پائىدا ھەپروون بە ھەپروون ببوو. داوى ئەو پوداوە سەرى لەگىژەو دەچوو. ھەمىشە دلى نازارى ھەبوو. كاك ھەیدەرى گوتبووى: "بەلئى، لە گەلتانام. بە راستى ھەلەپەكى گەلۆرانە بوو. پىووستە بە تەواوى لى بکۆلریتەووە. خۆشەختانە ياسا پارىزەرى ھەمووانە." كاك ئەنوەرى گوتبووى: "من پىم وایە خەتای خۆت بوو. تاخر بەو كاتە درەنگەى شەو لەدەرەو چىت دەكەرد؟ بۆچى وەك تىمە ناچىت لەسەعات نۆو بەھوویت؟ ھەسحەسى فەقىر گوناھى

چييه؟ منيش له جيئي نهو بام هر لیت ده که و تمه گومانه وه. ناسایشی کۆمه لگه له منو تو گرینگتره!"

خزمه تکاره که پرسى: "گه وره م، تهن دروستیتان باشه؟"

کاک نه حمه دبی له پی دهستی پرکرد له به فری سهر تارمه که و هه لیگلۆفت. به روخساریدا هیئا. به لیوه وشک هه لگه راوه کانیدا. ده می کرده وه. ویستی هاواربکا. ویستی به له قه به ریته تارمه که. ویستی شتیك بکا. ناوپی دایه وه و له شیرین خانمی رووانی که له بهر ده رگا که دا راوه ستابوو.

کاک جه لیلی گوتبوی: "ناوایه کاکى خۆم و زۆریش خهراپه. نه ویتر هاوړیت نییه، دوژمنته، بووه ته دوژمن. ده بی له گه لیدا بکه ویته زۆران. یان بخوی یاخود بخوړیت!"

کاک نه نوهری نهو قسانه ی پی وانه بوو. گوتبوی: "بونیا م یه ک تۆز ده دا و یه ک تۆزیش وهرده گریت. یه ک تۆز قایيله و یه ک تۆزیش ناقاییل. یه ک تۆز هه یه و یه ک تۆز نییه. ژیان جوړیکه له مامله."

شیرین خانم هیور هیور هه لده له رزی. ددانه سه ده فییه کانی چۆقه یان ده هات. پرسى: "بوچی لیته دا راوه ستاویت؟"

ناهه ننگه که کۆتایی هاتبوو. هه مووان خه ریک بوو ده رپۆیشتن. له دووره وه ده نگی نه نوهری ده هات. خو شحال و پیرۆزیایی له هه مووان ده کرد.

کاک حه یده ری هاوړیکانی بو ماله وه داوه ت کرد. کاک هاشمی به دواى شیرین خانم دا ده گه را. کاک حه یده ری له ژیر چه تره که یدا بوو. رینکۆته که ی تا قووله پای ده گه یشت. ده سکیش و مل پیچ و کلاوه که ی له هه مان په رنگ بوون.

كاك نه حمه ديبی لهو سيټبهري پروانی كه لهوسهري كوټان له ژير به فردا
پراوه ستابوو. به خزی گوت: "چاوه پټی منه. به دواي مندا هاتووه. وا باشتره له گهټ
نه ماندا پرؤم. خؤم له ژير چه تره كهی كاك حهیده ریبی دا قایم ده كه م و دهستی كاك
هاشمی ده گرم. دنیا له ژير چه تره كهی كاك حهیده ریبی دا تاسايشه. دهستی كاك
هاشمی ده توانی بهر لهو بهرده بگری كه تيم ده گیری. نه مانه هاوپټی منن. بؤم
ده بنه قهټغان. ده مپاريزن."

كاك حهیده ریبی له پیش هه مووانه وه له پټیلیكانه كان دابهزی. چه تره كهی
دیواره كه ده خشا. كاك هاشمی خه ريكبو به په له قوټچه كانی پالتوكهی شیرین
خانی داده خست.

ترومیټله كهی كاك حهیده ریبی له بهر ده رگا بوو. جامه كانی دواوهش به فر
پاك كره و هیان پټوه بوو. زنجیری به هر چوار تايه كه یه وه به ستبوو.

شیرین خانم گوتی: "خیرا كه، بكه وه پټی. باپرؤین!"

كاك نه نوهری تاجه كهی نابوه بن ههنگلی و تهوقه ی له گهټ میوانه كانا ده كرد.
كاك نه حمه ديبی به دهست به فزه كهی سهروقژی ته كاند. له خزمه تكاره كه ورد بؤوه كه
به سه رسورمانه وه سهیری نه می ده كرد. نا. ههټه نه بوو، هه مان چاو له وه بهر
تاوها سهیریان كردبوو. هه مان چاو، به هه مان تارامیی، به هه مان خه مساردیی.
لهو شه وهی كه تیايدا شهل و كوت كرا نهو چاوانه ی له یاده. په نجه ره كهی
به رامبه ری كرابؤوه، كه سیك له و دیو په نجه ره كه وه شاهیدی شهل و كوت كردنی بوو.
كه سیك كه پراوه ستاو و له ته واوی نهو ماوه یه دا به تارامیی ته ماشای نه می
كردبوو. كاك نه حمه ديبی بانگی لی كردبوو، دهستی بؤ پراوه شانده بوو، سلأوی

لیکر دبوو. گوتبووی: "قوربان. هاوسی نازیز، ئیوه ده مناسن. ده زانن که ماله کم لیره یه. چهن دین جار یه کترمان بینویه. قسه مان له گه ل یه ک کردوه. نه حوالی یه کترمان پرسویه. ئیوه شتی کم بۆ بکن." "نهو چاره شوشه یه مردووانهش هر ته ماشایان کردبوو. که سیکی تریش له ویوه رته ببوو. ریوارتیک که ریگهی لی بزرببوو، کاتی ته می بینیبوو به پهله تیی قوچاندبوو.

دوو زهلامی تریش له درزی ده رگاوه سهیری دهره وه یان کردبوو. کاک نه حمه دیی گویی له ده نگیان ببوو. بانگی لی کردبوون. گوتبووی: "هیته ئیوه نه وانهی که له ودیو نهو ده رگایه وهن. ئیوه شتی بکن!" "ده رگا که جووت ببوو. نه حمه دیی بهر له وهی بکه وی، گویی له سورانه وهی کلله که له ناو قوفله که دا ببوو.

خزمه تکاره که پرسی: "ته دی ئیوه ته شریف نابهن؟"

کاک نه حمه دیی پرسی: "ئیوه ده مناسن؟ وایه؟"

خزمه تکاره که ته ماشای کرد. هه مووان سواری ترۆمبیله که ی کاک حهیده ریی ببوون. به فر پاکه ره وه کان خیرا خیرا به فری نیشتوی سهر جامه کانیان لاده برد، هه مووان چاره پیتی کاک نه نوهری بوون.

شیرین خانم له بهر پیلیکانه کاندراوه ستابوو. نهیده ویست پروات.

خزمه تکاره که گلۆپه کانی هۆله که ی کوژاندنه وه. کاک نه حمه دیی هاواری کرد:

"تارام بگرن.. مه پۆن!" وای گوت و به پهله له پیلیکانه کان رایکرده خواره وه.

خزمه تکاره که هاواری کرد:

"قوربان. پالتۆکه تان، کلاوه که تان."

ترومیبله که می کاک حهیدهری کیوته ری. کاک نه حمهدیی بهرتر هاواریکرد:
"مهړن. نارام بگرن!"

شیرین خانم له مدیو جامه کهوه به په ژاره وه دهستی راوه شانده.
سپه ره که می نهوسه ری کولان بی جوولنه راوه ستابوو. خزمه تکاره که له ویدیو
په نجه ره کهوه سهیری ده کرد.

کاک نه حمهدیی راوه ستا و به زور هه ناسه می بو ددرا. هات و باتیکی سهیر
له سه ریدا دهات و ده چوو. قولایی گوئی لیوانلیو بوو له ژاوه ژاو. به فر ده پڑایه
چاوانیسه وه. له دووره وپرا دهنگی زنجیری تایه کانی کاک حهیدهری دهات. کاک
نه نوه ریی گوتبوی: "خه تایی خوته. بو هیچ کام لهو به لایانه پروو له نیمه ناکات؟
بو هیچ کهس و هیچ شتیک دوژمنی نیمه نییه؟"

کاک نه حمهدیی یه خه می چاکه ته که می بهرز کرده وه و هه ولیدا لهوسه ری کولان
نه روانی. له دلی خذا گوتی: "هیشتا درهنگ نه بووه. هیشتا دهره فت ماوه. ده بی
په له بکه م. ده بی خوم بگه یهغه مائی کاک حهیدهری. نه وانه به تنها جیم ناهیلن.
نیمه پیکه وه گوره بووین، هاو پولی کونی یه کترین. ده بی په له بکه م."

خزمه تکاره که په نجه ره که می کرده وه و سه ری برده دهره وه. کاک نه حمهدیی کیوته
ری. به فر خیرا خیرا جیگه پیکانی پر ده کردنه وه، هه موو شار نووستبوو. له خوی
پرسی: "له کوپوه بپرم؟" بیری کیوته وه که تا مائی کاک حهیدهری رپگایه کی
دریژی له پیشه و نا کرئ به پپی پیاده بپوات. به نه سپایی ئاوری دایه وه و
هه لگه رزی. هه نگاوه کانی خیرا تر کرد.

كاك حه‌یدهری گوتبوی: " له ترومبیله‌که‌ی ئیمه‌دا جی نییه. خۆت وهره‌وه!"
كاك نه‌حمه‌دی له فیکره‌وه چوو: "ره‌نگه له‌مالیشه‌وه جیان نه‌ییت. ره‌نگه له‌هیج شوینیک جی بو من نه‌ییت."

كاك عه‌زیزی گوتبوی: "به‌ده‌ست ئیمه نییه، خۆت ده‌یزانیت." كاك نه‌حمه‌دی له فیکره‌وه چوو: "تا ده‌گه‌م، دره‌نگ دادیت. تا ده‌گه‌م شیویان کردوو و نووستون، گلۆپه‌کانیان کوژاندوو نه‌ته‌وه، دره‌گای حه‌وشه‌کانیان داخستون. نه‌دی چۆن ده‌توانم خه‌به‌ریان که‌مه‌وه؟ چۆن ده‌توانم خه‌وی ئیسراحه‌تیاں لی تیک بده‌م؟ ره‌نگه له‌قالدرمه‌کانه‌وه به‌رم بده‌نه‌وه و قاچیکم بشکینن، یاں له‌سه‌ربانه‌وه به‌به‌ردیک نیشانه له‌سه‌رم بگرنه‌وه. خۆم بینیم که‌ چۆن ته‌ماشایان ده‌کردم. بینیم که‌ چۆن پیشانی یه‌کتریان ده‌دام و به‌گویی یه‌کترا ده‌یانچپاند، بینیم که‌ چۆن جیان هیشتم و بۆی ده‌رچون. ده‌ترسن نه‌م نه‌فرته له‌وانیشه‌وه بگلیت. چ باکیان به‌وه‌یه که‌ چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دیت؟"

پاره‌ستا. به‌فر ده‌پژایه‌ چاوانییه‌وه. به‌فر له‌سه‌ر سه‌ری ده‌نیشتم، له‌سه‌رشانی، له‌سه‌ر پای ده‌نیشتم. له‌ودیه‌ پهرده‌کانه‌وه گلۆپه‌کان یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌کوژانه‌وه. شار وه‌ک پاشماوه‌ی چیرۆکی فه‌رامۆشکراو له‌و دووری دووره‌وه هه‌ناسه‌ی ده‌دا. هینده‌ دوور که‌ وه‌ک بلی له‌خه‌یالیک زیاتر نه‌ییت. گویی رادپرا، جگه له‌ ورته‌ ورتیکی نزمی نه‌ودیه‌ تاریکی و جگه له‌ ته‌په‌ی پایه‌ک که‌ هیدی هیدی له‌دواوه‌ نیزیکی ده‌بۆه، چ ده‌نگیکی تر نه‌ده‌بیسترا.

*

كاك عهزیزی دانیشت. قاچی لیّ راکیشا. شانی دادا. دهستی لهسەر یهك دانا و له دلی خۆدا گوتی: "خۆزیا دهپرۆیشتم. خۆزیا ههله دهستامه سهر پا. خۆزیا لیّره نه بام. ناخر ده بیّ چند ههزار كه رهت له كێکی له دایكبوونی كاك ههیده ریی بخوړی؟ ئیتر جیم نییه، قهت نه مبهوه. له یه كه مین رۆژه وه نه مویستوه بیخۆم و كه چی خواردم. پێكه نیم، به سهر له قانده وه گوتم: "به ه.. به ه. چند به له زه ته!" بوچی؟ رهنگه له بهر نه وه بووی كه نه مویستوه دلی بشكینتم؟ یا خود به زۆری هاورپیان؟ نازانم.. ته نها هینده ههیه كه خۆم بیینی خه ریکی خواردنی كێكه كه م. زیاترو خیراتر. ویستم پرشیتمه وه. به لām كه وتمه ملچه ملچ و پارچه ی زلترم خوارد. بهرماوه ی كێکی ناو قاپه كانی تریشم خواردو سهر به نجه كانم لستنه وه. له كێکی ناو قاپی ژنه كه شم خوارد و له قاپه كه ی نه ملایشمه وه خوارد. ده مویست بلیم نا، بلیم نامه وی، بلیم ههزم لیی نییه، به لām پرووم نه هات. ههزم ده كرد قاپه كه م بكیشم به دیواره كه دا، به لām توند گرم تا نه كه ویت. قاپی كی ترم هه لگرت و به سینگمه وه

نوساند و هممديس كه و قه خواردن. به لام نيتر ناتوانم. تا سهرم، تا بناگويم، تا قزم.. تا ناو خه وه كانم پرپوون له كيكي جه ژني له دايك بووني كاك حه يده ربي و نه نوه ربي و هاشي و نه واني تر. كه واته و اچا كتره پرزم، ههر نيستا. يهك، دوو، سي."

به دوای دهسته كانيدا گهرا، به دوای پيدا، به دوای جهسته شه كه ته كه يدا كه له نيو قه نه فه كه دا رچوو بوو، به دوای خه يالاته په رته وازه كانيدا گهرا. ده يزاني كه ده بي نه مرئ و هه بي. چونكه جه ژني له دايك بووني كاك حه يده ربي بوو. چونكه گوتي له چكه چكي كاتژمي ره كه ي بوو، چونكه ده نكيك گوتبووي: قوربان، خو شحالم به بيننتان! چونكه هاوړيان له شانازي كاره نو ييه كه ي پيكيان هه لدا بوو، چونكه كارته كه ي به ده زري سنجاق به و سه به ته گوله وه نو سينرابوو كه هي نا بووي و له دووره وه بريقه ي ده هات، چونكه ژنه كه ي هممديس دوو گيان بوو، چونكه وينه كه ي له تا وينه ي قه د ديواره كه دا ده له ريبه وه و كه سيك له ولاتره وه به قوچهي سهر قول و قوماشي نا يابي پانتوله كه يدا هه لده دا. به وه شه وه نه يده تواني خوي بدوزيته وه، شتيك نه ندامه كاني له شي له يه كتر جيا كرد بووه، چ هيليك سنووري جهسته ي ديارى نه ده كرد، وهك بليي دريژه ي قه نه فه و قاپي سهر ميژه كان بي. دريژه ي پيا وه كه ي ته نيشتي بي، دريژه ي نه و ژنه بيت كه له دووره وه ته ماشاي ده كرد.

زه لاميك شتيكي گوت و به سهر شانيدا كيشا. پرسى: "وايه؟" ژنه كه ي به ته سپايي به گوييدا چرپاند: "تازيزه كه م، تاگات له ده مه ت بي. تيره پره له خه لكاني غه ريبه!"

كاك عەزىزى سەرى راوەشانىدو بە پارىزەوہ لە زەلامە غەرببەكەى تەنىشتى
 پروانى. قەبى بە خەيارەكەى دەستىدا كرد و بەنابەدلىي كەوتە داخرماندى.
 ئاوينەيەكى گەورە بەرامبەرى بە دىوارەكەوہ ھەلئاسرابوو. نىوہى سەر، نىوہى
 روخسار، نىوہى شانى لەويدا بوو. تەماشاي خۆى كرد، سەيرى دەمى پىرو پارچەى
 سەوزى خەيار لەمابەين دگانەكانىدا، سەيرى كەللەى خىرو گويچكەى سورى كە
 وەك دووگى پىر لاي قژىوہ شوپربۆوہ. بەخۆى گوت: "نەرى ئەمە خۆم؟"
 نىوہ تەكانىكى دايە بەر خۆ تا باشتى خۆى لە ئاوينەكەدا ببىنى. مىلى لەنىو
 گۆشتى گەردەملىدا بىز ببوو. پىستى بەھۆى چەورىى و بەزەكەى ژىربىوہ بەلای
 زەرددا دەينۆرى. لە دۆشەكلەيەكى پىر ھەوا دەچوو، نەرم و ئاوساو و پانۆ پۆر.
 باوہرى نەكرد، پروى وەرگىپرا و بەخۆى گوت: "ئەمە چاوەكانى من نىن، ئەمە
 روانىنى من نىيە، ئەمە دەست و قاچ و جەستەى من نىن"
 لە فىكرەوہ چوو. بىرى لە وىنەى مرۆفئىك كەردوہ بەناوى عەزىزوللاى عەزىزى:
 خۆى لەنىو ھاوپىياندا ببىنى. خۆى ببىنى لە ھەمويان بالا بەرزتر، لە ھەمويان
 گورج و گۆلتر، لە ھەمويان لەشساغتر، لە ھەمويان خۆشحالىتر. خۆى ببىنى لە
 ئاپۆرەى رۆژو ساتەوہختەكاندا، لىرە ... لەوى. ناتارام و ھەلايساو. ھەمىشە
 چاوەپوان، چاوەپوانى ژيان. چاوەپوانى رۆژانى دواتر و شتگەلى گەورەتر و باشتى
 لەوہى كە ھەببوو، لەوہى كە ھەبوو.
 گوتبووى: "ھاوپىيان، وا ئىتر لە دەرس و خویندن پزگارم بوو. ئىتر تەواو.
 ئىدى نۆرەى ژيانە. لاكەون، سەرەمە!"

خۆی بینی لهیه که مین ههستی عیشقا. گێژو وێژ، سه رسوپماو، به خته وهر، سویندی خواردبوو، به ئینی دابوو به خۆی و به کێژۆ له سپیکه لانه نیمچه قه له وه که. نه خشه ی ژیا نی به تهواوی حسێکاریه ورده کانییه وه کیشابوو. به هه موو نیگا گوماناییه بی باوه ره کان پیکه نیبوو. گوتبووی: "هاوړتیان، خودام له گه له. نه مه هه مان نه و ژنه یه که خه ونم پێوه بینیوه."

بیری نه و رۆژه ی کهوته وه که سه ریان تاشیبوو. جلکه سه ربازییه که ی به بهر نه ده بوو، پانتۆله که ی ته سک و کورت بوو، کاک هاشمی قابله مه یه که چیشتی بو هینابوو. چ شه ویکی ناخۆش بوو! هاوړتیان لای پاسه که وه ریزیان به سته بوو. جانتا که ی به دهستی کاک نه وه رییه وه بوو. به فر ده باری و که سیك له دوا یه وه ده گریا. روخساره کان له و دیو شووشه ی هه لم لینیشتوی پاسه که وه، له روخساری مرۆف نه ده چرون. هه ولیدابوو هاوړتیان گوئیان له دهنگی نه بیته. گوتبووی: "تازیزی دله که م، دوو سال سه ربازی چ نییه، پێچی میزه ریکه و ته واو ده بی. خو بو مردن ناچم!"

هه ولیدا نه و ده م و چاوه گرد و نه و لیوه باریک و که م په نگ و نه و پا و پووژه گوشتنه وه بیر خۆی بیئیتته وه، نه و بوونه وهره فه رامۆشکراوه وه بیر خۆی بیئیتته وه که یه که مین بنچینه ی ره های حیسابه کانی بوو. یه که مین شه وی سه ربازی خه و نه چووبوه چاوی، هه موو گیانی تیشابوو، شه وانی دواتر سه رمای ببوو، زهینی له دا لغه ی سه رمادا به سته بووی، به و وه زعه شه وه له ژیر لیوه وه رۆژه کانی ژماردبوون، یه که یه که خه تی به سه ر مانگه کاندا هینابووون، تارامی گرتبوو تا نه و دوو ساله ته واو بن، ته واو ببوون، به لام له گه ل زۆر شتی تردا ته واو ببوون.

ژنه‌که‌ی پرسى: "تازىزم، بىر له چ ده‌که‌یته‌وه؟"

كاك عه‌زىزى سهرى به‌رزكرده‌وه و پىنكه‌نى، بىرى كه‌وته‌وه كه نابى كارىكى پىچه‌وانه‌ى باو بكات، نابى زۆر شتى بىر بكه‌وېته‌وه، نابى زۆر ببىنى، نابى زۆر بىر بكات‌ه‌وه، نابى زۆر به‌خته‌وه‌ر يان زۆر به‌دبه‌خت بىت. ته‌نها ده‌بى ته‌وه بىت كه هه‌يه، زۆر به كورتىي له‌نىو ده‌ست و له‌نىو ده‌نگ و له‌نىو قاچه‌كاندا، زۆر به‌كورتىي له‌نىو كورسى و له‌نىو قاپ و قاچاخ و له‌نىو په‌نجه‌ره‌كاندا، زۆر به‌كورتىي له‌نىو كه‌وچك و له‌نىو چنگاله‌كاندا.

كاك حه‌يده‌رى له‌دووره‌وه ته‌ماشاي ته‌مى ده‌كرد.

كاك عه‌زىزى به‌و پياوه نه‌ناسياوه‌ى كه له ته‌نېشته‌وه وه‌ستا‌بوو، گوت: "بۆچى نافه‌رموون؟ واى گوت و چووه ته‌ولاوه تا جىنگاي بكات‌ه‌وه. گوىى بۆ ته‌وه ده‌نگه رادىرا كه به‌گوئىدا ده‌يچپاند. له‌و ده‌م و چاوه‌ى رووانى كه له‌به‌رده‌مىدا بوو، پىنكه‌كه‌ى به‌سلامه‌تى كاك حه‌يده‌رى به‌رزكرده‌وه و نوشىي.

به‌خۆى گوت: "خۆزىا نه‌م ناوئىنه له‌حه‌نتىيه به‌و دىواره‌وه نه‌با!" رووى وه‌رگىتراو سه‌يرى نه‌ملاولاى خۆى كرد. سه‌يرى په‌رده خه‌ت خه‌ته رېشالداره‌كان، سه‌يرى كاغه‌زه دىوارىيه گولگولئىيه‌كان، سه‌يرى وئىنه ره‌نگار ره‌نگه‌كانى كاك حه‌يده‌رى به‌دىواره‌كانه‌وه، سه‌يرى لىوارى ناوئىنه‌ى سه‌ر مئزه‌كان، سه‌يرى قاپ و قاچاخى گولدار كه له‌سه‌ر ره‌فه‌كه رىزكرابوون، سه‌يرى گولدانه كرىستالئىيه‌كانى سه‌ر مئزه‌كان، سه‌يرى ته‌و جى مؤمه زىويىانه‌ى كه پلاستىكىان تىوه ئالاندبوون، سه‌يرى گولته ده‌سكرده‌كان، سه‌يرى په‌يكه‌ره چىنئىيه‌كان، سه‌يرى سه‌گ و پشيله و ته‌يره شوشه‌ئىيه‌كانى سه‌ر كوره داره‌كه، سه‌يرى له‌مپا گولئىنكه‌داره‌كان، سه‌يرى

راديو و تەلەفزيونىك كە داپۇشراپون، سەيرى پىستە پلنگىك كە لەسەر فەرشە كە پاخابوو، سەيرى كەللە بەرانىك كە بەژوور دەرگاگەوۋە بوو، سەيرى بووكەشوشەيەك كە زەنگى لىدەدا و گلۇپى دامەنى دادەگىرسا و دەكوژايەو، سەيرى مېزە زىادەكان و كورسىە ناسىنەكان، سەيرى كارتۆنە سەيرو سەمەرەكان و سەيرى بوتلە بەتالەكان.

ترسا.. روانىنى لەنىو ئەو ھەموو شتەدا بزر ببوو. نەيدەزانى چۇناوچۇنىي دەكرى بەنىو ئەم ھەموو شتەدا تىپەپرى و بگاتە ئەوسەرى ژوورەكە. ئەو تەمەنىكى دەويست، ئەبەدىيەتىكى دەويست. ھەزى دەكرى لە ھەموو جىگايەك بىت جگە لىرە. ھەزى دەكرى ھەستىتە سەرىپا و پروات.

گوتبوى: " دەى ئەمەيش سەربازىيەكەت، دوو سالى ناخۇش بوو، بەلام گوزەشت. دەى نىستايىش نىتر كاتى ئەو ھەبىت! " ھەلبەت زەھمەت بوو ژيان بەبى ئەو كىژۆلە سىپىكەلەنە نىمچە گۇشتنە. بەلام قەيدى ناكە، بە قەولى ھاورپىيان قىسمەتى نەبوو. ئەو جۆرە شتانە پروو دەدەن. پۇژىكىش دوور بە دوور لەگەل مىردو منالەكەيدا بىنىبووى. نىدى دواى ئەو لەبىر خۆى بردبۆو.

ژنەكەى پرسى: " نازىزەكەم. ئەرى ئەو تەماشاي چى دەكەيت؟ "

كەك عەزىزىي خۆى كۆكردەو، پۇمىنەكەى قوتدايەو، دەستەسپەكەى دەرھىناو بەدەقەت لالیوھەكانى سېرى. سەر ئەژنۆكانى تەكاندن و بۇ مىوانەكان تىرقايەو. كەسەك لەوسەرى ژوورەكەدا خەنىي بوو، لەگەل ھەموواندا قسانى دەكرى و ھالو ئەحوالى ھەمووانى دەپرسى.

که سیتک له ولاتر له باره ی نازاره کانی گه دهو سهره گیزیه سهره کانی خویه وه ده دوا. ناوی هه مو پزیشکه کانی ده زانی و جنیوی به هر هه موویان ده دا. که سیتک که وتبووه دوا ی هلکردنی هاو کیتشه یه کی نادیار، له گه ل خویدا ده دوا له هه وادا ژماره ی دنووسی. لیکیده دان و دابه شی یه کتری ده کردن. که سیتک باسی خوی ده کرد و به تیله ی چاو خوی له ناوینه ی قه د دیواره که دا ته ماشا ده کرد.

که سیتک له خشته ی وشه نیوه ته واو کراوه که ی وردببووه، بنی قه له مه که ی جویبوو، قه راغی رۆژنامه که شی جویبوو. قۆبچه ی به چاکه ته که یه وه نه هیشتبوو، له بیخی نینۆکه کانیه وه خوین ده چۆرا. که سیتک هیچی نه ده کرد.

کاک عه زیزی به نه سپایی سهیری کاتژمیره که ی کرد و بیری که وته وه که نه گهر ده یه وی پروا، نه وا ده بی تادره نگ نه بووه بجوولی.

له ده رگا درا، له پاره وه که دهنگی ماچ و موچ ده هات. خسه ی ته نوره ی ناویشیمی و چیره ی پیتلوی تازه. که سیتک پرسی: "باشه که نگه کیکی جیژنی له دایک بوونی کاک حهیده ری دینن؟"

کاک عه زیزی سهیری ده رگا که ی کرد، سهیری په نجه ره که، له چاری زۆپاکه، هه ولیدا ده ست بداته خوی و خوی به رزکاته وه. نه ده کرا، وه ک بلتی هه زار قورپی پۆلایان به جهسته یه وه به سته ب و هیزی راکیشانی نه رز له ژیر پایدا هر ساتیک زیاترو زیاتر بی. حهزی ده کرد بۆمباخه که ی بکاته وه و ئاسنی قایش پشتینه که ی که به نیو ورگیدا رۆچووبوو، بشکینی و بۆ دووری توور هه لدا. حهزیده کرد

عەینە کە کە ی، کاتژمێرە کە ی، نەنگوستیلە فەیرۆزە یی و یاقیقیە کە ی، دەرز ی سنجاق ی بۆ ییباخە کە ی، قۆبچە ی بەردین و زلی سەر قۆلە کانی، قوتوی ناسنی جگەرە و چەر خە زیوینە کە ی، قەلە مە ئالتونییە کانی، دەستە کللی دەرکی مالهوه و ترومبیل و کەنتۆرە کان، دەفتەری یادداشت و رۆژ ژمێرە کە ی، حەزیدە کرد هەموویان دەریبێتی و بۆ دووریان توور هەللات، تا سووکەلە بیت، تا هەناسە بدات، تا هەستیتە سەر پا و پراکات.

لە دوورەوه گفتمە ی با دەهات. تەپە ی پا گەلیک لە رۆشیتندا، دەنگ ی تیپەرپوونی شو بەناو شارد. لەودیو ئەو پەنجەرە ییەوه هەوالگەلیک هەبوون، فەزا و ئاسمان و شەقامگەلیک کە دەکرا جێیان بیتیت و برۆیت. لەودیو ئەو دیوارانەوه دنیا و ژیان و میژوو و هەزاران ساتەوهختی سەر سوپرەینەری دلرفین هەبوون. دەکرا لەویدا راوهستین و تەماشای بکەین و بپرسین و دەشی شتیکی نوێ بدزینەوه و لەویوه دەست پێبکەینەوه و لەویدا بین و هەمدیس لەوانەش تیپەرپوون و دووبارە بال بگرین، دووبارە برۆین و دووبارە هەبین.

ژنە کە ی گوتی: "تازیم، قسە یە ک بە. هەمیشە چۆن بوویت ناوا بە!" ئەو پیاو ی کە خەریکی پرکردنەوه ی خشتە ی وشە یە کتر پەرە کان بوو، بەکاوه خو بە گۆیچکەیدا چپاند: "تەنها سی پیتە، یە کە میان ئەلف، نەخیرە کە ی قاف، ئاتق؟ ئاجق؟ ئاسق؟ کامیانە؟"

کاک عەزیزی گوتی: "داوای لیبوردن دەکەم، نازام.. بەراستی بەداخەوهم." کاک ئەنوەری دەیویست نامە ی کاک مەهدهوی بۆ بخوینیتەوه، نامە یە ک ییست لاپەرە یی بوو.

كاك عەزىزىي ھەولدا زىتەلە و بەھوسەلە بىت. لەدلى خۇدا گوتى: " چ بكم؟ بړۆم يان تا قسەكانى تەواو دەبىت نارام بگرم. دەترسم دلى بىەشى. دەترسم لىم زویر بىت. "

گوتبووى: " ھەيدەرىي گيان، سوپاس بۆ مېھرەبانىت. بەلام ئەم ئىشە بەكەلكى من ناىەت. من ناتوانم بىمە كارمەندى دائىرە. ناتوانم لەژورىكدا بەنگ بىم. ناتوانم لە شوينىكدا دىل بىم. تۆ خۆت باش دەمناسىت. "

كاك ئەنوەرىي گوتبووى: " دەبەنگ گيان، ناخر ئەمەش جوړىك ئەزمونە. پىاو نابى بسورپتەوہ "

كاك ھاشىي گوتبووى: " چاك ناكەيت كە دلى ھەيدەرىي دەشكىنىت. ماوہىەك بړۆ، پاشان كە ھەزەت نەكرد واز بىنە. "

گوتبووى: " باشە. لەبەر خاترى ئىوہ، تەنھا چەند مانگىك دەچم. پەنگىشە بۆ چەند رۆژىك! "

دەنگى كاك ئەنوەرىي لەگويدا دەزرنگايەوہ: " كاك مەھدەوىي كەوتتە ناو ھەوزەكەوہ، خەرىك بووہ بىخكى، تەلەت خانم گەيشتۆتە سەرى، ھىناوہتییە دەرەوہ، دواى ھەولتىكى زۆر ئەوجا تەوانىوہتى ھەناسەى بىنپتەوہ بەر. پاشان چىنىكى باشى لىداوہ. "

كاك ھەيدەرىي گوتى: " سەيرە.. بەراستى خودا رۆحى پىكردوہ. " كاك ئەنوەرىي گوتى: " بەلام سەيرتەر لەوہ دراوسى تازەكەيانە، ددان سازە، پىشتەر بەرگدروو بووہ، سەردەمىكىش لە رادىۆ گۆرانى بىژ بووہ. چوار ددانى كاك مەھدەوىي كىشاوہ، ددانى پارىزگار و يارىدەدەرەكەشى كىشاوہ، ددانى نىوہى

شاری کیشاوه، تهنها دهره قهتی ته لعت خام نه هاتووه، بۆکسینکی لیداره و به پشتا خستوو یه تی. "

چند که سیک گوتیان: " به راستی سهره! "

کاک هاشیمی به زه سمهت له سهر قه نه فه که جینگه ی خۆی لای عه زیزیه وه کرده وه. دهستی نایه سهر شانی. نه لبومی سهر میزه که ی هه لگرت، به ده م هه لده نه وه یه وه هه ناسه ی هه لده کیشا.

شیرین خام به تهنیا له قوژنیکا راهه ستابوو.

هیشتا جلکه ره شه کانی له بهردابوو، خه فه تی کاک نه سمه دی نه خۆشی خستبوو، نیگای ناشنایانه بوو. شتیکی له قولایی دلێ کاک عه زیزیه وه هه لده گۆزا، شتیکی فه رامۆش کراو و له دهس چوو.

کاک هاشیمی به تانیشک به لاکه له که یدا کیشا. گوتی: " نه م ره سمهت بینیه؟ مانگی خوردادی هه زارو سی سهدو بیستو ههوت، جیژنی له دایکبونی ههیده ری تازیه، هه مو مانین، دهست له نیو دهستی یه کتر. وه هه میسه. "

کاک عه زیزی بیری له و شه وه کرده وه دلێ راچه نی. بیری له مانگی خوردادی هه زار و سی سهدو بیست و ههشت و بیری له مانگی خوردادی هه زارو سی سهد و بیست و نوو سی و سی و یه کرده وه. ته ماشای کاک ههیده ری و ته ماشای کاک نه نهری و هاشیمی و عه سکه ری کرد. بیری له مانگی خوردادی هه زارو سی سهد و په نجاو ههوت کرده وه بیری له خوردادی شهست و ههوت و خوردادی ههشتا و ههوت و خوردادی هه زارو سیسه دو نه وه و ههوت کرده وه. بیری له جیژنی دوو هه زاره مین ساله ی له دایک بونی کاک ههیده ری کرده وه و له رزی لیتهات. به خۆی

گوت: " ھەموومانین. پەیکەرگەلی ئیسیکی بەنەمەك، دەست لەنیتو دەستی یەكتر، تەواویك ۋەك نەمشەو. . لەپال یەك، بە نەلبومیکی نەستووری سئ ھەزار لاپەرپەیی و ملیۆنیک وینە یادگارەو، بە کیککیکی زل و دوو ھەزار مۆمەوہ. ھەمدیس سالیکی تر و سالی دواي ئەو تا ئەبەد ھەمان شت. "

ھاوڕێیان گوتبوویان: " بەھ بەھ پیرۆزە. جەنابی رەیس ناویکی شایان و پیکەوتەیه! " گوتبوی: " دەلین چی؟ سوعبەت دەکەن؟ ناشی ھەر بەراستی مەزەنە بکەن کە من عەودالی نەم جۆرە شتانەم؟ مەگەر قسەکانی منتان بپرچۆتەو؟ "

جواپشایان بۆ وینەگر ناردبوو.

کەسێك گوتی: " با ھەستین و وینەیک بۆ یادگار بگرین، یادگاری چل سالەیی كاك حەیدەریی. "

كاك عەزیزی بە خەفەتەو لەوینەگرەكە ی رووانی، ژنەكە ی ھات و لەپشت سەرییەو ھاوستان. دانەوتیو و باسکی تەلقاوتەلق کردە ملی. گوتی: " سەر ھەلپەر! "

كاك عەزیزی سەری ھەلپەری و لەدلی خزیدا گوتی: " مانگی خوردادی ھەزارو سیسەدو ھەشتاو ھوت لەویدا، چاوەروانە، سەیرم دەكات، تەواوی ساتەکانی رابردوو و تاینەم لەویدان، بزمار کوت. . بئ جۆرە. . تەنھا یەك وینە. . وینەیک تەبەدی. "

كاك ھاشیمی گوتی: " راپوستان، با شیرینەكەشم بیئت. "

كاك عەزیزی دەستی لەسەر قەراغی قەنەفەكە لابرد تا شیرین خام دانیشی.

ژنه که ی گوتی: "ته ماشای کامیتراکه بکه!"

کاک عه زیزی سهیری کرد، سهرو که لله ی کاک هاشیمی له ژیر چه ناگیدا بوو، سهری شیرین خانیش له سهر شانی. وینه گره که گوتی: "نزیکت دانیشن!" که سیټک قاپی کینکی دابه شده کرد.

کاک عه زیزی له فیکره وه چوو: "گر بهوئ هه بم، کهس بؤی نییه پیم بلئ بمره. پیم بلئ بی هات و هاوار بمره. کهس بؤی نییه وه ک میروویه کی وشکه وه بوو به دهر زیه کی سنجاک به خالیکه وه م بکات. گر بریاره شتیک پروودات نهوا له دهر وه ی نه م ژورده دا پرووده ات. ئیره ته نها سیبهره و تاریکی و حیسابی وردی له دایک بوونه کان - سی سالیی، چل سالیی، شهست شالیی - حسیبی وردی زه مه ن و ژماردنی شته کان و دلهر اوکیی عه ده م و قسه .. قسه .. قسه .. نا.. ئیر ناتوانم دانیشم و ته ماشاکه م. پیویسته هه ر ئیستا ههستم. هینده به سه که دهستم له ژیر کاک هاشیمی دهرینم و دهستی ژنه که م له ملم بکه مه وه و سهری شیرین خانم له سهر شام بهر زکه مه وه و قاپی چه ره سه که له سهر کوشم لابه رم و قاچم له ژیر میزه که دهرینم و پرۆم."

ژنه که ی گوتی: "نازیه که م، کاتئ کینکی له دایک بوونی کاک ههیده ری دینن، هه زده که م هه ستیت گۆرانی بلئیت."

کاک جه لیلی گوتبووی: "نه وه ی نیازی پرۆیشتنی هه بی پرسیار ناکا، چاوه ری ناکا، هه لده سی و دهروات."

كاك عەزىزى گوتبوى: "جەلىلى گيان، دەزانم .. تۆ راست دەكەيت. بەلام شەكەتم، ناتوانم هەستم، بەدریژایى پۆژ لەنیش بووم. بە دریژایى شەو بیدار بووم. لەشم قورس بووه. سەرم لەگىژەوه چووه، دلم ژان دەكا. بۆ تیناگەيت؟" شیرین خانم گوتبوى: "واى كاك عەزىزى، بۆچى ئەوەندە قەلەو بوويت؟ بونىام لیت دەترسیت!"

دەنگى چەپلە هات. دەنگى قریوه و هەهەلە. دەنگى بەیەكدادانى كەوچك و چنگالەكان.

كىكى لەدايك بوونى كاك حەیدەرییان هینا. رووكارەكەى پر بوو لە مۆمى چكۆلەى زەرد و سوور. كاك عەزىزى لەرز داىگرت. ژنەكەى پرسى: "نامادەيت؟" كاك هاشمى خەنى بوو. چەپلەى لیداو لەجینگەكەیدا كەوتە هەلبەزو دابەز. كاك ئەنوەرى گوتى: "نێستا كاتییەتى. یا ئەللا."

كاك عەزىزى بەخۆى گوت: "نا. واناییت، كەوتونەتە تەماشاكردم. دەبێ بەشپۆهەيك برۆم كە كەس پێم نەزانیت. باشتى شت ئەوێه كە بچمە تەوالیتەكەوه و دەرگاكه لەودیوهوه لەسەر خۆم داخەم، كاتى كە هەست دەكەم سەریان گەرم بووه، لە پەنجەرەى حەمامەكەوه خۆم هەلەدەدەمە حەوشە چۆلەكەوه. دەچمە موبەق، لە دەرگای پشتهوى موبەقەوه دەچمە مەشتهلەكە، گوى هەلەدەخەم، كە هەستم كرد چ دەنگىگ نایەت، ئەوسا بە پەلە لای تینجانەكانەوه رەت دەبم و دەچمە حەوشە. خۆم دەگەیهنە كەپرەكە، پێیدا سەردەكەوم، خۆم هەلەدەدەمە سەر دیوارەكە، خۆم بەعامودى كارەباكەوه دەگرم، خۆمى پێدا هەلەدەواسم و پیايدا شوپردەبەوه، دیمە خوارەوه، لەكۆلانىش سەبرى ئەملاولای خۆم

دهكەم، كه دلتيا دەبم چ كه سټك ديار نيبه، نهوسا دهكەومه راكردن، به دهسته راستدا دادهگهپرټم، ههمديس دهكەومه راكردن.. بهدهسته چهپدا دادهگهپرټم. دوور دهكەومهوه. دوور.. دوورتر.. وای چ گورټكم تتهاتووه! چ خټرايبهك.. لهشم قورسايبی نهماوه و نهريش هټزی راكيشانی خۆی لهدهست داوه. دهپرۆم، دهپرۆم.. دهفرم.. وهك بلیتی لهوديو مهداري تهزهوه بم. به حهواوه مهله دهكەم. هيچ كهس و هيچ شتټك نامگاتی. تهناهت (با) یش، تهناهت (پروناکيبی) یش..

دهنگی بهگویتدا چرپاند: "برۆ نهو ناوهپراسته.. ناوهپراستی ههموان!"

كاك عهزيبی له روخسارهكاني تهنيشتی پروانی.

كاك نهوهری گوتی: "بهرز بيچره!"

كاك هاشيبی دهستی نايه بن بالی و بهرزی كردهوه.

كاك عهسكهری پټكهنی. پرسى: "نووستبویت؟"

شپرين خانم گوتی: "وازی لټيبټن. نايهوی گۆرانی بيژی!"

رټگهيان بۆ كردهوه. وينهگرهكه گوتی: "قوربان.. مۆلّهت بفرموان وينهيهکی

فهرديتان بگرم!"

كه سټك پرسى: "دهيهوی چ گۆرانيبهك بيژی؟"

كه سټك له پشتهوه پالی پټوهنا.

ژنهكهی گوتی: "بيدهنگ بن! ميتردهكەم دهيهوی گۆرانی بلی."

كاك عهزيبی بهزهجهت ههناسهی بۆ ده درا.

ههموان چاوهپرټ بوون. ههموان پټدهكەنين. چوار دهوری كاك عهزيبیان

دابوو. به چهنگال به قاپه كانيانا دهكټشا.

كەسنىڭ گوتى: " بچنە نەولارە. مۆلەت بدەن. "

كەسنىڭ سەرقۇلەكەي رايىشا. كەسنىڭ ژىر باسكى گرتىبوو.

كاك عەزىزىي بەچار بەدوۋاي دەرگاگەدا دەگەپرا. دەوروبەرى پىر بوو لە دەست و چاۋ و دەم. خۆي يىنى لە ناوەرەستى ژوررەكەدايە. خۆي يىنى وا خەرىكە بە دەورى خۆيدا دەخولتتەوہ.

كەسنىڭ گلۆپى ژوررەكەي دادەگىرساند و دەكوژاندهوہ. دەنگەكان بەيەكەوہ دەيانگوت و دەيانگوتەوہ: " كاك عەزىزىي دەبى گۆرانى بلى. كاك عەزىزىي دەبى گۆرانى بلى! "

كاك عەزىزىي داڭغەي لاي كەسنىڭ بوو لە كۆلان. كەسنىڭ كە پەرو پالى دەركرىبوو. كەسنىڭ كە لە جىنگايەكى تر بوو. كەسنىڭ كە پۇشستبوو.

ژنەكەي گوتى: " زووكە. جەماعەتت ماتل كر دوون! "

كەسنىڭ گوتى: " قوربان، چاۋەرپىن گۆرانىيەكەت بلى! "

كاك عەزىزىي ھەستى كرد كە سەرى لەگىژەوہ چوۋە و دلشى لە جاران قورستىر بووہ. دەيوست ھاوار كات، دەيوست ھەموو شتىك وردوخاش كات. بەخۆي گوت: " گۆرانىي چى؟ جەژنى لەدايك بوونى ھەيدەرىي بەمن چى؟ گەر زۆر خۆشە، ئەوا باخۆي گۆرانىي بلى. مەگەر خۆي براۋە و سەركەوتوو نىيە؟ كەواتە ئەدى بۆچىي لەقوژنىڭدا ھەلكورماۋە و دوو لىۋە ناكات؟ بۆچى تاس بردوۋىيەتتىيەوہ؟ بۆچى پەنگى پى نەماۋە؟ تەماشاكەن چۆن لە مۆمەكانى سەر كىكەكەي دەنۆرپت. چل سال لە ژيانى لەويدايە. لە دللى خۆيدا گوتى: " ھىندە بەسە كە زار ھەلبىنمەوہ و بكەومە ھاوار. "

ژنه که ی گوتی: " بهر زتر .. بهزه و قتر. "

کاک هاشیمی گوتی: " وهرن با هه لپه پرین. وهرن با پیکه وه گۆرانی بلین. " هه مووان دهستیان به گۆرانی چرین کرد. یه ک دهنگ، له قولایی دلّه وه. کاک عهزیزی هیزی دایه بهر قورگی.

ژنه که ی گوتی: " چیته ؟ بز وا دهمت داچه قاندووه؟ "

هاورپیان له پال یه کدا ههستی نارامیی دایگرتبوون. کاک هاشیمی پهرداخه که ی خستبووه سهر نیوچهوانی و شانی هه لده ته کاند. چهند که سیك له بهر دهست و پیدایا، له بن دیواره کاندا، هه لئروش کابوون. که سیك وه زعی خهراپ و له سهر دهستشۆره که دهرشایه وه.

که سیك گوتی: " قوربان .. وه زعتان باش نییه؟ "

کاک عهزیزی ته ماشای کرد.

کاک نه نوهری گوتی: " چه پله لیده ن. چه پله .. چه پله. "

شیرین خانم گوتی: " حه زده که ن بچینه ده ری پیاسه یه ک بکه یین؟ "

کاک عهزیزی لی وردبووه.

ژنه که ی گوتی: " عهزیزه که م، چاکتره دانیشیت. "

کاک عهزیزی سهیری کرد و خوی بینی هه مدیس له سهر جینگه یه تی. له سهر قه نه فه که. ژیر ملی نهرم و فینک بوو. قاچی له ژیر میزه که دا راکیتشا و پیتلاوه کانی له پێ داکنه ن. په نجه کانی پای ته قاند و میخه که ئیشاوه که ی به قاچی میزه که دا هیئا. دهسکی قه نه فه که چاوه رتی دهسته کانی بوون و کیکی له دایک بوونی کاک حه یه ریی له بن ددانیدا، هه مان تامی جارانی هه بوو.

*

4

چ چرايه كى بى تينه! تهنها خوى و ميشووله كانى دهوروبه رى روناك ده كاته وه. سه رمامه، وهك بلىي نهم به فرهى كه به دريژايى شه و ناوها ليكدا ليكدا باريوه، له سهر دلّم نيشتبى. هيشتا نهم ده ستانه ده يانه وي گهرم دابتن، نهم ده سته پير و په ككه وتانه.

سه عات نوى ريكه.

نه مپرؤيش ته واو. سوپاس بو خدا نه مپرؤيش ته واو بوو، پرؤيكي خوش نه بوو، پرؤيكي دريژ و سارد و تاريك بوو. هيچ شتيك تييدا پروينه دا. پيوسته تا هاوین نارام بگيرى. هه تاو هه مديس گه نجم ده كاته وه. لاني كه م قاچ ئيشه كه م كه متر ده بيته وه. شهش مانگ چ نييه، نارام ده گرم. گهر برپاري شتى پروبدات، ته وا له هاویندا پرووده ات، دلنيام.

هه لده ستمه سهر پا، سفرهى شيو له پال ديواره كه و له نزيك زوپا كه دا پاده خهم. قاييكا، په رداخيكا، كه وچكيكا، جامى ماست. قابله مه يه كه كه برنجى نيوه پرؤى

تیداماره. هممویان ریز دهکەم. هیشتا زوو، سەعات نۆ برنجەکه دەخەمە سەر
زۆپاکە تا گەرم بێتەو. نۆو دە دەقیقە شیو دەکەم، سەعات (دە) دەچمە ناو جینگا
و نارام دەگرم تا خەوم لێدەکەوی.

تۆزێک ماست دەکەمە پەرداخەکەو، تامی دەکەم.. تامی خۆشە. نیوہی
هەلدەگرم بۆ دواپی.

عەزیزی پرسی: "کام دواپی؟"

جەلیلی گوتی: "گوو بە قەبری باوکی دواپی. گەر قسەیکت هەیه، ئیستا
بیلی!"

نەنوەری گوتی: "مرۆڤ دەبی وەرە هەبیت. دەبی پێیکەنی، دەبی بەرپێگەدا
برواو بەخۆی بلێ: بەه بەه چەند بەختەوهرم!"

بەلام ئیتر خۆیشی باوهری بەو نەمابوو. ئیتر پێندەدەکەنی و لەبارەنی نەو
بەختەوهریپەو نەدەدوا. دەشی نەگەر کاک مەهدویی لەگەڵ تەلەت خانمدا
نەرۆیشتبا، نەوا هەموو شتەکان جۆریکی تریان.. دەشی گەر نەو میوانە ناوختە
نەهاتبا! بەراستی باوهری بە بەختەوهری هینابا.

گۆتم: "مەهدویی گیان. چارهی نەنوەری چییه؟ بەبی تۆ دیق دەکا، ئیوہ
هەردووکتان پێکەوہ گەورە بوون، پێکەوہ ژیاون، پێکەوہ بوونتە یەک.. هیچ کەس
تا ئیستا هیچ کامتانی بی نەویرتان نەدیوہ. وا ئیستایش دەتەوی جیی بەیلت و
برۆیت.. چۆن دەبی؟ شتی وامەکە، ئەویش لەگەڵ خۆتا بێ. ژنەکت قاییل کە!"

تەلەت خانم لە حەوشە راوہستابوو، سەری دەگەیشتە دەرگاگە. لەدرەختی
تیمامزادە قاسم دەچوو. سامناک و کەتە و دێرین. (با) قۆہ سورباوہکە بەملاولادا

هه‌لده‌دایه‌وه. گهرمایى ناژه‌لێك له جه‌سته‌یه‌وه ده‌هاته ده‌ره‌وه. بۆنى مهر له پێسته‌یه‌وه ده‌هات، بۆنى شیرى تازه و پشقل، بۆنى كوچه باخه‌كانى گوند.

گوتم: "ته‌لعت خانم به‌په‌له با یارمه‌تیت بده‌م، به‌ته‌نها ناتوانیت!" ده‌ستی لابردم و شه‌قیكى له‌پێم هه‌لدا. فهرشى ژووره‌كه‌ى ئه‌نوه‌ریی نابووه سهر سه‌رو به‌ره‌و ده‌وشه‌ى ده‌برد. قه‌نه‌فه و كورسییه‌كانى به‌ ده‌ورى هه‌وزه‌كه‌دا هه‌لچنبوون.

گوته‌بوو: "هه‌رچییه‌ك لهم ماله‌دایه، له‌مه‌ولا هى مه‌هده‌وییه.. هى خۆمه!"

كاك مه‌هده‌ویى له‌سه‌ر كورسى لای هه‌وزه‌كه دانیشته‌بوو. په‌نگ په‌ریو و خه‌مبار، واقورماو و ده‌سته‌پاچه، ده‌ستی خسته‌بووه سهر نه‌ژنۆ و سه‌رى داگرته‌بوو، لێوه له‌ره‌ى پێكه‌وته‌بوو. ته‌لعت خانم خزمه‌تى ده‌کرد، شه‌ربه‌تى بۆ دروست کردبوو، هیتور هیتور نازى ده‌كىشا، به‌ده‌وره‌یدا هه‌لده‌سورا و میشى له‌ده‌م و چاوى ده‌رده‌کرد.

گوتم: "ته‌لعت خانم، پێگه بده با كاك ئه‌نوه‌رییش له‌ گه‌لتان بێت."

دانه‌ویبووه و قه‌یتانى پێلاوه‌كانى كاك مه‌هده‌ویى گریده‌دا. وه‌لامى نه‌دامه‌وه.

ئه‌نوه‌ریی باوه‌رى نه‌ده‌کرد. له‌ناوه‌پراستی هۆده‌كه‌دا دانیشته‌بوو. ته‌ماشای جانتاكه‌ى مه‌هده‌ویى ده‌کرد. قسه‌ى نه‌ده‌کرد. هه‌وسه‌له‌ى نه‌بوو. هه‌ناسه‌شى نه‌ده‌دا. له‌بونیامیكى خه‌وتنراو ده‌چوو.

گوتم: "ئه‌نوه‌ریی گیان، بیری لى مه‌كه‌وه، خۆ دونیا تاخیر نه‌بووه!"

سه‌رى هه‌لپه‌رى. ته‌ماشای کردم. گوته‌ى: "ده‌له‌ دێوه هات و هاوپه‌ریكه‌مانى پفاند. چهند سوک و تاسانیش پفاندی!"

بۆچی بىر لەم شتانه دەكەمەوه؟ ئىستا دەبوو نووستبام. لەوینەكەى نەنوەرىي بەدیوارەكەوه، دەنۆرم. لەنێو ھاوړپیاندا ړاوهستاوه. پا يەك لەهەمووان لەپېشتەر. بە تیلەى چاو تەماشای مۆمەكانى سەر كېكى لەدايك بوونەكەى دەكات. شیرين خانم سەرى داخستووه، پەنجە توتەى لەدەمیدایه. عەزیزى تىدايه. لە سوچىكى وینەكەدا ړاوهستاوه، نیوهى زیاترى روخسارى دیار نییه. دەشى تۆزو خۆلى لەسەر نىشتبى. دەشى هەتاو كالى كړدپېتهوه. نازانم .. وینەیهكى كۆنە.

دوو دانە مشكى زل سەريان لە ناوهراستى قەنەفەكەوه هیناوهتە دەرى. چەند دانەیهكى تریشن، شەوانە زۆر دەبن. هەموو شتیکیان كۆژتووه، قەنەفەكان، دامینى پەردەكان، قەراغى متیلەكان، دەوراندهورى پیتلاوهكانم. بە كەوچك بەسەریاندا دەمالم، كەچى تەماشام دەكەن. ئیتر لە هیچ شتیك ناترسن. تەنانەت لەو كەوچكەش ناترسن كەبەر سەريان دەكەوى و لەو پیتلاوهیش ناترسن كە تیبیان دەگیرى.

حەز دەكەم بچمە دەرى بۆسەر شوستهكە. تەنانەت ئەگەر بەفریش ببارى. تەنانەت ئەگەر سەرماش سەختو كوشندە بىت. جاران مالمان هەبوو، باخچەیهكىشى تىدابوو. لەگەل نەنوەرىیدا دراوسى بووین.

لەسەريان دەنووستین و لە دوورەوه قسەمان لەگەل یەكتریدا دەكرد. چاوهړپى كاك مەهدهویى دەكرد. هەموو شەوى جینگەكەى ئەوى دادەخست و سەهۆلاوى لەژوور سەرىنەكەیدا بۆ دادەنا. دەیگوت: "هەمدیس دەگەرپیتتەوه. دلنیام. ئەمپۆ و سبەى سەرو كەللەى پەیدا دەیتتەوه."

چووين بۆ ويستگه‌ي شه‌مه‌نده‌فر. نامه‌ي نارذبوو كه ديت. نه‌نوه‌ري گوتي: " بينيت؟ نه‌مگوت؟" به‌درتيايي شه‌و خه‌و نه‌چوه‌ه چاواني. بئ هيچ پاساويك بانگي ده‌كردم و خۆيشي نه‌يده‌زاني چيي ده‌وي. به‌ره‌به‌يان هه‌ستا‌بوو. هه‌شه‌كه‌ي ناو‌رشي‌ن كرد‌بوو. گوئي كرد‌بووه‌ه گول‌دانه‌كانه‌وه‌ه و چاوي له‌ه كاتژميره‌كه نه‌تروكاند‌بوو.

حه‌يده‌ري گوتي: " چيته؟ نارام بگره‌ه تا قيتاره‌كه‌ه راده‌وه‌ستي. ده‌بيت به‌ژيره‌وه‌ه.. وه‌ره‌ه نه‌ملاوه‌ه!"

عه‌زيبی گوتي: " نارام بگره‌ه.. تا ده‌رگاي قيتاره‌كه‌ه ده‌كرتته‌وه‌ه."

نه‌نوه‌ري پي‌كه‌ني و نه‌و چه‌پكه‌ه گوله‌ي بۆنكرده‌ه كه بۆ كاك مه‌هده‌ويي هينابوو.

چاواني پرشنگيان ده‌دا.. پرسی: " له‌ه ده‌رگايه‌وه‌ه داده‌به‌زي؟ وايه؟"

چاومان به‌ه ته‌لعت خام‌ه‌وت. به‌قژي بژو سوورباو و پيلاوه‌ه پياوانه‌كانيه‌وه‌ه.

گوتي: " من له‌باتي نه‌و هاتم. له‌به‌ره‌وه‌ي نه‌و پياوي نه‌وه‌ه نيه‌ه پيتان بويزي."

بازيداو يه‌خه‌ي كاك هه‌يده‌ري گرت. پاره‌ي مي‌رده‌كه‌ي ليي ده‌ويسته‌وه‌ه.

ويستمان نه‌هتيلين، به‌لام نه‌مانتواني. پالي پيوه‌ناين و زريكاندي. بۆكسيكي

به‌ورگي كاك هه‌يده‌ري دا كيشا و ده‌ستي بادا.

نه‌نوه‌ري به‌چه‌پكه‌ه گوله‌كه‌يه‌وه‌ه، له‌وديو دوكانۆكه‌ي بنيشت فرۆشيكدا

وه‌ستا‌بوو، به‌دزييه‌وه‌ه سه‌ره‌تاتكيي ده‌كرد.

له‌ترسا هه‌لده‌له‌رزي. گوتي: " هه‌زه‌تي عه‌بباس، هه‌ر ئيستا ديتته‌ه ويژه‌م!" شه‌و

له‌سه‌ريانه‌وه‌ه سه‌يرم ده‌كرد، ته‌لعت خام‌ه‌سهر قه‌ره‌ويله‌كه‌ي كاك مه‌هده‌ويي

نوستبوو. پا ي له‌ه دۆشه‌كه‌ه‌وه‌ه هينابوو ده‌ري، گه‌رمای بوو. جيي به‌خۆي

نەدەگرت. خۆی دەخوراند. ئەنوەری لای قالدەرمەکانی سەربانەووە هەلئەروشکابوو. لەگەڵ هەر پرخەیهکی تەلەت خانم دا لە جینگاکە پادەپەری و پرایدەکرد. گوتم: "حەیدەری گیان، باشتەرە پارە میردەکە بەدەیتەووە و پروات." گوتم: "خەتای منە کە هەمیشە خەمی نایندە ی ئیووە مە. پارە کانتانم خستۆتە بانکەووە. دوو سالی تر دەبیتە دوو قات. دەسالی تر دەبیتە سێ قات. بیست سالی تر دەبیتە چوار قات. سەد سالی تر دەبیتە دە قات. حیسابی بانقی ژمارە شەش سەد و سی و یەک، پیری لی بکەنەووە.. هەمیشە لەزیادبووندا یە." تەلەت خانم گوتم: "نەم سەگی سەگبایە، کلاری ناوێتە سەری هەمووتان. بەقسە ی مەکن."

لە مائی ئەنوەری بووین. کەنگی بوو؟ هاوینی دوایی یان هاوینی دواتر. بیرم نییە. بە دەوری قەرەوێلە کەیدا دانیشتبووین. دوو مانگ بوو نەخۆش کەوتبوو. هەرچیمان بۆ دەکرد بێسوود بوو. هاشیمی لە ناو کۆلاتەکانی مالهۆی هینابوو. گوتم: "نەمە بخۆرەووە باش دەبیت، تاکەت نامیێن." حەیدەری گوتم: "چۆنە جواب بۆ مەهدهویی بنیێن؟ ئەنوەری لە خەفتی ئەو وای لی بەسەر هاتوووە."

عەزیزی گوتم: "هەلیگرین و بییەین بۆ گورگان." سەری ئەنوەری لەسەر باسکی من بوو. ملیم نابوووە سەر باسکم و کەوچک کەوچک ئاو کۆلاتەکە ی هاشیمیم بە دەمیووە دەکرد. لەحەیدەرییم رووانی. بینیم رەنگ بە روخسارییووە نەماووە. دەمی داچەقاندبوو، ئاوێم دایەووە. بینیم تەلەت خانم تەپ و تۆزایی، بەجاتا مقەباییە شپەکە یەووە

له بهر دهرگا که دا پراوه ستاوه. شه که ت و هه ناسه برکیتی پیکه وتبوو. نه نوهری سهری هه لپری و ناوه کولاته کانی پرشانه وه. په رپیه قوژبنیکی قهره ویله که و لینه که ی به خویه وه نو ساند.

گوتی: "خۆم ده مزانی، خۆیه تی، هاتوو رهۆم بکیشی."

هاشیمی گوتی: "ته لعت خانم، وازی لیبینه.. نیمه ناگامان لیبه تی."

عزیزی گوتی: "دختورمان هیناوه ته سهر، هیچی نییه."

نه نوهری ده پاراپیه وه: "به تنها له ته کیدا جیم مه هیلن، به قسمی مه کهن!"

چهرچه فه که ی نالاندبوو له خویه وه و لچی ده له رزی. نیوه به رزبونوه یه که ی به رزبۆوه و واق و پرماو به دوا ی پیلاره کانیدا ده گه را. گوتی: "مه رۆن، توو خودا مه رۆن!"

ویستمان بپنینه وه، ویستمان جیی نه هیلن، به لام نه مانتوانی.. ته لعت خانم هه موومانی کرده دهر وه و دهرگا که ی له م دیوه وه له سهر داخستین. ده مه و نیواره گه راپینه وه، له په نجه ره ی کانزایی په نجه ره که وه که وتینه ته ماشا کردن.

عزیزی پرسیی: "مه نجه لیک ناوی کولاری بۆچییه؟"

هیدهری گوتی: "هاتوو نه نوهری بخوات!"

نه نوهری هیور هیور ده گریا، چاری له مه نجه له ناوه له کوله که نه ده تروکاند، لاله په تی قسانی ده کرد و له سهر قهره ویله که ی گرمۆله ببوو. هه لمی ناوه که له سهر پوخساری نیشتبوو.

عزیزی گوتی: "واچا که برۆین نه هیلن!"

تهلعت خانم داوای خاوی کرد. لهودیو دهرگاگهوه دامانی و بهپهله رامان کردهوه شوینهکانی خومان لهودیو پهنجهرهکه.

حهیدههریی گوتی: "تا رۆحی نهنوههریی نهکیشتیت واز ناهیتیت!"

گوتم: "تهلعت خانم، رپگهه بده با من بیمه ژوروهوه."

وهلامی نه دامهوه، خهریکی ئیشی خۆی بوو.

نارهقه به روخساریدا چۆراوگهی بهستبوو. ده ماریکی نهستور توند له لای ملییهوه لییده دا، وهک نه سپیکی شهکته هه ناسه برکیی پیکه وتبوو، هه لمیکی چر له کونه که پویهوه دههاته دهروهوه.

عهزیزی گوتی: "خهریکه نهنوههریی پرووت ده کاتهوه."

حهیدههریی گوتی: "خۆزیا خه بهرمان به پۆلیس دابا!"

نهنوههریی ده رهنگی پانتۆله کهی گرتبوو، ده یقیژاند.

دانیشتین بۆ سهیر. تهلعت خانم خاوییهکانی له مهنجهله که ده ردههیتنا. ده یگوشین. دهیدان به سهر نهنوهریدا. نهنوههریی ده یقیژاند و بانگی مه هدهویی ده کرد، جاریکیش له ههژمهتا ههستایه سهر پا و ویستی پراکات، تا دهم ده رگاگهش هات، بهلام تهلعت خانم ناوقه دی گرت و فرییدایهوه سهر قهرهویله کهی.

هاشیمی گوتی: "ئهوه چ دهکا به قورگیا؟"

حهیدههریی گوتی: "ژههری مار!"

عهزیزی گوتی: "خهریکه ده یکوژی." "

حهیدههریی گوتی: "شکات ده کهم، هه موو نهم شتانه ده کهمه پاپۆرت."

ئەنۋەرىيى ھىدى ھىدى تەسلىم بېيۇ، لە پەل و پۆ كەوتبۇ، دەمەو روو لەسەر قەرەۋىلەكە كەوتبۇ، دەنگى دەرنەدەھات.

تەلەت خانم خاۋلىيەكانى كۆكردنەۋە. مەنجهلەكەى لەپال دىۋارەكەدا دانا. ئەنۋەرىيى، توندو تۆل لەدوو دانە بەتانىيەۋە پىچاۋ كەردى بەژىر لىنغەكەۋە و سەرىشى بەلەچكىك بەست. ئىدى لەپال قەرەۋىلەكەدا دانىشت و نارامى گرت تا خەۋى لىكەوت.

بەيىانى زوۋ گەراينەۋە.. عەزىزى گوتى: "تەلەت خانم، ھەستە برۆ بنوو." تەلەت خانم بەدىار ئەنۋەرىيەۋە دانىشتبۇ. نارەقەى روخسارى دەسرى. ژىر چاۋانى رەش داگەرابوو. گوتى: "ئادەى جگەرەيەكم بەنئى!" سبەى ئىۋارەكەى گەراينەۋە. رىيى نەداين بچىنە ژوررەۋە. سىنيە خواردنەكەپان لەودىو دەرگاگەۋە بۆ داناو رۆيشتىن.

ھەيدەرىيى گوتى: "ئەنۋەرىيى مردوۋە.. دلنىام." دوو سبەى ئىۋارەكەى ھاتىنەۋە. گوتى: "چىيە؟ چىتانە؟ بۆچى ھەموو رۆژىك بۆ ئىرە دىن؟"

ھەيدەرىيى بە گويىدا چىپاندىن: "بۆنى تەرم دىت!" ھەفتەيەك نارامان گرت. ئىدى تۆقرەمان لىپرا.

ھەيدەرىيى گوتى: "دوئىنى سەرىكەدا، نەرزى باخچەكە ھەلاۋسابوو. ھەر لەۋىدا لەچالى ناۋە."

رۆژیکی تریش نارامان گرت و نیدی به کۆمهڵ رۆیشتین. دەرگای ژووره که کرابۆوه.. نه نوهری له ناوه پراستی قه ره و پله که دا دانیشتبوو.. هیور هیور قومی له چا ده دا.. هیشتا له چکه که ی له سهر نه کردبۆوه.. "تا" که ی نه ما بوو.

هاشیمی گوتی: "ته لعت خام ماندوو نه بیت. په له ت چیه مه رۆ!"

عزیزی گوتی: "لیزه بمینه وه.. ئیسراحت که!"

جانتا که ی له ولاره له پال دەرگا که دا دانابوو. ههر که چای به کاک حهیده ریی که وت.. چای په رپیه پشتی سه ری. هه له ته ی بۆ برد و گوتی: "پراوه سته ببینم سه گباب، ئیشم پیته!"

ته لعت خام .. جهنابی سه ره ههنگ .. ژنیکی میه ره بان بوو، له وینه ی بوکینییه که ی ده نۆرم که هیشتا به دیواره که وه یه. تاریکه و تۆزو خۆلی له سه ر نیشتوو.. نه نوهری و من و مه هدهوی و هاشیمی له پالیا وه ستاوین، چراکانی ژوور سه ری کوزاونه ته وه.

ژنیکی میه ره بان بوو. هه زده که م سه ری لیبه دم. هه زده که م نامه ی بۆ بنووسم و ته حوالی پیرسم، دلّم هیشتا له دووی زۆر شته، زۆر شتی له ده ست چوو.

عزیزی گوتی: "خۆزیا لانی که م چاومان ده ما تا ته ماشامان پیکریا، ته ماشای ژیان."

هه لده ستمه سه رپێ، ناگری زۆپا که زیاد ده که م، قابله مه برنجه که ی ده خه مه سه ر. ته باخه که داده گیر سینم. ده سکی تا وه که م شکاوه. چه ند رۆژیکی تر ده چم بۆ ده ره وه و شتی تازه ده کړم. تا وه که ده خه مه سه ر ته باخه که و دوو هیلکه ی تیده که م. داده نیشم و چاوه رپێ ده که م. سه بی شه و خاوه ن ماله که بۆ نانی نیا وه

داوہت دہکەم، یان سەرتیک لەمائی ھاوسیتکەم دەدەم، یاخود ھەر لیترە دادەنیشم و
مشکەکان دەژمیڤم. دویتشەو یانزە دانە بوون. یەکیکیانم گرت و خستە ناو
زۆپاکە. ئەمشەو یارییەکی تر دہکەم، یارییەکی خۆشتر. ھەیدەریی دەیگوت:
"بونیام دەبی ھەمیشە یارییەکی ھەبی سەری خۆی پی گەرم کات. بونیام دەبی
ھەمیشە پیبکەنی و بلێ: بەھ بەھ .. چەند بەختەوہرم!"

*

كاك ئەنوەریی بە وریاییەوہ جانتاكەى خستە سەر سەر و دەستى بۆ كاك هاشمىي و حەيدەرىي و عەزىزىي و شىرىن خانم راوہشانە كە لای پەنجەرەى قىتارەكەوہ راوہستابوون. سوپاسى ھەموویانى كرد. لە دوورەوہ كلىلى جانتاكەى كە بەدەرزى كردبوو بەیەخەى چاكەتەكەیەوہ، پىشانى كاك حەيدەرىي دا و بەدەست تىي گەيانە: خەمى نەبىت. ئەو مەرىشكەى كە شىرىن خانم داوویە تا بۆ كاك مەھدەویي بەرىت، لە قىتارەكەدا و لەژىر كورسىيەكەى خۆیدا داينا. لەموسافىرەكانى رووانى و پىكەنى. پرسى: "بۆچى قىتارەكە بەرى ناكەوى؟" كەس وەلامى نەدايەوہ.

دانىشت، ئەو گولە شەمدانىيەى لەسەر ئەژنۆى دانا كە كاك هاشمىي بۆى ھىنابوو. چاوہ گومانانویيەكانى لىكنا. ھەناسەيەكى قولى ھەلكىشا و لەدلى خۆیدا گوتى: "دوچار كەوتمە رى، خەرىكە رۆىشتنەكەم دەبى بەراست!" ھىشتا ئەخىر رۆژى لەبىر بوو كە كاك مەھدەویي سەرى لە جامى ترمبىيلەكەوہ ھىنایە دەرى و گوتى: "تۆىش وەرە، ھەر ئەمشەو لەدواى ئىمەوہ بكەوہ رى."

نەیدەویست سواری ترومیبلە که بیت، تەلەت خانم پشت ملی گرت و
رایکیشایە ناو ترومیبلە که.

هاوړپیان گوتبویان: "نەنوەری گیان.. خو (گورگان) لەو پەری دنیا نییە.
هەرکاتی بتهوی دەتوانیت بچیت بۆ لای." کاک نەنوەری پرووی وەرگیرابوو. سەری
داخستبوو. هاوړپیان بینیبویان که چەناگە ی دەلەرزئ. چوو بۆوه مالتئ،
دەرگاگە ی بەیە کدا دابوو، گوپیان لیبوو که به لەقه بەدیواره کاندای مالتیبوی.
ئینجانە کانیشی شکاندبوو. لاواوه سەوزە کانی لەبنەوه هەلکیشابوون، گوپیان لئی
ببوو که گریابوو.

کاک نەنوەری گوتبوی: "ئیتەر بەبئ مەهدهویی گیان لەم مالتەدا ئیدارە ناکەم.
سبەینئ بەرئ دەکهوم و دەپۆم."

بەلام نەپۆشستبوو.. دوو پۆژ دوا ی نەویش هەر نەپۆشستبوو. هەفته و مانگ و
سالتئ دواتریش هەر نەپۆشستبوو. جیاوازی چ بوو؟ حەوت پۆژ یاخود حەوت سال؟
ئاخریبە که ی هەر بەرئ کەوتبوو.

کاک حەیدەری لەجامی قیتارە که ی دەدا. شتیکی دەگوت که نەیدەویست
موسافیرە کان گوپیان لئ بئ.

کاک نەنوەری ئینجانە ی گولە شەمدانییە که ی لای مریشکه که وه لەنتو
قیتارە که دا دانا. هەستایە سەریا. دەسکی پەنجەرە که ی گرت و رایکیشا.
نەدە کرایه وه، توندتر رایکیشا، هەر نە کرایه وه. بە هەردوو دەست رایکیشا. بیسوود
بوو.

موسافیرە کان سەیریان دە کرد.

پرسی: "چۆن دەکریتتەوه؟"

ئەو پیاوێی کە لای پەنجەرە کەوێ بوو گوتی: "ناکریتتەوه!"
كاك ئەنوەریی پرسی: "ناکریتتەوه؟" وای گوت و ناماژەیی بۆ كاك حەیدەریی
کرد کە ناکریتتەوه.

دانیشت.. پرسی: "چ بوو؟ شتیک روویداوه؟ بۆ قیتارە کە بەرێ ناکەوێت؟"
ژنە کە تەنیشتی گوتی: "قوربان، ئەم مریشک و ئینجانە یە رینگەیان گرتووه.
وا ناییت!"

كاك ئەنوەریی گوتی: "بەلێ وایە." وای گوت و بە پەلە مریشک و
ئینجانە کە لای لایرد و خستنیە بن هەنگلی. لە موسافیرەکانی رووانی، پینکەنی.
خۆشحال بوو کە لە لای پەنجەرە کەوێ، خۆشحال بوو کە دەتوانی سەیری هەموو
شتیک بکات، خۆشحال بوو کە دەتوانی هەموو شتیک ببینی، درەختەکان بژمێری،
ناوی مەغازە و شەقامەکان بخوینیتتەوه. حەزی دەکرد خۆی بناسینی و لەناوی
هاوسەفەرەکانی بپرسی، حەزی دەکرد بلێ: چەند بەختەوهرم! حەزی دەکرد بلێ کە
چەند بە کەیف و دەستەپاچەم، حەزی دەکرد بدوێ، حەزی دەکرد لەبارەیی کەش و
هەواوە بناخقی، حەزی دەکرد لەبارەیی بەرفراوان بوونی هۆیەکانی هات و چۆه
بناخقی، لەبارەیی ئەو پیاوێ دەوێ کە ژنە کەیی خۆی بە چەقۆ کوشتووه، لەبارەیی
خەلاتە گەورەکانی کۆمپانیای هەمیشە گەوهەرەوه بدوێ، لەبارەیی نرخیی زووی و
زارەکانی عەلی ئابادەوه، لەبارەیی خەونە سەیرۆ سەمەرەکانییەوه، لەبارەیی ژانە
زگە سەیرەکانییەوه، لەبارەیی شەوانی دلتنگی و تەنیاپیەوه، لەبارەیی دلتنگییەوه
بۆ كاك مەهدهویی، لەبارەیی ترس و نیگەرانییەکانییەوه، لەبارەیی خۆیەوه.

حهزیده کرد شتی تریش بلئی. به لآم ژنه که ی ته نیشتی نیوچه وانی گرز کرد بوو، نووکی شیشی چیننه که ی به شپوهیه کی ترسناک تیژبوو، کچه کهیشی له ولاتره وه دانیشتبوو، هیواش هیواش فووی ده کرد به میزه لانیکی زل دا که وه ک تویکله پیاز تهنک بیۆه.

کاک نهوهریی گوتی: "کچه که گیان بهسه، هر نیستا ده ته قی!"

ژنه که به لاچار سهیری کرد، هرچی چنیبوو هه لوه شایه وه و رپسه که ی بۆه به خوری. کاک نهوهریی سهری داخست و پژمینه که ی قوت دایه وه. مریشکه که ی شیرین خاتم ده یگاراند و ده نووکی له خاله ره شه کانی بۆیمباخه که ی ده دا. نهو پیاهه ی که خدریکی رۆژنامه خویندنه وه بوو، چاویکی له گوشه ی رۆژنامه که هه لپری و له کاک نهوهریی وردبۆه.

کاک نهوهریی به ترسه وه سهیری نهو چاوه ره شانیه ی کرد که له م وردببونه وه و خیرا گوتی: "سه لامون عه له یکوم.. ته ندروستیان چۆنه؟" میزه لانه که ته قی.

کاک نهوهریی له جیگه که ی خۆی راچله کی، تینجانه که قلپ بۆه و به هه واهه گرتیه وه. توند سهری مریشکه که ی گرت که که وتبوهه باله کوتی. خیسسه یه کی له کچه که کرد.

ژنه که گوتی: "چییه؟ چ بووه؟ میزه لانی خزیه تی."

کاک نهوهریی خۆی کۆکرده وه. زهرده خه نه یه کی هاتی. سهری له قاند و له نووکی که وشه کانی وردبۆه.

پیاهه که ی ته نیشتی گوتی: "نه خیر، نه مپژیش به پری ناکه وین!"

ژنه که گوتی: "چار به جهه نهم. خو له مه خراپتر نابی!"
 قیتاره که بیست ده قیقه له واده ی خو ی دوا که وتبوو.
 کاک حهیده ری گوتبوی: "سه فهر شتیکی پیویست نییه، هم به خه ساردانی
 پول و هم به خه ساردانی کاتیشه!"
 شیرین خانم گوتبوی: "برۆ، بیگومان برۆ.. خه می هیچیانت نه بی!"
 کاک هاشیمی گوتبوی: "هه رچی خودا بیهوی، هه ر نه وهیه."
 قیتاره که فیکاندی و کهوته پرۆ. کاک نه نوهری سهری هه لپری و پرسى:
 "خه ریکین ده رۆین؟"
 ژنه که گوتی: "خودا ده یزانى."

کاک نه نوهری له شووشه ی قیتاره که وه دهستی بو هاورپیان راوه شانده.
 مریشکه که ی شیرین خانمی به خو یه وه گوشى، به میه ره بانیه وه سه یری کیژه که ی
 کرد که دووباره خه ریکی فووتی کردنی میزه لانیکی تر بوو. دوا وینه ی کاک
 مه هده ویی و ته لعت خانمی له گیرفانیدا ده ره ینا، ته ماشای کرد. کاک مه هده ویی
 قه له وتر ببوو، که چه ل تر، پیر تر. له خو ی نه ده چوو، وه ک بلیتی ددانه کانی که وتبن.
 که پوویشی پانتر ببوو، ملی کورتر، ده نگیشی له ته له فۆن دا نامۆ و غه واره.
 ده سخه ته که یشی گۆرا بوو، وردتر و ناخۆش. له گه ل ته وانه شدا هیشتا هه ر خو ی
 بوو، کاک مه هده ویی جارن بوو. سى ته لبوم وینه ی کاک مه هده ویی هه بوو، وینه ی
 مندالیی، وینه ی جحیلیی و وینه ی ژن هینان. له هه موو وینه کانی مندالییدا
 پیکه وه بوون. وه ک دوو ماسیی قه له و و خرین پیکه وه بوون، پروته له و قژ لول،
 ده ست له نیو دهستی یه کتردا، سه ریان له سه ر شانی یه کتر. پیکه وه له پۆلی شه شی

سهره تایی و دووی ناوهندی دا پاسب ببوون. له پۆلی سیتی ناوهندیدا ههردووکیان تیکرپای فره کانیان یانزهو له وهزیشیدا سفریان وهگرگرتبوو. له وینه کانی گهغیشدا ههر پیکهوه بوون، به سمیلی گووگره و کاکۆلی لارو قژی چهورهوه، به کهوشی قهیتاندارو چاکهت و پانتۆلی موربهبعاتهوه.

کاک ههیدههری هه موو جارێک دهیگوت: "نهم دووانه نهمهنده پیکهوه بوون، رهنگی یه کتریان گرتوه، وهک یهک دهناخفن، وهک یهک بهرپهگه دا دهپۆن، وهک یهک پیده کهنن، پیکهوه تایان لی دیت، پیکهوه چاک دهبنهوه. دوو دانه بهرخی چاک و بهوه فان.. خودا بیانپاریزی!"

وینهیهکی تریشی پیبوو، دهیهینا، تهماشای کرد. تهلعت خانم چکۆلهترین فهرقی نه کردبوو. هه مان کهزی و پرچی سورباوو بژ، هه مان چاوانی رهشی بی پهروا، هه مان گهردی بهرزو هه مان دگانی سپی.

ناویان نابوو جهنابی سه رههنگ و دهیانزانی که له کاک مه هدهوی ده دا. جارێکیان سه ری هه سه سه کهی گه ره کی شکانده بوو، جارێکی تریش پی له قهیه کی توندی کیشابوو به کاک ههیدههری دا. که چی کاک ههیدههری هه موو جارێک دهیگوت: "نهم ژنه به که لکه، هه مان ده خوات، قه لغانی دهر دو به لایه. دارو نه داری مه هدهوییه میه ره بانه که مان له چاوی نهم ژنه بناسن. مالیی، په لویایه ی، ناوبانگی کۆمه لایه تی، ئابرووی، پیاله زیوییه کانی."

تهلعت خانم له بانیزه که داده نیشته و مووی قاچی هه لده گرت، چوار دهوری په نجه ره کانی پر ده کرد له به هی و تویکله پرته قال تا بۆنی ژوره کهی خوش بی. سواری جیب ده بوو، جنیوی به هه مووان ده دا، به لام ژنیکی میه ره بان بوو. گۆرانی

ده گوت و دهنگینکی خوشی پیوه بوو. رۆژانیکیش بیده‌نگیی هوروژمی بۆ ده‌هینا، قسه‌ی نه‌ده‌کردو هیور هیور ده‌گریا. کاتیک چاری به منالیک ده‌کهوت، کاتیک ژنیکی دوو گیانی ده‌بینی، کاتی گویی بۆ رازو نیازی ژنه جل شۆره‌کی کاک عه‌لی بلیت فروش راده‌دیرا، هیور هیور له‌بهر خۆیه‌وه ده‌گریا. موسافیره‌کانی ژمارد.

کاک نه‌نوه‌ریی به په‌له پرسى: "که‌نگی ده‌گه‌ین؟"
مه‌نمووری قیتاره‌که شانی هه‌لته‌کاند و له موسافیره‌کانی پروانی. پرسى:
"ئه‌مه چییه؟"

کاک نه‌نوه‌ریی گوتى: "میشکه. فهرموو سه‌یرکه‌ن. هیچی پانتۆله‌که‌می نه‌هیشتوهه."

مه‌نمووره‌که گوتى: "ده‌بیت هه‌موتان دابه‌زن!"
کاک نه‌نوه‌ریی به ترسه‌وه له موسافیره‌کانی پروانی و پرسى: "چ بووه؟"
مه‌نمووره‌که گوتى: "یاللا. خیراکه‌ن!"

کاک نه‌نوه‌ریی میشک و تینجانه‌که‌ی نایه بن هه‌نگلی و به‌دوای موسافیره‌کاندا که‌وته‌ریی.. که‌س له پاراوه‌که‌دا نه‌بوو. له‌واگۆنه‌که‌ی ته‌ملاره ده‌نگی هه‌راو زه‌ناو ده‌مه‌قالتی ده‌هات. ده‌نگی وتاریک که له رادیۆوه ده‌خوینرایه‌وه ده‌نگی منالیک که ده‌گریا.

مه‌نمووره‌که نوشتابۆوه و ژیر کورسییه‌کانی ده‌پشکنی. جانتاکانی هه‌لپشتبوو.
کاک نه‌نوه‌ریی گوتى: "ئه‌مه جانتای منه." وای گوت و به په‌له ده‌رگای واگۆنه‌که‌ی کرده‌وه.

مەتموورەكە پرسى: "چىيە؟"

موسافىرەكان لە دوورەووە وەستابوون. تەماشايان دەکرد. كاك ئەنوەرىي مريشك و ئىنجانەكەي لەسەر نەرزەكە دانا. لەسەر ئەژنۆ دانىشت و زنجىرى جانتاكەي كردهو.

مەتموورەكە دەستى لەقەراغى جانتاكەووە بۆ ناو جلهكانو پاشان بە هيواشىي، تاكو بنەوہى برد. دەستى راگرت. سەرى هەلپى. چاوى برپىيە چاوانى ئەنوەرىي و پرسى: "ئەمە چىيە؟"

موسافىرەكان زياتر هاتنە پىش. سەريان بەسەر جانتاكەدا شۆر كردهو. كاك ئەنوەرىي گوتى: "گورزىك نامەيە، هينى هاورپىيەكمە. هى كاك مەهدەوييە!"

مەتموورەكە، ئەو پەتەي پچراند كە نامەكانى پى گرئىدرابوو. ژنەكە گوتى: "ئەدى گوناھى ئىمە چىيە؟ تاكەي ماتل بىن؟" پياوى لاي دەرگاگە بەخانەگومانىيەووە تەماشاي كاك ئەنوەرىي كرد. شتىكى بەگوئى پياوہكەي تەنىشتىيدا چرپاند.

كاك ئەنوەرىي دەستى — كە نەيدەزانى بۆ سەرو تەزىوہ — بەدەم و چاوى خۆيدا هيناو هەوئيدا نارام بى. دلى قورسو ناھوسەنگ بوو.

پياوى لاي دەرگاگە گوتى: "ئەي ئەمە چىيە؟" كاك ئەنوەرىي گوتى: "جۆرىك هارمۆنىكايە. هى منالانەيە. هى هەمان ئەو زاتەيە."

ژنەكە گوتى: "ئەي ئەمانە؟"

كاك ئەنۋەرىي گوتى: " ئەمانە ئەلبومىن. ئەلبومى پەسەن. سەرنج بىفەرموون. ئەمە كاك مەھدەۋىيە، ئەمە تەلەت خانە، ئەمەش خۆم. لەۋىدا تەمەنم لە چوار ساڭ زىاتر نىيە، سەريان تاشيوم. "

مەنمورەكە گوتى: " من دەبى ئەم نامانە بىم. "

كاك ئەنۋەرىي گوتى: " بۆچى؟ "

ژنەكە گوتى: " قوربان گيان. بەس نىيە. چەنە چەن؟ "

كاك ئەنۋەرىي دەستى رايەل كىردو گۆشەي گورزە نامەكەي گرت. مەنمورەكە گەپرايەۋە و تەماشاي كاك ئەنۋەرىي كىرد.

كاك ئەنۋەرىي دەستى داگرە خوارەۋە، كىردى بەگىرفانىدا، دەرى ھىنايەۋە و بەپەژارەۋە سەرى خوراند.

پىسى: " كەنگى دەمدەنەۋە؟ "

مەنمورەكە گوتى: " دوايى! " واى گوت و كەوتەپرى.

موسافىرەكان ھەمدىس دانىشتنەۋە. ژنەكە خرتكە و پرتكەكانى كۆكردنەۋە.

خستىنە جانتاكەي و لەژىر لىۋەۋە جىۋى دەدا.

كاك ئەنۋەرىي جانتاكەي داخست. لەجىگەي خۆي دانا. قايشەكەي

توندىكردەۋە. بە پەلە قۆپچە كراۋەكانى پاتتۆلەكەي داخست و تەماشايەكەي

موسافىرەكانى كىرد. ھىۋر ھىۋر برسېتىي تىنى بۆ دەھىنا. بىر خۆي بىردەۋە.

دانىشت و قاچى راکىشا. گەرمای بوو. وپەي بۆرېرىنگى قىتارەكە لەسەرىدا

دەنگى دەدايەۋە. لەگەل ھەر ھەلبەزىنەۋەيەكدا زگى دەكەوتە قۆپە قۆپ. زىاتر

ھەستى بە بەتالىي گەدەي دەكرد. بنى ئىنجانەكە تەپ بوو. نەيدەزانى چۆن چۆنى

داینی که پانتۆله‌که‌ی پیس نه‌کات. مریشکه‌که‌ی شیرین خانمیش دانه‌ده‌سه‌کنا و ده‌نووی له هه‌موو شتیك ده‌دا.

کچه‌که میزه‌لانه‌که‌ی پیشانی نه‌نوه‌ریی دا که له‌وه‌دا بوو بته‌قی. فووی زیاتری تیده‌کرد.

كاك نه‌نوه‌ریی هه‌ستی به‌خۆی کرد که خه‌ریکه تووره ده‌بی. به‌لام ددانی به‌خۆیدا گرت و هه‌ولیدا خۆش‌حال بیت. له‌دلی خۆیدا گوتی: "نه‌مشه‌و پینکه‌وه ده‌بین. هیچی وای نه‌ماوه." بیریکرده‌وه که باشتین شتیك نه‌ویه فیکه بکیشی. لیوی هینایه‌وه یه‌ک و له‌خالیك وردبۆوه. فیکه‌ی نه‌ده‌زانی. قه‌ت فی‌ریش نه‌بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل كاك هاشمی و هه‌یده‌ریی دا په‌راوه‌ی کردبوو. به‌لام هه‌ر فی‌ر نه‌بوو. شیرین خانم له هه‌مووان باشت فیکه به‌له‌د بوو. هه‌موو جۆره فیکه‌یه‌ک به‌له‌د بوو. له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه داده‌نیشته و فیکه‌ی ده‌کیشا. به‌فیکه جریوه جریوی ته‌یره‌کانی ده‌رده‌هینا. ده‌نگی بولبول، ده‌نگی که‌ناری، ده‌نگی په‌ره‌سیلکه، ده‌نگی جۆره ته‌یریک که که‌س نه‌یدی‌بوون، ده‌نگی جۆره ته‌یریک که که‌س نه‌یژنه‌قتبوون. كاك هه‌یده‌رییش فیکه‌ی ده‌زانی، فیکه‌ی به‌رز و نزم و توند. كاك نه‌نوه‌ریی هه‌ر ته‌نها نه‌وه‌ی ده‌زانی که لیوی به‌یئیتته‌وه یه‌ک و چاوانی له‌خالیك بریت، په‌ره‌کانی که‌پووی بکاته‌وه و هه‌وای کۆبۆوه‌ی ناو گوپی و ده‌ده‌رنی، ته‌وه‌ش خراب نه‌بوو، ته‌وه‌ش بۆ خۆی کاریك بوو.

موسافیره‌کان لییان پروانی.

كاك نه‌نوه‌ریی پینکه‌نی. گوتی: "ده‌مه‌وی فیکه لی‌بده‌م. ته‌مه‌ش بۆخۆی کاره.

دلی بونیام ده‌کاته‌وه."

ژنه که به حیرسه وه چند ریزیکى تری چنى. پرسى: "نم بۆنه گه نیوه له ئیوه دى؟"

كاك ئەنوه ریبى سەرى داخست. تەماشای پیللۆه بریقه داره كانی كرد. گوتى: "نەخیر، لەم مریشكه وه دى، رېقنەى كردووه. هیچی پانتۆله تازه كهى منیشى نەهیشتووه."

گلۆله خورییه كهى ژنه كه بۆ ژیر میژه كه خلۆر ببۆه. ئەو پیاوهى كه له لای دەرگا كه وه دانیشتبوو، شتیكى له بهرخۆه گوت و سەرى راوه شاندى.

كاك ئەنوه ریبى پرسى: "ببورن.. له گەل منتان بوو؟" ژنه كه سهیریکى ئەملاولای خۆى كرد. كاك ئەنوه ریبى گوتى: "راوهسته، هەر ئیستا بۆتان دەدزموه!" وای گوت و ئینجانە و مریشكه كهى دانا. دانه ویتوه و گلۆله خورییه كهى ژنه كهى له ژیر كورسییه كه دهرهینا.

پیاوی لای په نجه ره كه وه گوتى: "لا اله الا الله!" كاك ئەنوه ریبى گرتى شلى بۆمباخه كهى توند كرده وه. سەر ئەژنۆكانى تەكاند و له دلى خۆیدا گوتى: "ئیتەر هەلناسم، ناحەقیان نییه. جینگه كه هینده تەنگه كه ناکرئ ئەوه نده جووله جوول بکری."

چاوانى لیکننا و بیری له شەش سەعاتى تر كرده وه. شیرین خام گوتبووى: "ناخ كاك ئەنوه ریبى، له چیبى دەرترسیت .. ها؟" حەوت سال بوو بیری لەم سەفەرە دەكرده وه، حەوت سال بوو خەونى بەم رۆژه وه دەدیت. كاك مه هده ویش هەر چاوه رپتی بوو، له تەله فۆنا دەنگى ده له رزی، بیست و حەوت دانه نامەى بۆ

ناردبوو، نهوجا دلّیسی ناوی نهخواردبووه. قولایی چاوانی له وینهکهدا خه مین و شهرمهنده بوو.

كاك حهیده ریی پینکه نیبوو. گوتبووی: "مه هدهه وییه میهره بانه که مان مه رپیکه بۆ خۆی، مه رپیکی پیرۆز. بونیام قه سستی بیکاته قوربانی، بونیام قه سستی بیخاته سدر پلاوو بیخوات!"

كاك نه نوه ریی بئ نه وهی بزانیته خه وی لیکه وتبوو. کاتی به خه بهر هات بینی قیتاره که وه ستاوه. له پاراوه که دهنگی ناخواتن و دهنگی ته په ی پی ده هات. كاك نه نوه ریی واق و پرماو سه رپیکی موسافیره کانی کرد. پرسى: "گه یشتین؟" ژنه که گوتی: "وهی باوکه!"

پیاوی لای په نجه ره که باویشکه که ی قوتدایه وه.

كاك نه نوه ریی سه رپی کاتژمیتره که ی کرد. دوو سهعات بوو قیتاره که به رپوه بوو. پرسى: "چ بووه؟ بۆچی وه ستاوین؟"

پیاوی لای په نجه ره که وه گوتی: "خودا ده یزانی!"

نهو پیاوهی که رۆژنامه ی ده خوینده وه، له و دیو رۆژنامه که وه پینکه نی. قاچی راکیشا و گوتی: "قوربان داسه کنی، نه م جووله جووله سوودی نییه!" كاك نه نوه ریی به په له هه ستایه سه رپی.

ژنه که گوتی: "نه م به زمه خو شه. شتیك نابی هه لدهستی و ده رۆی بزانیته چییه!"

كاك نه نوه ریی گوتی: "هر ئیستا دیمه وه. به یارمه تی. " وای گوت و هاته پاراوه که. موسافیره کان لای په نجه ره که وه بوون. كاك نه نوه ریی پرسى: "چ بووه؟"

تا نهوسهري پاراوه كه هات و لهوي پاراوه ستا. مريشكه كه ي شيرين خانى له بن ههنگل بوو. چ كه سيك له قيتاره كه دانه به زيوو. سهري برده ناو يه كيك له واگونه كان و پرسى: "ببورن، نهري بوچى قيتاره كه وه ستاوه؟" كهس نه يده زانى. يه كيك گوتى: "هه ي قور به سهريان!"

كاك نه نوهرى گوتى: "هه بي و نه بي هويه كي هه يه!"

پياوه كه گوتى: "ناقل!" وايگوت و پيكه ني.

كاك نه نوهرى گوتى: "هه ر نيستا ده چم پرسيار له به شي زانيارى ده كه م."

پياوه كه گوتى: "هه ي تف له و زانياريه!"

كاك نه نوهرى نه و قسه يه ي پي خو ش نه بوو، چوه نه ولاوه و به رپنگه ي خويدا

رؤيشت.

كه سيك له ناوه وه له ده ركي ناوده سته كه ي دها.

كاك نه نوهرى گوتى هه لخت. له ملاولاي خو ي رووانى و ترسا. پرسى: "كيه؟"

چ بووه؟" كه سيك له وديوه وه ده سكي ده رگا كه ي باده دار شتيكي ده گوت. كاك

نه نوهرى مريشكه كه ي له سه ر نه رزه كه دانا و ده سكي ده رگا كه ي گرت. بايدا،

رايكي تشا. بيهوده بوو. پرسى: "چ بووه؟" نه و كه سه ي كه له نيو ناوده سته كه دا بوو

به له قه به ده رگا كه يدا ده كيتشاو جنيوى دها. كاك نه نوهرى راچله كي. ناربه حه ت

بوو. ويستى بگه رپته وه، به لام دلئ نه هات. گوتى: "من له ده ره وه پال"

به ده رگا كه وه ده نيتم، تويش له ناوه وه رايكي شه!" بيهوده بوو. كاك نه نوهرى گوتى:

"خه مت نه بي، هه ر نيستا ده چم مه ثوره كه ده دوزمه وه." پياوه كه گوتى:

"هه موو وا ده ليتم، مه ثوره كه يش هه روا ده ليتم." كاك نه نوهرى گوتى: "هه ر"

ئىستا دەگەرپىمە. " وای گوت و بە پەلە گەراپەو. دەرگای واگۆنەكەى كردهو و گوتى: " كەسەك لەناودەستەكەدا عاسىي بوو. "

پىاوى لای دەرگاگە گوتى: " بەئىمە چىي! "
كاك ئەنورەيى گوتى: " من دەبى بچم بەهانای ئەو نەگبەتەو كە لەویدا عاسىي بوو. "

ژنەكە گوتى: " ئەدى گوناھى ئىمە چىيە؟ "
كاك ئەنورەيى كەوتە پى. سەرى كرد بە واگۆنەكاندا، كەس نەيدەزانى مەئمورى قىتارەكە لەكوئىيە. دەرگای ئەوسەرى پارەو كە داخرابوو. بەشوشەكەيدا كىشاو دەسكەكەى بادا. گەراپەو بو پىشت دەرگای ناودەستەكە و گوتى: " كەسم پەيدا نەكرد. "

وہلام نەبوو. گوتى رادىرا. دەسكى دەرگای ناودەستەكەى بادا. بە پەنجە لەدەرگاگەيدا. پرسى: " قوربان هەشتا لەناوہوہن؟ "
پىاوہكە گوتى: " لەعنەتت لىبى هەى سەگى سەگباب. بۆم پارەستە تا دىمە دەرہوہ. ئەوسا خۆت دەبىنیتەوہ! "

كاك ئەنورەيى تاسا. دوای ماوہپەكى زۆر سەرى بۆ يەكەم جار لەگىژەوہ چوو. تەنانەت پىچ بەزگىشيدا هات. گەراپەو و دەرگای واگۆنەكەى كردهو. بەپەژارەوہ سەرى لەقاند و گوتى: " باشترە هەر حەپس بى. دەبجۆ دەردت بى! "

نەفەرىك جىگەكەى ئەمى گرتبوو. كاك ئەنورەيى تەماشايەكى موسافىرەكانى كرد. گوتى: " ببورن. ئەمە جىگەى منە. وازنم بەهەلە لىرە دانىشتوون! "
پىرۆنەكە بە توركىي شتىكى گوت و ملچە ملچىكى كرد. كاك ئەنورەيى گوتى:

"زۆر داواي لىبوردن دهكەم. بەندە توركيى نازانم. ئەمە جيگەي منە". پيرئېژنەكە پەلەپەل شتيكى بە توركيى گوت. كاك ئەنوەريى لە موسافيرەكانى پرسى: "ئەري ئىوہ توركيى دەزانن؟" پياوي لاي دەرگاگە سەرى پراوہشانند. ئەو پياوہى كە رۆژنامەي دەخوئندەوہ وەلامى نەدايەوہ. ژنەكە گوتى: "من توركيى تىدەگەم. بەلام نازانم قسەي پىبكەم."

كاك ئەنوەريى خوڤشحال بوو. گوتى: "دەتوانيت ئەم خانمە تىبگەيەنيت كە ئەم جيگەيە هي منە." ژنەكە گوتى: "پىم گوتيت نازانم قسەي پىبكەم." كاك ئەنوەريى داواي لىبوردنى لىكرد. گوتى: "بەلى. بەلى. ھۆشم لاي خۆم نىيە. باشە زەحمەت نەبى بزانه چى دەلئيت!"

ژنەكە گوتى: "دەلى ئەم جيگەيە هي منە!" كاك ئەنوەريى خەريك بوو دۆو دۆشاو تىكەل كات. بەلام ددانى بەخۆيدا گرت. گوتى: "جيگەي ئەوى چى؟ دلنيام بەھەلەدا چوہ. ئىوہ شايتەن كە ئەم جيگەيە هي من بوو."

ئەو پياوہى كە رۆژنامەي دەخوئندەوہ گوتى: "دەكرى دە دەقيقە بىدەنگ بين؟" كاك ئەنوەريى گوتى: "پوخسەت بفرموون. من دەبى مەسەلەكە پوون كەمەوہ!"

ژنەكە گوتى: "پرۆشكات كە!"

پياوي لاي پەنجەرەكە نيوہ ھەستانىك ھەستا. كاك ئەنوەريى پاشەوپاش گەرايەوہ. نوكى ئەو شيشيەي كە ژنەكە شتى پىدەچنى، چەقى بە پانيداو ئاخىكى لىبەرزىوہ. ھەلبەزىوہ و خەريك بوو مريشكەكەي شيرين خانمى لەدەست بەر

بیتتوه. گوتی: "ئەلەن دەپۆم بەرپرسی ئەم بەشە دەهینم، خۆ شاری بێ حاکم نییه."

هاتە دەرەو و لای پەنجەرەکەو راوەستا. دەرەو هەتاو و خاک پر لە بەردی گەورە و ورد. پر لە گردۆلکە و چال و چۆلیی. قسەکە ی کاک حەیدەریی بیرکەوتەو کە دەبێ مرۆڤ خۆراگرو بەهیزیت. دەبێ مرۆڤ گەشبین بێ و بەکیشەکان پێبکەنێ. دەبێ مرۆڤ فیکە بکیشی و لەژێر لیووە گۆرانی بچرێ. دەبێ مرۆڤ هەمیشە بلی: "بەه.. بەه.. چ پۆژیکێ خۆشە و لیکدا لیکدا پر بە سینە ی هەناسە ی قوول وەربرگێ." دەبێ مرۆڤ هەر دەقیقە نا دەقیقە یەک بلی: "من بەختە وەرم. من مۆفەقم.. بژی خۆم!"

کاک ئەنوەریی هەروای کرد. پوخساری بەشوشە ی پەنجەرەکەو نوساندو گوتی: "بەه.. بەه.. چ پۆژیکێ جوان و پەنگینە. چ سارایەکی دلپەتین. چ خاکیک. چ بەردی سەرنج پراکیش. چ وێرانە ی بەشکۆ. چ چالیی و چۆلییەک!" ناوێ دایەو و سەیری موسافیرەکانی کرد. دەستی بۆ راوەشاندن. دەفتەری یاداشتەکە ی دەرەیناو ئەو شیعرانە ی لەبەر خۆیەو خۆیندەو کە تیایدا دەینوسین و قەت لەیادیدا نەدەمان. هەوڵیدا ئەزبەریان کات. نەیتوانی. زەحمەت بوو.

موسافیرەکان خەریک بوون شتیکیان پێکەو دەخوارد. پیریژنەکە کەوتبوو مەلچە مەلچ. بە تورکیی هەر چەنە چەنی بوو. ژنەکە هەندیکێ چنیبوو. کاک ئەنوەریی خۆشحال و ناماژە ی بۆ ئەو مل پێچە کرد کە ژنەکە چنیبوی و سەری بە نیشانە ی ئافەرین بۆ لەقاند. حەزیدە کرد لای ئەوان با، حەزیدە کرد لەگەڵیان دووبا. چەند نوکتە ی خۆشیشی دەزانین، پاکەتیک نوقول لە جانتاکەیدا بوو، دەیتوانی

دەربېښنې و بەشى ھەموویان بدات. دەیتوانی ئەسلەن ھیچ نەکات. لە قوژبنیکا
دانیشتی. بەلام بەو مەرجهی که تەنها لەگەڵیان بێ. تاواناتاو نەشەدو بو
قسەکانیان بکاو گەر پێویستیش کات پێبکەن.

نیوہی زیاتری موسافیرەکان دابەزیبوون. کاک ئەنوەری مریشکەکە ی که
کەوتبوو ەخوہ نوچکی، نایە بن ەنگلی و بەپەلە دابەزی. مەئموری قیتارەکە
لەولاتر راوہستابوو. کاک ئەنوەری بەسل کردنەوہ پرسی: "ببوون. ئێرە کوئیە؟"

مەئمورەکە گوتی: "ئێرە ناوی نییە. ئێرە بیابانە!"

کاک ئەنوەری پرسی: "ئە ی بۆچی راوہستاوین؟"

مەئمورەکە گوتی: "چوزانم!"

کاک ئەنوەری پرسی: "ئە ی کێ دەزانی؟"

نەفەرێک گوتی: "شۆفیری قیتارەکە کووا؟"

کاک ئەنوەری خۆشحال و دووبارە ی کردەوہ: "بەئێ، شۆفیری قیتارەکە کووا؟"

شۆفییری قیتارەکە دیار نەبوو. گوتیان پەنگە لە قیتارەکە دا بێ. ەموو

شۆفینی گەران. نەیان دۆزییەوہ.

کاک ئەنوەری زامەکە ی گەدە ی بیرکەوتەوہ و ەوڵیدا ددان بەخۆیدا بگریت.

برسی بوو. ەبەکە ی گەدە ی نەخواردبوو. مەئموری قیتارەکە بە دەنکە شقارتە

مابەینی دگانەکانی پاک دە کردەوہ.

کاک ئەنوەری لەجامی قیتارەکەوہ سەری دەرکیشاو پرسی:

- "ئەری شۆفییرەکەتان دۆزییەوہ؟" مەئمورەکە بەسەر ئیشارەتی بو لای

شۆفییرەکە کرد کہ لەولا ترەوہ دانیشتبوو.

كاك نەنوەریی لەبەرخۆیەوه گوتی: "سویاس بۆ خودا." "دەرگای واگۆنەكەى كردهوه و بەهەناسە برکێتوێه گوتی: "شۆفێرەكە دۆزرایەوه. لەوێدایە."

دەرگاكەى بەپەلە داخست و هەمدیس لە قیتارەكە دابەزیی. بەرەو لای شۆفێرەكە چوو. قۆپچەكانى چاكەتەكەى كردنەوه. پرسى: "ئێوێه شۆفێرى قیتارەكەن؟" شۆفێرەكە سەرى لەقاند. كاك نەنوەریی پرسى: "بۆچى وەستاوین؟ چ بوو؟" شۆفێرەكە گوتی: "نەمرە!"

كاك نەنوەریی پرسى: "نەمر؟" وای گوت و دلێ داكەوت. پاشەوپاش گەرایەوهو بەپەلە سواری قیتارەكە بۆه.

مەرىشكەكەى شیرین خام كلافە ببوو، بالە كوتەى پینكەوتبوو. ئەو پیاوێه كە لە پاراوهكە و لای پەنجەرەكەوه وەستابوو. گوتی: "خۆزیا مەرىشكێك بام، یان سەگێك یاخود پشیلەیهك یان هەر شتێكى تری داىك حیز بام. بەلام نەمە نەبوواىم كە ئێستا هەم."

كاك نەنوەریی گوتی: "دەزانن نەمرە!"

پیاوێهكە گوتی: "من هیچ نازانم. بەمن چىی! تەنھا دەزانم كە قیتارەكە وەستاو، پەنگە بەرێ بکەوێتەوه. پەنگیشە قەت بەرێ نەكەوێتەوه. پەنگە بکەوێتەوه پێ و هەمدیس پارووستیتهوه. پەنگە ناچارین هەر لێردا بێنینهوه!"

كاك نەنوەریی گوتی: "بەلێ سوپاس. تێگەیشتم."

پیاوێهكە گوتی: "هەموو شتێك بۆى هەیه. كى دەزانى؟ كى دەتوانى بلێ نا؟ پەنگە باغەنە لۆرىیەكەوه و بمانپێژنە رووبارەكەوه. پەنگە."

كاك نه نوهری چوه نه ولاوه. به سدر قسه كانی پیاوه كهی سه لماندو به په له كه وته ری. له بهر خویوه گوتی: " نه لعان ده پرم و قسه له گه ل شو فیری قیتاره كه دا ده كه م."

دابهزی و به تورهی به ره و لای شو فیره كه چوو.

چند ژاندرمه یه كه له بهر ده م قیتاره كه دا وه ستابون.

كاك نه نوهری دا چله کیی. راوه ستا. خه ريك بوو مریشكه كهی شیرین خانگی له ده ست بكه ویتته خواره وه. دوو سی ههنگاو پاشه و پاش گه رایه وه دووا. دا گه راو به په له سواری قیتاره كه بوه. ههستی به برسیتی ده كرد. نازاریکی به سوئی له ناوهر استی زگیدا پهیدا بوو، پیچی پیدا ده هات و تانیو شانی ده هات.

موسافیره كان بیدهنگ بوون. پیژنه كه شتیکی له پریاسكه كهی ده رهینا و كه وته خواردنی. له دووره وه فهرمووی له كاك نه نوهری كرد. پیای لای ده رگا كه هه ستاو هاته ده ره وه و به كاك نه نوهری گوت: " قوریان برۆ له جیگه كهی من دانیشه!"

كاك نه نوهری سوپاسی كرد و به سل كردنه وه وه هاته ناو واگزنه كه، شه كه ت و بنی پیی ده كزایه وه. دانیش و نهو خه یاره ی و هرگرت كه پیژنه كه بوی رایه ل كردبوو. به دلته نگییه وه كه وته داخرماندنی. بیری شتیوی مالی كاك مه هدهوی كه وته وه و خه مگین تر بوو. تینووی بوو. چاكه ته كهی بونی مریشكه كهی شیرین خانگی لیده هات.

پیژنه كه سه بریکی مریشكه كهی شیرین خانگی كرد و به توریکی شتیکی گوت. كاك نه نوهری خه یالی لای ژاندرمه كان بوو، بیری لای نهو جیبه بوو كه له قه راغ

جاده‌ده‌که‌دا خوارو ژووری ده‌کرد، بیری له‌و کابرایه‌کرده‌وه که له تاوده‌سته‌که‌دا گیری خواردبوو، بیری له‌و خه‌ونه‌سه‌یره‌کرده‌وه که بینبووی، بیری له‌و کاک مه‌ده‌هویی و دوا ویتنه‌ی کرده‌وه. په‌له‌پیتکه‌یه‌کیدا له‌گول‌ه‌شه‌مدانییه‌که و گه‌لاکانی هه‌لپرواند.

که‌سینک له‌ پارپه‌وی قیتاره‌که‌دا رایده‌کرد.

کاک‌ه‌ه‌یده‌ریی گوتبووی: "نه‌مه‌ نیت‌نه‌و مه‌ده‌هویییه‌ نییه‌ که‌ جاران‌ده‌تناسی. نیت‌سه‌ گزپاره‌وه. هه‌وت‌سه‌له‌ نیره‌ی‌جیه‌پشتووه. ده‌رۆیت‌به‌لام‌ژیتوان‌ده‌بیته‌وه." شیرین‌خانم‌گوتبووی: "برۆ. گوئی‌له‌قسه‌ی‌نه‌مانه‌مه‌گره‌. جوړه‌شتیک‌هه‌ن که‌هه‌میشه‌ده‌مینن. ره‌گ‌له‌بونیامدا‌داده‌کوتن." کاک‌عه‌زیزی‌گوتبووی: "بونیام‌له‌گه‌ل‌هه‌ر‌له‌حزه‌یه‌کیدا‌غهریب‌ده‌بی. له‌گه‌ل‌هه‌ر‌فیکرو‌روانینیکیدا!" کچه‌که‌هه‌مدیس‌میزه‌لانه‌که‌ی‌ده‌ره‌ینابۆوه.

کاک‌نه‌نوه‌ریی‌گوتی: "گه‌ر‌فوی‌تیکه‌ی، بو‌ت‌ده‌ته‌قینم‌و‌به‌چاوی‌خۆت‌نابینیت‌فوی‌تیکه‌یته‌وه." کچه‌که‌ده‌ستی‌کرد‌به‌گریان. ژنه‌که‌قوماشه‌چنراوه‌که‌ی‌گرمۆله‌کرد‌و‌لای‌ده‌ستیه‌وه‌داینا. دانه‌ویوه‌و‌شتیکی‌به‌گوئی‌کچه‌که‌دا‌چریان. نه‌و‌پیاوه‌ی‌که‌خه‌ریکی‌رۆژنامه‌خویندنه‌وه‌بوو. پرسی: "قوریان.. وه‌زعتان‌باش‌نییه‌!"

کاک‌نه‌نوه‌ریی‌هه‌ستا. ته‌ماشایه‌کی‌موسافیره‌کانی‌کرد، تازار‌تا‌ژۆیر‌بالی‌ته‌نی‌بوو. ده‌می‌وشک‌ببوو. ژنه‌که‌چووه‌ته‌و‌لاوه، پیرۆژنه‌که‌بیده‌نگ‌ته‌ماشای‌ده‌کرد، ته‌نها‌ده‌می‌بوو‌که‌ده‌جولا. هاته‌ده‌روه‌بو‌پاراپاره‌که. جامه‌که‌ی‌کرده‌وه. تینجانه‌که‌ی‌توورپه‌لدايه‌ده‌روه، دابه‌زیی. دونیا‌خه‌ریک‌بوو‌تاریکی‌ده‌کرد.

نوقلتيك له گيرفانيدا بوو. دهريتهينا و خستيه گۆشهيه كى گوپى. چەند درەختينك له كه نارى جادده كه پروابوون. رۆيشت و هەوليدا نامۆزگاربيه كانى كاك حەيدەريى بەبىر خۆى بيئيتەوه. ويستى فيكه بكيشى، فيكهى نەدەزانى. ويستى لەژيرليووه گۆزاني بلي، تاقەتى نەبوو. بيابان بۆنيكى سەيرى ليدههات. بۆنيكى نامۆو خەمگين. شتيكى قورس له هەوادا بلاوبووه، وهك روداوتيكي خەراپ، وهك كارەساتيك كه هيور هيور نيژيك دەبيتەوه.

قيتاره كه لەنيو تاريكيى ئەو مەغريبەدا، دزيو و ترسانك وەديارده كهوت. هەمووان بيدهنگ راوهستابوون، ژير درەختەكان سيپەر بوو. كاك ئەنوەريى دانىشت و بۆمباخەكهى شل كردهوه و فرپى دايه سەر خۆله كه. پانتۆله كهى يەك پارچە ببووه پەله.

بەخۆى گوت: "گەر بەلایەكم بەسەر بيئت، كەس پيەم نازانيت!"
قەمەرەيه كى رەش لەقەراغ جادده كه وەستابوو. شۆفيره كهى چاوه پرتى نەفەر بوو تا بگەرپتەوه.

كاك ئەنوەريى بەپەله چاكەتەكهى هەلگرت، هەستا. مريشكه كهى شيرين خانى نايە بن هەنگل. تەماشای كرد. لەسەر نەرزەكه داينا و رۆيشت. پاشاوهى نوقله كهى گۆشەى گوپى قووتدا و بەپەله كەوتەپرى. لە دوورەوه دەستی بۆ شۆفيرى قەمەرە تەكسييه كه راوهشانند و هەنگاوه كانى خيترتر كرد.

شۆفيرى قەمەرە كه گوتى: "دەگەرپيئەنهوه. دەگەرپيئەنهوه تاران!"
كاك ئەنوەريى سەرى راوهشانند، چوو نە قەمەرەكه و كزۆله لای دەرگاكووه دانىشت. چاوانى ليكناو سەرى بەپشتى كورسى قەمەرەكهوه دادايەوه. شيرين

خانمی بیرکه و تهوه که گوتبوی: " گوی له قسه‌ی نه‌مانه مه‌گره، ناوی خوی لیینه و
برۆ!"

شۆفییره که گوتی: " به نومیدی خودا. " وای گوت و پیی به به‌نزیندا نا.

*

كاك مهدههویی تلیدا، نالاندی، ههناسهپرکیی بوو، به قاچ چهرچهفه گهرم و قورسهکهی لآبرد کهبه جهستهیهوه گرمۆله ببوو. چاوانی کردنهوه و زهندهق چووانه لهو تاریکاییه چرهی پروانی که ههوشهی لیّ پر ببوو. سهری وهك جهستهیهکی تا لیتهاتوو لیّی دهدا. وهك بلّیّی خوین له دهمارهکانیدا مهیبیّی. شتیکی قهبه و زبر و تاسنین، وهك لیّفهیهکی غهیبیّی قورسایّی خۆی خستبووه سهری. ههناسهی دهرنهدههات و دهست و قاچی لهنیو تاریکیدا بزب ببوو. تاقه شتیّی که ههستی پیّ دهکرد نازاری دلّی بوو که وهك پهلهوهریکی زه به لآح لهسهر سینگی نیشتبۆوه و هیّور هیّور خوینی ده مژت.

خهونهکهی بیر نهدههاتهوه. به لآم نهو خهونه ههر درپژهی ههبوو. هیشتا تامی سهیری نهو خهونه لهبن ددانیدا و بۆنی ناخۆشی نهو جیگه نیوه لهبیرکراوهی که له خهوندا بینیبوو، له کۆتایی شهوهوه دههات. ههوشه چکۆله کهیان نهو ههوشهیه نهبوو که تهّم پیّی ناشنا بوو، نامۆ و ناواقیعی. جیگهیهك بوو لهوپهړی ههموو

سنوره ناشنا و شوینه ناسراوه‌کان. تهنانهت هزار گولتی رهش له باخچه‌که‌دا پروابوون و دره‌خته‌کانیش خاوه‌ن هاوار هاواریکی نه‌هریمه‌نانه بوون. به‌زۆر سه‌ری هه‌لینا. چاوانی تروکاندن و هه‌ولیدا به‌خه‌به‌ر بیته‌وه. حه‌زیده‌کرد خۆی هه‌لگرئو بیته‌کینئ و گسکیکی لی‌بدا، حه‌زیده‌کرد خۆی هه‌لگرئ و بیشوا و چلکی ئەم خه‌ون و ئەم وه‌زع و ئەم شه‌وه تاریک و نوته‌که له‌گیانی دامالئ.

به‌خۆی گوت: "چ خه‌ونیکی ناخۆش بوو. باش بوو خه‌به‌رم بۆوه. سوپاس بۆ خودا!"

ده‌ستی راپه‌ل کردو دۆلکه‌سه‌هۆلاوه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و نای به‌سه‌ریه‌وه. بنی ساردی دۆلکه‌که‌ی به‌روخساریه‌وه نووساند. هینای به‌مه‌لیدا. کلۆیه‌که‌سه‌هۆلئ هه‌لگرت و خه‌ستیه‌سه‌ر نیوچه‌وانی، خه‌ستیه‌سه‌ر سینگئ. خه‌ستیه‌سه‌ر زگی. چاوانی لی‌کناو هه‌ولیدا گوی نه‌داته‌ئه‌و دل‌ه‌راوکئ ر‌موزنه‌ی که‌تۆزه‌تۆزه له‌قولایی دلیدا رۆده‌نیشته‌.

به‌خۆی گوت: "هه‌رکه‌هه‌تاو ده‌که‌وی، ته‌ندروستیم باش ده‌بئ. ئەم ترسه‌ترسی شه‌وه!"

سه‌رینه‌شه‌لال له‌تاره‌قه‌که‌ی ئەم دیوو نه‌ودوو کرد. خرتکه‌و پرتکه‌که‌ی ژیری که‌تازاری ده‌دا له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌ته‌کاند. چه‌رچه‌فه‌که‌ی ر‌پک کرد و دای به‌سه‌ر قاچیدا. سه‌ری نایه‌سه‌ر بالشته‌که‌و چاوه‌رپئی خه‌وی کرد. به‌پشتا خه‌وتن نار‌ه‌حه‌ت بوو، تلیدا، که‌وته‌سه‌رده‌م. ده‌ستی ر‌استی نایه‌ژیر سه‌ری، ده‌ستی چه‌پی نوشتانه‌وه، در‌یژی کرد. له‌سه‌ر دۆشه‌که‌که‌له‌پال ده‌م و چاویدا داینا. هه‌لیگرت، به‌قه‌راغی قه‌ره‌ویله‌که‌دا شو‌رپی کرده‌وه و نه‌یده‌زانی له‌کوی داینی تا ئیسراحه‌ت

بکات. ئەندامیکی زیاد لەبەینیدا هەلتۆقیبوو، نەیدەزانی جارێ چۆناوچۆنی نوستوو، کە لەکەمی گۆرێ. قاچی لەژێر خۆیدا گەرمۆڵە کرد، دەستەکانی هاوتەریب لەگەڵ لەشیدا دانا و بەخۆی گوت: "باشە.. ناوھا باشە!"

سەرپەنجەکان و بنی پێی دەبرژانەوه. هەمدیس تینووی بوو. پێدەچوو بایەکی سوتینەر لە قولایی رۆحیدا هەلیکردبێ و بیابانیکی قاقەر لەژێر پێستیدا راخرا بێ. زمانی بە لێوه هەلایساوهکانیدا هینا و بەلاچا سەیری تەلەت خانمی کرد. هەمدیس ئەو خەونە نیوه فەرامۆشکراوهی کەوتەوه یاد و لەقولایی دلیدا هەللهزێ. رووی وەرگێرا. چەرچەفەکەمی بەسەریدادا چاوانی هەلگەلۆفت. هەناسەکانی تەلەت خانم، وەک (با) یەک کە لە دلێ نەرزەوه هەلیکردبێ، قورس و گەرم بەدەوری گۆیچکەیدا گەقەمی دەهات. هەولیدا گۆی رانەدێرێ، هەولیدا بێرەنەکاتەوه، هەولیدا بنوێ. لە سەدەوه تا دوو سەدی ژمارد، لە دوو سەدەوه تا یەک، لە یەکەوه تا هەزار. سەری خستە ژێر بالشتەکە و دەستی بەگۆیچکەیهوه گرت. بەخۆی گوت: "خۆزیا زووتر رۆژ دەبۆوه، خۆزیا هەتاو دەکەوت!"

هالای دەم و تارەقه و بۆنی پەری کۆن قەلسیان کردبوو. بالشتەکەمی لاداو ئەو هەوا قورسەمی بەزۆر دەرکرد کە هەلیمژتبوو. دەستی تەلەت خانمی بۆ راپەڵ کرابوو. دەمی نیوهکراوه و سەر ددانە ئالتونییەکەمی لەتاریکیدا دەبریسکایەوه. نەدەجولاًو تارامییەکی ئازەلانیە لەسەر روخساری نیشتبوو.

شەوی بوکینییهکەشی هەر هەمان شێوه بوو. هیور و مایی. وەک پلینگێکی تێر، سنوور نەشکێن.

میوانه کان له پراوه که دا، له بهر دهم قالدرمه کانا پراوه ستابوون. هیچ کس قسه ی نه ده کرد، هیچ کس خۆش حال نه بوو. به کاک مه هده ویی شه وه.

ته لعت خانم له نهومی سهر وه بوو. له هژده یه که وه دهنگی قریوه و پیکه نین ده هات، دهنگی ته پل و ده ف، دهنگی له یه کدانی سهری تیژی مقهست و دهنگی شتیک که وه ک بلتی مشارکاری بکن.

کاک عه زیزی گوتبوی: "ده له گورگه خه ریکه ددانی تیژ ده کاته وه."

شیرینی و میوه یان له سهر میزه کان هه لچنیبوو. کس چه پله ی لینه ده دا. کاک مه هده ویی بی جو له به رامبه ر ناوینه ی ماره برین دانیشتبوو. روخساری سپی هه لگه پراوو زه رخه نه یه ک له سهر لیوه کلۆم دراوه که ی بوو که هه مووانی قه لس ده کردو هه مووانی ده ترساند.

کاک نه نوهری به سینی چای ده گپرا. ده تگوت بۆ پرسه ی خۆی هاتوو و به نیگایه کی خه مین سوپاسی دلنه وایی هه مووانی ده کرد. گوتبوی: "نهم جزره شتانه رووده دن. چار چییه؟" ویستبوی شتی تریش بلتی. به لام ورته ورتی شاراوه ی میوانه کان قسه که یان پی بریبوو.

ته لعت خانم له سهر قالدرمه کان وه ستابوو. سهر یان کردبووه چراخان. گلۆیه چکۆله ره نگا وره نگه کان داده گیرسان و ده کوژانه وه و ناو تیاپاندا قولته قولتی بوو. جلکی بوو کینیه که یان به کرئ بۆ هینابوو، جلکه که ی به بهر ته سک و کورت بوو. شیرین خانم چه پکه گو له که ی بۆ چنیبوو، له گو له ته ر و تازه کانی باخچه که ی. پیلاوه کانی نه گورپیوو، هه مان ته و پیلاوه قه به و پیوانه یه ی له پا دا بوو که

هه میسه پر بو له خۆل و بنه که ی بزمارو نالچهی پیوه له کاتی رێژیشتندا تهق و هۆری دههات.

دایکی و پوره کانی دایکی له سهر قالدومه کان سوورپان ده دا و به هه هه له سه رسوپهینه ره کانیان، ماله که یان هینابوو له ره.

میوانه کان پیکه وه لکابون، بی جووله و واق و پرمای. له گه له ههر ههنگاوێکی ته لهت خاتم دا به کۆمه له ده کشانه وه و خیزه خیزی سینگیان قورستر ده بوو.

پیرێژنه کان گۆرانی پیرۆزه پیرۆزه یان ده چری و لیکی ده میان بهر یه که تر ده که وت. کاک مه هده ویی له رزی لیهاتبوو، ویستبووی ههستیه سهر پا، ویستبووی هاوارکات، ویستبووی راکات، واقورماو له وینه که ی ته لهت خاتی له تاوینه که دا روانیبوو.

کاک نه نوهری سهری داخستبوو. وه که سینک که زویر بووی، لیوی کرۆژتیبوو. ته لهت خاتم نارایشترکراو و شکۆدار، وه که ژنیکی نه فسانه یی له قولایی دوورترین خهون راپه نیبوو. له ناوه راستی هۆده که دا راپه ستابوو. گوتبووی: "چیتانه؟ بۆ وا مات و مه لولن؟ نه مه شایه یان شیوه ن؟"

کاک هاشیمی چای بۆ میوانه کان هینابوو، به پیکه نینه وه قاپه کانیانی بۆ پرکردبوون له میوه و شیرینی و بسته و سۆهانی ههنگوینی. پیکه نیبوو، پیکه نینیکی درێژو به رزو بۆژۆکه ر. ویستبووی به سه رهاتی خوش خوش له یاده وه ریه کانی منالیی، له وکاته ی که کاک مه هده ویی ناسیوه بۆ میوانه کان بگێریتته وه، به لام ته لهت خاتم رپی پینه دا بوو. هاواری کردبوو: "بیده نگ!" ئیدی هه مووان به واق و پرمانه وه فزه یان له خۆ بریبوو.

تهلعت خانم تاره كهي هينابوو. چوارمشقى له سهر نهرزه كه دانيشتبوو. پالتي به ديواره كه وه دابوو. گلپه كاني سهرى داگيرسابوون و كوژابوونوه و قولته قولتيان هاتبوو، دهنگى له گهل قيافته كه ته كهيدا نه هاتبوو. دهنگى نارام و شهكته و خه مين بوو.. له خشه خشى "با" چوو بوو كه له وديو دره خته كانه وه هه ليكردي.

كاك مه هده ويى هه مديس تليدا. هه وئيدا بيرنه كاته وه. هه مديس كه وته وه سهر پشت. هه مديس چاوانى كردنه وه و له ناپوره ي په لكه ره شه كاني ژورور سهرى پروانى.. شه و چول بوو له هه وا و له درزى نيوان خسته كانه وه گهرمايه كى زل و زبه لاج وه كه هه ناسه بركيى هه ژديهايه كى پير ده رژايه ده ره وه. هه ستا و دانيشت. ده ستى به نيوچه وانه ته ره كهيدا هينا. له قهره وئيله كه دابه زى. پيلاوه كاني ديارنه بوون. شانى له قاند و به پيى په تى رويشت. گهرماى بوو. رويشت له ليوارى حهوزه كه دانيشت و جله كاني داكهنده، دانه ويوه و له بنى تاوه كه ي پروانى. فينك و تازه و پرپوو له ورته ورتى فريوده ر، پر له هه ستى ناشناو زيندوو. له پي ده ستى هينا به تويزالتي تاوه كه دا، هيناي به بازنه گه ليكي نه رمدا كه له سهرى په نجه كاني هه لده هاتن. چوه پيشت.. نوشتايه وه. هه ناسه كاني بازنه چكوله كاني سهر تاوه كه يان ده ره و انده وه. زمانى ده ركيشا و به سهر تاوه كهيدا هينا. ده ستى راپه ل كرد و روخسارى نووساند به له ره ي ته نكي شه پوله كانه وه. حه زيده كرد هه لخليسكي، هه لهنگو، بكه وي و هه رگيز پيى له بنى حهوزه كه نه دات. پيى وابوو بنى هم حهوزه به كوژايى نهرزه وه لكاوه و حه زيده كرد هم تاوه فينك و ميه ره بانه قوتى بداو بيبات.

تاوړې دايهوه و به لاچار سهيرتيكى ته لعت خانى كرد. دلې داكهوت. وهك بلېي
 يه كهم جار بې نهم پوخساره ببيني، يه كهم جار بې نهم قژه نيوه تهره ژاكاوه ببيني
 كه وهك گزوكيائى بنى زهريا جو له يه كى ترسناكيان هه بوو، يه كهم جار بې نهم
 پيسته پرش و گهرم و نهم دهمه كراوه هه لگوشهره ببيني كه له گه ل ههر
 هه ناسيه كدا ته واوى شهوى هه لده مژت و له گه ل ههر هه ناسه دانه وه يه كدا فه زاي پر
 له گر په كى گهرمى جه هه نه ميبى ده كرد. نهو پرژه ي كهوته وه بير. يه كه مين پرژه كه
 له گه ل كاك نه نهرى له حه وشه دانيشتبون و تاو له يان ده كرد، سهرو سى ده ستيان
 له يه كتر بر دبووه، سهرو و سى ده ستيان به يه ك دؤراندبوو. وهك هه ميشه چ
 شتيكيان له يه ك داوا نه ده كرد. كاك حه يده رى ته ماشاى گوره وى سوور و بي جامه ي
 خهت خهتي هه ردووكيائى كردبوو. پي كه نيوو، گوتبوو: "چ خو شيه كه! چ
 يه ك گرتو ييه كه! تينسان له ززهت ده بات!"

كاك مه هده وييش هه ر خو ش حال بوو. به دهم خو خوراندنه وه پي كه نيوو، له سه ر
 به ر كه و له ليواى باخچه كه دا له سه ر پشت پالكه وتبوو تا هه تاوى پاش نيوه پرؤى
 پاييز، هيور هيور چاوانى بخاته خهو. خو ش حال بوو له وهى كه ده توانى وهك بيچوه
 پشيله يه كى ته مبه ل خو ي بكيشي ته وه و بير له هيچ شتيك نه كاته وه و هه ست به چ
 شتيكيش نه كات. فه رامو شيه كى ته واو. له گه ل ته مه شدا، وهك كه سيك كه به
 يه ك جار هه ست به مه ترسيى بكات، چاوانى كردبوونه وه. شتيكى نه بينراو به لام
 هه ست پي كراو، له هه واذا تيپه ريبوو.

هه ستابوه سه رپى. دانيشتبوو. واق وړماو سه يرى ته ملاولاى خو ي كردبوو.
 دلنياوو كه بيچگه له خو ي كه سيكى تر له وي دا يه. له هه مان ته و نزيكانه دا يه. له

هه مان نهو دهو روبه رده دا. ماله كه يان له و ديوپيه وه بوو. به په نجه رهي داخراو و په رده كولله ي سهوزو جلكه كانى كاك نه نو هري به ته نافي ستاره كه ي سه ريانه وه. لاي چه پوه كه لاهيه كي هه ميشه يي بوو. به رامبه ر ديوار بوو. كوآن بوو. بينايه كي ديري ني كوآن بوو به په نجه رهي چكوآله و توژاوى و بانيژه ي پر له ميژ و نه سكه ملي شكاو و ته نه كه و بوتلى به تال و روظنامه ي كو نه وه. نه ولتر عامودى كارها و تاقه دره ختى كوآن و ديوار و هه مديس په نجه رهيه كي لي بوو. له ويدا بوو، له چوارچيوه ي نهو په نجه رهيده دا زه لاميك راوه ستا بوو، زه لاميك كه سه يري نه مى ده كرو وه ك بلي ته واوى روحي له گه ل نهو سه ير كرو نه دا، وه كه هه وايه كي پونگ خوار دوو كه سه ره نجام درزيكي دوزيبه ته وه ليوه ي ده رچيت، له گلينه ي چاوانيه وه بيته ده ر.

كاك مه هده وي به په له رووى وه رگيرابوو. نه ملاولاى نينو كي جوى بوو. دهنگى راديوكه ي به رز كرو بژه. به رزتر له هه ميشه. روظنامه كانى هه لدا بژه و هه ر ديريكيانى به دهنگى به رز له به ر خو يه وه گوتبو وه. هه ستا بووه سه ريا. كه وتبو وه پياسه، قسه ي كرو بوو، باخچه كانى ناودا بوو، به لاچاو ته ماشاى نهو په نجه ره توژاويه كو نه ي كرو بوو. له خو ي پرسبوو: "نه ژنه م له كوئ بينوه؟ له كوئ ناسيو مه؟"

كاك نه نو هري گوتبوو: "من نايناسم!"

كاك هه يده رى گوتبوو: "نا.. ده زانم كيته. كه سيكي باش نييه. شتيكم كرو وه له م گه ره كه ده ريكه ن!"

كاك عه زيزي گوتبوو: "مايه ي شه رمه زاريه."

كاك مهدهوی گوتبوی: " بهلئ له گهلتانام. ده بئ شتیک بکری و هر چۆنیک ههیه ده رکری. " هه مديس نارام ببۆه، هه مديس دلنيا ببۆه له وهی که هه موو شتی له جیتی خۆیه تی و خهوی ته مبه لانهی دوای نیوه روانی وهك خۆی ده مینیتته وه. بۆ سبهینئ، ویستبووی سهیری ئه وه په نجه رهیه نه کات، به لام سهیری کردبوو. بۆ دوو سبهی ویستبووی بیر له ژنی ئه و دیو ئه وه په نجه رهیه نه کات وه، به لام بیری لی کردبوو. ته وای رۆژانی دواتر ویستبووی نه چیتته ئه وه کۆلانه، به لام چوو بوو. ته ماشای کاک نه وه ری کردبوو، ته ماشای کاک حهیده ری، ته ماشای خۆی کردبوو. له دلئ خۆدا گوتبوی: " ئای ته گهر پیم ده زانن؟ ئای ته گهر دهسته کهم ده که ویتته روو؟ "

هاورپیان ورده ورده بۆنی مه سه له که یان کردبوو، کاک نه وه ری بهر له هه مووان حالیی ببوو، هه واته که ی به کاک حهیده ری گه یان دبوو. له مائی کاک هاشمی بوون.

کاک نه وه ری په رنگ په ریو و دهسته پاچه له قوژنی کدا هه لئروشکابوو. دوو لیوهی نه کردبوو کاک حهیده ری به چاوانیکی نیگه ران و دهنگیکی گوماناوییه وه پرسى بوو: " مه ده وی گیان، باشه پیت نه گوتین به دریزایی شه وه له کوی بوویت؟ ها؟ "

کاک هاشمی گوتبوی: " خه مان بوو. واما زانی خاوه خواسته شتیکت به سه ر هاتوه. "

کاک عه زیزی گوتبوی: " هه موو نه خۆشخانه کان گه راین، ته له فۆغان بۆ سه د پۆلیسه خانه کرد. ئاخه تۆ قهت ئاوها به بئ جواب ون نه بوویت! "

شیرین خانم پیکه نیبوو. به میهره بانایی ته ماشای کاک مه هدهویی کردبوو. دانه ویبۆوه و به گویتیدا چریاندبوو: "من ده زانم له کوئی بوویت! هر نه وهت چاک کرد. گوئی له قسهی هیچ کس مه گره!"

کاک مه هدهویی سوور هه لگه رابوو. سه ری داخستبوو، خۆی خوراندبوو، گوتبووی: "بۆ پیاسه چووم، وه زعم باش نه بوو."

هاورپییان ته ماشای یه کتریان کردبوو. کاک مه هدهویی له دلی خۆدا گوتبووی: "نیتر نارۆم.. ته وار."

به لām هه مدیس رویشتبوو. دوو شهو دواتر تا کاک نه نوهریی پینه زانیته لیغه که ی گرمۆله کردبوو. پیتلاوه کانی نابوه بن ههنگل و له کۆلان جله کانی پۆشیبوو. ده مهو به بیان گه رابۆوه. له سه ر نوکی پی و به ترس و له رزه وه، به جلك و پیتلاوه وه خزابوه ژیر لیغه و هه ولیدابوو هه ناسه کانی نارام و هاوسه نگ بیته. کاک نه نوهریی خۆی کردبوو به نوستوو. به لām له ودیو په رده کولله که وه چاوانی کاک مه هدهویی بینی بوو، ترسابوو. بریسکه یه ک له و چاوانه دا بوو که پیشته نه ییدیوو، بن نه و گلینه گوماناویبانه پر بوون له هه ستیکی نامۆ، پرپوون له سه رسوپمان، پر له وه سه سه یه کی سیحریی، پر له سه رسامیی نه زمونیکی قه شه نگ. کاک نه نوهریی دلنیابوو که روداویکی گه وره تر له وهی که ته م مه زهنده ی ده کرد به سه ر هاوریکیه دا هاتوه. چ روداویک؟ نه یده زانی.. ته نها هه ستی کردبوو، هه ست به شتیکی به ده ر له بنه ماو یاسا و ئیدی له قولایی دلوه راچله کیبوو.

کاک مه هدهویی چاوانی لیکنابوو. سه ری نوساندبوو به بالشته که یه وه و خۆش حال بوو به وهی که گه راوه ته وه و هه مدیس له نیو نوینه که یدا یه تی، له گه ل هه ناسه و

خەون و خەيال و حىسابە ناشناکانيدا، خۇشحال بوو بەوەى که دونيا هەمان دونيا ماقولەکەيه و خۆيشى هەر هەمان کاک مەهدهوييه هەميشەييهکەيه بە خواسته هەميشەييهکانيهوه، بە تەريقەت و شەريعهتیهوه، بە هاوڕێکانیيهوه. لەدلى خۆيدا گوتبوى: "سوپاس بۆ خودا. ئەوەى بوو. بوو، نيت ناپۆم." ناسووده نوستبوو. ناسوودهش خەبەرى ببۆوه، وەك هەميشە گوتى بۆ قولتە قولتى سەماوهرەکه راديرابوو، گوتى بۆ بۆلە بۆلى کابراى خۆل رپژى پير راديرابوو که خەريکى گسکدانى کۆلانەکه بوو، گوتى بۆ راديوکەى کاک ئەنوهريى و زرينگەى پيالەکان راديرابوو. هەستابووه سەرپى، سلاوى لەهاوسپکەيان کردبوو که خەريکى ناودانى باخچەکەى بوو، هەوالى ژن و منالەکانى و هەوالى ژانە زگەکەى پرسىبوو، لەگەل کاک ئەنوهريى دا لەپال يەکدا راولهستابوون، دوو قۆلى وەرزشيان کردبوو، دە جار بە دەورى حەوشەکەدا رايانکردبوو، دوانزە دانە هەناسەى قوليان هەلمژتبوو، دوشيان کردبوو، بە لڤکە پشتى يەکتريان شتبوو، دوو قۆلى پیکەنيبوون. سەعات هەشت.. وەك هەموو رۆژىکى تر لەوديو ميژهکانيانەوه دانىشتبوون، تەلەفونيان بۆ کاک حەيدەريى و عەزىزى و هاشمى کردبوو، هەواليان پرسىبوون و وەزعى خۆيان بۆ باسکردبوون. بۆ سەر موچەى هەر يەکتىيان سەدو پەنجار شەش تومەن زيادکراوو، پيرۆزباييان لەيەکتەر کردبوو، ئەملاولاي يەکدييان ماچ کردبوو. کارمەندانى کۆمپانيا چەپلەيان بۆ ليدابوون، فەرەشەکەيان ناردبوو تا دۆندرمە و شيرينى بۆ هەمووان بکړى و لەدلەوه سوپاسى خودايان کردبوو.

کاک حەيدەريى گوتبوى: "من شانازى بە هەردووکتانەوه دەکەم. خوايه هەميشە هەر سەرکەوتوبين."

گه رابونوه مالهوه. كاك مهدهويي جانتاي همامي پيچابووه. گوتبوي:
"دهموي بچم خوم بشوم!"

له كۆلان فيكه ي ليدابوو، به خو شحالييهوه له قيري جادده تازه قيرتاو كراوه كه ي
روانيبوو. سوپاسي ههول و ماندووبووني ههسهسه كه ي كردبوو، به لام هيشتا
نه گه يشتبوه هه مامه كه كه له سه ر سوچه كه راره ستابوو، ههستي كردبوو نه ژنوي
ده له رزي. به خوي گوتبوو: "چيه؟ چ بووه؟ بو سه رم داخ بووه؟ بوچي دلتم ناوها
كه وتوته ته پ و كوت؟" ده سكي جانتا كه ي به توندي له له پي ده ستيدا وتي بوو،
هه وليدا بوو هه نگاوه كاني خيراتر كات، به لام بيني بووي ناتواني له جي خوي
بجووتي. واق و رماوو هه په سار. بيري كردبووه: "يه عني چي؟ بوچي راره ستاوم؟
بوچي هه ناسه م ته ننگ بووه؟ بوچي هه لده له رزم؟" خوي بيني بوو كه خه ري كه
ده گه ريتتوه و به ده سته راستاو پاشان به ده سته چه پدا داده گه رتي، خوي بيني بوو كه
را ده كات. به خوي گوتبوو: "ده چم بو مالي كاك هه يده ري، ده گه ريمه وه دا بيره،
ده چم بو سينه ما." سه ري به رز كردبووه و خوي بيني بوو وا هه مديس له به رده م
ده رگا قاوه ييه شق و شه كه دا يه، خوي بيني بوو وا خه ري كه له زه نكي ده رگا كه
ده دا، خوي بيني بوو وا خه ري كه به قالد رمه كه دا سه رده كه وي، خوي بيني بوو وا له و
ژوره گه رمه نيوه تاري كه دا يه، به رام به ر ته لعت خانم، له نيو باس كي دا، له سه ر
سينه ي، له ژي ر كه زي و پرچي دا، خوي بيني بوو وا خه ري كه ده بيتت ناو. ده رزي و
په رش و به لا ف ده بيتتوه، خوي بيني بوو وا له خوي و له ته واوي نه و چر كه ساتانه ي كه
بووه و ده بي، دا ده بري، خوي بيني بوو وا له هه موو شي وه و قسه كان، له هه موو
ده بي و ده شي كان دا ده بري و له قولايي دلوه پي كه ني بوو. پي كه ني بوو وهك نه و

ساته‌ی که منالّ بوو، وهك نهو ساته‌ی که هه‌موو شتی گه‌مه بوو. نیدی نه‌مانه‌شی
بیر چووبونه‌وه و نیتر نه شتیکی بینیبوو، نه بیری له چ شتیك کردبۆوه.

به‌لام هه‌مدیس خه‌به‌ری ببۆوه. بئ نه‌وه‌ی بزانی چهند سععات یان چهند رۆژ
تیپه‌ریوه. دانیشتبوو له‌سهر سیسه‌مه‌که و زهنده‌ق چوانه له ته‌لعت خانگی
روانیبوو، زهنده‌ق‌چوانه له په‌رده چلکن و تۆزاوییه‌کان، له دیواره ناتاشناکان، له
شته‌کانی ده‌وربه‌ری روانیبوو که بۆنی غوربه‌ت و غه‌ریبیان لیته‌اتبوو، له خۆی
روانیبوو، ترسابوو. کاک نه‌نوه‌ری که‌وتبۆوه بیر، جانتای هه‌مامه‌که‌ی که‌وتبۆوه
بیر، موچه زیاده‌که‌ی که‌وتبۆوه بیر که وه‌ریگرتبوو، ته‌رفیعه‌که‌ی که‌وتبۆوه بیر که
چاوه‌رتی بوو، هاو‌رتیان و کاک هه‌یده‌ری که‌وتبونه‌وه بیر که گوتبووی: "من فه‌خر
به هه‌ردووکتانه‌وه ده‌که‌م."

ده‌ستی له‌نیو ده‌ستی ته‌لعت خاتم ده‌ره‌ینابوو. که‌وتبووه جنیو پیدانی، شه‌قی
له ده‌رگای ژورده‌که‌ی هه‌لدا‌بوو، شه‌قی له نینجانه‌ی گوله نه‌تله‌سییه‌که‌ی
هه‌لدا‌بوو، شه‌قی له مه‌کینه‌ی دروومانه‌که‌ی، له رادیۆکه‌ی هه‌لدا‌بوو. گوتبووی:
"چیت لیم ده‌ویت؟ بۆ وازم لی ناهینیت؟"

په‌ری بووه کۆلان و ته‌واوی رینگه هه‌ر راییکردبوو. له‌پال دیواریکدا راوه‌ستابوو.
ته‌ماشای نه‌و مندالانه‌ی کردبوو که به‌هات و هاوار له قوتابخانه هاتبوونه ده‌ره‌وه.
له‌و ژنه‌قه‌له‌و و ساخانه‌ی روانیبوو که له هه‌مام گه‌را‌بوونه‌وه، له‌و ژنه
دو‌گیانانه‌ی روانیبوو که ده‌ستیان پر له نان و میوه و سه‌وزه بوو. چووبوووه
گۆره‌پانه‌که‌ی نزیك مائی خۆیان و له‌وی پیاسه‌ی کردبوو، هه‌زی کردبوو له‌گه‌ل نه‌و
پیاوانه‌دا بئ که له دا‌یره گه‌را‌بوونه‌وه و به‌دوای ته‌کسی‌دا رایان ده‌کردو له‌ریزی

پاسدا قاچیان تهزیی بوو، هزی کردبوو له گه لیان بی، هزی کردبوو له گه له نهو که سانه دا بی که قسه کانیاں لیواولیو بوو له نه ده ب و هیا و حورمهت. هزی کردبوو له گه له نهو خه لکانه دا بی که قسه کانیاں لیواو لیو بوو له حیسابی رۆژانه ی بوون و نه بوون و پر بوو له ترسی به لگه دار، لیواولیو بوو له ئاره زووه گه لی گچکه و سنووردارو له به خته وه ریی گه لی هاسان، لیواولیو بوو له نه خۆشیی گه لی ناسراو و له ئیشگه لی باو، لیواولیو بوو له خواستگه لی سروشتی و له عیشگه لی تۆمارکراو، لیواولیو بوو لهو خه لکانه ی که پیکه وه بوون، لهو خه لکانه ی که له یه که ده چوون و رهنگی جانتا و کلاو و پینلاوه کانیاں له یه که رهنگ بوو.

له بیتاقه فرۆشه کویره که ی سه ری کۆلانه که یان دوو بیتاقه ی کریبوو. له دوکانی رۆژنامه فرۆشیک گۆقاریکی هه فتانه ی کریبوو. بۆ ریزنان له ناسیاویک کلاوه که ی داگرتبوو، له دووره وه به گه رمی بۆ ژنی خاوه ن ماله که یان نوشتابۆوه، به په له چووبۆوه ماله وه و ده رگا که ی له و دیوه وه داخستبوو، پالی به دیواره که وه دابۆوه، هه ناسیه کی نیسراحه تی هه لکیشابوو، هه سته ی کردبوو که هه مدیس له نیو پیستی خۆیدایه تی، لهو بازنه چکۆله یه دایه که هه میشه ماوه ی نیوان خاله کانی تا ناوه ند به قه د یه کن و چ شتیک هه ره شه له سیستیمه ساکاره که ی ناکات.

له گه ل کاک نه نوه ریی دا پیکه وه چووبوون بۆ سینه ما، چووبوون بۆ دوکانی تامۆزاکه ی کاک هه یده ریی بۆ سهیری فه رشه کانی، چووبوون بۆ مالی کاک هاشیمی و هه مووان پیکه وه پیکه نیبوون. سه ری قسه یان دامه زرانده بوو. رۆژنامه یان خۆینده بۆوه، پیپسییان خواردبۆوه، له بهر ته له فزیۆندا دانیشته بوون. کاک مه هده ویی

لهبەر خۆیهوه گوتبووی: "چەند باشە بونیام هەمیشە لەگەڵ ھاوڕێکانیدا بێ. لە ئەمن و ئەماندا دەبێ."

بەلام چەند شەویك دواتر هەمەدیس لەخەو راپەرپییوو. بۆژۆ و وروژاو و پەڕێشان. شەلاڵ لەئارەقە، پیتی وابوو لە دوورەوه بانگی دەکەن، لەودوو درەختەکانەوه، لەوسەری شەوهوه بانگی دەکەن. ئاوڕی دادابۆوه و بە ترسەوه تەماشای دواوهی کردبوو، تەماشای دەوروبەری، تەماشای ژێر قەرەوێلە و حەوشە. نامادەیی ناشنای کەسیکی لە تەنیشت خۆیهوه هەست پێکردبوو، کەسیك کە شەکەت و لەرزۆک بوو، کەسیك کە بۆنی ئارەقە و چەوری قژی لەهەوادا شەپۆلی دەدا.

کەپووی گرتبوو، گینگلی دابوو، بێ توانا و گرفتاری بۆنیک کە ئارامیی و حەوسەلەیی لەبەر بریپوو. لەیادی شتیکی نامەعلومدا دلی دەلەرزاند. بۆنیک کە لەودوو تاریکترین چالی رۆحیدا دلۆپەیی دەکرد، بۆنی قۆه خەنەییەکەیی دایکی بوو. بۆنی رەنگاو رەنگی شەوه تەم و مژاویبەکانی، بۆنی سەیری ئارەزووه قەدەغەکان. بۆنی ترسناکی دایە گەوره لەژێر زەمینیی مائی بابەگەوره دا، بۆنی ئاغاژن لەکاتی منال بووندا، بۆنی ئاغاژن لەوکاتەیی کە مێردەکەیی دەکەوێتە فەلاقەکردنی و لە ئاودەستخانەکەدا دەداتە پرمەیی گریان، بۆنی هەموو ئەمانە و بۆنی هیچ کامیان نەبوو.

سەری نابوو ژێر بالشتەکە و گازی لە چمکی دۆشەکە گرتبوو. لەبەر خۆیهوه گوتبووی: "لەجینگە کەم ناجوولیم!"

نالاندبووی، تەلابۆوه، کەوتبووه پەلەقازئی. پاشان وەک کەسیك لەخەودا، وەک کەسیك سیحریلێکراو، دەست لێ وەشێنراو، هەستابوو سەریا و راپێکردبوو. خۆی

گه یاندبوه مائی ته لعت خانم و چووبوه ژوروی. بینیبوی وا خه ریکه ده مریت. بینیبوی وا خه ریکه تو یخ فری ده دا، بینیبوی وا خه ریکه شی ده بیته وه و هه میشه ته وای (با) پیره کان و په گ و ریشه به سالآچوه کان له ژیر دونیا وه تیپه رده بن و هه مدیس ده گه پینه وه سه ره تا. ده گه پینه وه نه و شه وه ره شه کامله.

كاك حهیده ری گوتبوی: " وازی لیپین با هه ره له وی بیت. تازه نیت نایته پیاو."

كاك عه زیزی گوتبوی: " نیت ناگه پیتته وه."

به لام گه رابوه. شه کت و په ریشان و تا لیته اتوو گه رابوه. وه کسه یك که له سه فه ریکی خه ته رناک گه راپیتته وه. گه رابوه.. وه که نه خوشیک که له ده ردیکی کوشنده چاک بوویته وه. پینلاوه کانی له بهر ده رگا دا که ندبوون. کراسه که ی لای باخچه که وه، پانتوله که ی له بهر ده م قالدرمه که دا دا که ندبوو، گریابوو. له بهر ده م كاك نه نوهری و كاك حهیده ری دا گریا بوو، لیوی ناوسابوو، ژیر چاری ره ش دا گه رار و گوی ناوساو و خوین تیزاو.

به كاك نه نوهری گوتبوی: " نه نوهری گیان .. تا درهنگ نه بووه لی ره هه لمگره و مبه .. تا درهفت هه یه مبه!"

كاك نه نوهری قایل ببوو. سه ری له قاندبوو، یارمه تی دابوو تا بنویت. شیوی بو هینابوه پال قه ره ویله که ی، به ناوی گهرم گوی بو شتبوو.

جانتا کانیان پیچابوه. كاك نه نوهری قه مهریه کی به کری گرتبوو، بریاریان دابوو بچن بو ((مه یگون) بو مائی خالی كاك هاشمی.

كاك حهیده ری گوتبوی: " ناگاتان له خوتان بیت، پاره کانتان لی نه که ویته!"

كاك عهزیزی گوتبوی: "خۆزگه زووتر بیرتان له مه کردبایهوه." سواری قه مەرکه بېوون، جانتا کانیان خستبووه سنووقی دواوه، گۆقار و تاو له و پاکه ته چهرهس و شیرینییه کانیشیان له سهر کورسییه که ی پێشهوه دانا بوو.

كاك مه هدهوی گوتبوی: "بهه بهه.. چ ههتاویکی خۆشه!" دهستی خواحافیزیان بۆ هاوڕێیان راوه شانده بوو، پێکه نیبوون. كاك نه نوهریی دوو کلاوی ههسیری کرپوو، یه کیکیان بۆخۆی و نه ویتیشیان بۆ كاك مه هدهوی. کلاوه کانیان له سهر کردبوون.

كاك هاشیمی به ژێر قورئاندا رهتی کردبوون، دوو وینهی شیرین خانمی پێدا بوون تا بۆ خالۆی بهرن. گوتبوی: "خۆ بینیتان هه موو شتی به خواستی خودا پێک و راست بۆوه!"

كاك مه هدهوی گوتبوی: "عهینه که کهم، عهینه که ههتاوییه کهم چی لیکرد؟" سهرگاعی قه مەرکه و ژێر شت و مه که کان گهرا بوون. گوتبوی: "بیرم چوه، راوهستن ههر نیستا ده گه پێمه وه." نه گهرا بۆوه. نه نهو پۆژه، نه شه وه که ی، نه تهواوی ههفته و نه مانگی دوا یی.

شتیک له بنی ناودا ده جوولا و شهو قورس و تهپر له پالا درهخته کاندراوه ستابوو. كاك مه هدهوی پووی وهر گه پاندا و لهرز دایگر تبوو. به خۆی گوتبوو: "چ شتی که که من بهو ژنه وه گری ده دات؟ چ شتی که که ناوها منی گیرۆده ی نهو ژنه کردوه؟"

ههستا بووه سه ریچ. بیری كاك نه نوهریی کردبوو. له دووره وه له ته لهعت خانمی روانی بوو. شتی که وه کو تیر، وه کو گرمه یه کی نا کاو، به ناو سه ری دا پهرت ببوو.

به خۆی گوتبوو: "خۆزیا ده مرد. خۆزیا به جۆزیک ديار نه ده ما."

ته ماشای نه و بهردهی کرد که لای باخچه کهوه فریدرابوو. ته ماشای کرد و دلّی داخوړپا. به پهله پرووی وهرگه پانډ و ههولیدا بیر له شتیکی خۆش و باش و ساکار بکاتهوه. نهو شهوانه ی کهوتهوه یاد که پیکهوه له گهډ کاک نه نوهری دا له سهربان ده نووست و تاقه شتی که خهوی لی هه راسان ده کردن، ویزه ویزی می شووله و ده مه قهوی دهر و جیران بوو. پوژانی ههینی کهوتهوه بیر که پیکهوه له گهډ کاک نه نوهری دا ده چوون بو شاخ. نانی نیوه پوژیان له پوخی پووباره که دا ده خوارد و به دروژایی پاش نیوه پوژ و نه وزیان ده دا. بریاریاندا بوو له گهډ کاک نه نوهری دا پیکهوه ژن بینن، پیکهوه ببنه خاوهن منال، پاره کانیان بجه نه یه ک حسابی بانکیه وه، پیکهوه پیرین و پیکیشه وه بمرن. بریاریان دابوو دوو قهبر له گوژستانی (تیمامزاده صالح) بکرن و یه ک کیله قهبریان هه بی.

هه ستایه سه ری. دلّی وه که ته یریکی شیت ته پ و کوتی پیکهوت. به ده وری هه زه که دا کهوته پیاسه. دره خته کان دروژ بیوون و هه موو شوینیک پرپوو له سیبه رگه لی گومانایی. سیبه رگه لیک که ده جولان و زیندوو بوون.

له بهر خویوه گوتی: "ده یکوژم!" وای گوت و له شی گهرم داها ت. له ژوور سه ری ته لعت خانه وه پاره ستاو ته ماشای کرد، گوتی پرپوو له دهنگی سه ری سه ری. دهستیکی نه بینراو چنگی کرد به دلیدا، وه که نه وه یی هوی شتی که له بنی روچیدا هه لکه نی و فرپی بداته ده ری. دانه وییه وه به ردی قهراغ باخچه که ی هه لگرت. توند لیوی له سه ریه کنا و به زه همت هه ناسه ی ده دا. هه مدیس دلّی تیکه لاتنه نه فره تییه که به روکی گرت هه. نهو دلّی تیکه لاتنه ی له و روژه وه گرتبوو که

دایکی ته لعت خانم رایسپاردبوو له گه راژه که دا مه پیک له بهردهم قه مده که یاندا سهر بېرن. دهستی و هردابووه خوینه که و به سوپه ری دواوهی قه مده که دا ساوی بووی. جگه ری گهرم و خویناوی مده که ی له دهسته سپیکه وه پینچابوو، دابوویه دهست کاک مه هدهوی و گوتبووی: " له باخچه که تانا بینیزه. خیزو به ره که ت دینئ."

کاک مه هدهوی ته ماشای سهری براو و چاوانی زهقی مده که ی کردبوو. سهری ناپورهی نهو میشانه ی کردبوو که به دهوری لاشه که دا خولیان خواردبوو. ته ماشای جگه ره خویناوییه که ی ناو کوشی کردبوو. ته ماشای ته لعت خانم و قزه زه رده که ی، ته ماشای نهو جادده دریز و خولاوییه ی که له بهر ده میاندا پراخرابوو. سهری پروانینی شهرمنانه ی هاوړتیا. تیدی کوت و پر وه زعی تیک چووبوو، پشابووه، به سهر خوی و به سهر کوشی ته لعت خانم و به سهر نهو چه پکه گوله دا پشابووه که کاک نهوهری به دیاری بوی هیتابوو. سهر خستبووه سهرشانی ته لعت خانم و له دووره وه ته ماشای کاک نهوهری کردبوو، وه که سیک که نوستبی، وه که سیک که له جهنازه ی نازیزیکی پروانی و باوه رنه کات. وه که سی که بوی که مین جار تیده گا له وهی روتیک له روتان ده مریت.

سهری وه رگپرا. به رده که ی دهستی له سهر نه رزه که دانا. دانه وپوه و له حه وشه که له سهر نه ژنوکوت. له بهر خوه گوتی: " ده یخنکینم. ده یخه مه حه وزه که وه!" چوه پیشتر، به گاگولکی چوه پیشتر. دهستی خسته سهر لیواری سیسه مه که و خوی به رز کرده وه.

تهلعت خانم لهسەر پشت نووستبوو. پرووی کردبووه تاسمان و مانگ پټیک و راست بهژوور سه‌رییه‌وه بوو. جوولهای بو نهده‌کرد، چیدی دهنگی هه‌ناسه‌دانی نه‌ده‌بیسترا.

كاك مه‌هده‌ویی هه‌مدیس چووه پیشتر. چه‌چه‌فه‌کان له‌سه‌ریه‌ك گرمۆله ببوون و له‌ده‌ست و قاچی ده‌گیران. سیسه‌مه‌که‌ی هینده‌ی دنیا فراوان ببوو، عومری نوحی ده‌ویست تا بتوانی بگاته نه‌وبهر.

به‌كاك نه‌نوه‌ری گوتبوو: "ده‌شی نه‌خۆش كه‌وتیم. بلیم چی! خۆشیم نازانم چیمه. به‌لام هه‌رچییه‌ك بی ته‌واو ده‌بی. جیگه‌ی من لای ئەم ژنه نییه!"
به‌كاك هه‌یده‌ری گوتبوو: "به‌لی. ئیوه راست ده‌که‌ن. ده‌بی بونیام ئیراده‌ی هه‌بی. ده‌بی بونیام خۆ راگری. ده‌بی کۆلنه‌ده‌ر بی. ژیان حیسابی دوو زانید دوو ده‌کاته چواره."

به‌شیرین خانمی گوتبوو: "بونیام له‌لای تو خەم و نازاری بیرده‌چیتته‌وه. وا ده‌زانئ که هیشتا مناله، وا ده‌زانئ که هیشتا چالاکو بزێوه."
گوئی رادیترا. ته‌واوی شار نووستبوو. ده‌سته گرزبووه‌کانی رایله‌کرد و خۆی له‌سه‌ر ته‌لعت خانم به‌رزکرده‌وه. سه‌ریه‌نجه‌کانی ده‌برژانه‌وه و شتیک له‌نیو بوونیدا بوو که ده‌یویست له‌له‌پی ده‌ستییه‌وه برژیتته‌ ده‌ره‌وه.

له‌به‌ر خۆوه‌ گوتی: "ده‌یکوژم.. ئەم جارەیان هەر به‌پراستی ده‌یکوژم!"
خۆی به‌رزتر کرده‌وه، ده‌ستی ته‌لعت خانمی گرت و له‌رزیک رۆچووه گیانییه‌وه. دره‌خته‌کان له‌ دووره‌وه سه‌یریان ده‌کرد. (با) له‌سه‌ر دیواره‌که‌ پاره‌ستاو و چاره‌پیتی ده‌کرد. ته‌لعت خانم به‌ چاوانیکی کراوه‌وه ده‌ینۆپی. تارامو میهره‌بان.

پیتی سهیر نه بوو، نه ترسابوو. قایل و دهسته مؤ و خۆشحال. وهك بلیتی پیشتر
خه بهری هه بووبی و چاوه پیتی نه م ساته وه خته ی کردبی.

كاك مه هدهویی هه وئیدا ته ماشای نه کات. چاوانی نوقاند و زیاتر هیژی دایه
دهستی. هه ناسهی ته نگ ده بوو. ده می داچه قاو و لاجانگه کانی که وتبوونه ته پ و
کوت. هه ناسهی ته لعت خام خۆی به روخساریدا ده کیتشا. له سه ر لیوی ده نیشته.
ده ماره ده رپه رپوه که ی ملی هیو هیور لیی ده دا، له پرچییه وه، له پینلوه کانییه وه،
له ته وای ده ریچه کانی پیستییه وه گه رمایه کی دیرین ده هاته ده ری. گه رمایه کی
سیحراویی و خه وه ین.

كاك مه هدهویی ههستی کرد که دهسته کانی له جووله که وتوون و په نجه کانی
چیدی ته و هیژه کوژه ره یان تیانه ماوه. به خۆی گوت: " ده یکوژم، هه ر نیستا
ده یکوژم. تا هیشتا ده رفته ماوه. " به لام دهسته کانی له ژیر رکینی ده رچوو بوون و
گوئ رایه لیی یاسایه کی تر بوون. بیرو نه ندیشه ی وهك بلقی سه رئاو له سه ریدا
ده خولایه وه و دوور ده که وته وه.

دووباره زهینی پرپیوو له ژاوه ژاو و په رته وازهیی و وه سه سه یه کی سهیر
سیستی می ده بی و ده شیکانی به سه ر یه کدا ده دا. ته په ی دلئی ته لعت خام
پیده چوو له دلئی نه رزه وه بیته ده ری و جهسته ی وهك بۆشاییه کی گه ره و
هه لگوشه ری گه ردونی، هه موو شتیکی بۆ ناخی خۆی هه لده مرث.

كاك مه هدهویی له ژیر لیوه وه شتیکی هه لیت و پلیتی گوت و خۆی به ته لعت
خانمه وه لکاند. سه ری خسته ناوه راستی سینهی و ئیدی بیری له چ شتیک
نه کرده وه.

تهوکاتهی که ته‌لعدت خانم ههستا، ههتاو کهوتبوو. به نه‌سپایی سه‌ری کاک مه‌هدهویی به‌رزکرده‌وه و له‌سه‌ر بالشته‌که‌ی دانا. چه‌رچه‌فه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی لادا و گوئی بۆ هه‌ناسه هاهوسه‌نگه‌کانی رادپیرا. له سیسه‌مه‌که دابه‌زی. سه‌رپۆشه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه که کهوتبووه سه‌ر نه‌رزه‌که. ته‌کاندی، کردییه سه‌ری، به‌لوعه‌ی ناوه‌که‌ی کرده‌وه، قۆلی هه‌لکرد و ده‌ست نوێژی گرت.

*

سفره‌ی شیو هه‌لده‌گرم، قاپه‌کان ده‌خه‌مه سهر نهو قاپانه‌ی تر که له‌دویننێ شه‌وه‌وه له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌بوون. ئاوده‌که‌مه قۆرییه‌که‌وه، ده‌ینیمه سهر زۆپاکه. پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌م له‌سهر تاقه‌که‌یه، دوو جگه‌ره زیاتری تیدا نه‌ماوه، گرینگ نییه، یه‌کیکیان له‌گه‌ل چا که‌دا ده‌کیشم، نه‌ویتی‌شیا‌ن هه‌لده‌گرم بۆ نه‌وکاته‌ی که ده‌چه‌ ناو جینگه، بۆ نه‌و کاته‌ی که گلۆپه‌که ده‌کوژینمه‌وه، بۆ نه‌و کاته‌ی که له‌ژێر نه‌و لینه‌ سارده و له‌و تاریکییه‌ نه‌ستوره‌دا، ته‌نیا‌ییم له‌ جاران چرتر ده‌بی‌ت. به‌ده‌وری ژوره‌که‌دا دێمه‌ ده‌چم. له‌ودیو قه‌نه‌فه و زۆپاکه‌وه. نه‌مه‌ نیشی هه‌موو شه‌وانی‌کمه. به‌ر له‌نوستن ده، دوانزه‌ ده‌وریان زیاتر لی‌ ده‌ده‌م.

چ تۆزو خۆلێک له‌ هه‌موو شوپینێک نیشته‌وه! له‌ شووشه‌کان، له‌ میزه‌که، له‌سهر بلووری چراکه، له‌ چه‌رچه‌فه‌کان، له‌سهر من، له‌م ژوره. نه‌م تۆزو خۆله‌ له‌ کوپه‌ ده‌یت؟ دیاره‌ له‌ده‌ره‌وه‌ نایه‌ت. ده‌ره‌وه‌ ته‌نها به‌فره‌و با. خۆ ده‌رگا‌کانیش داخراون.

نەم تۆزۈ خۆلە لىرەوۈ دېت، لە منەوۈ دېت، لە روانىنمەوۈ، لە ھەناسەمەوۈ، لە پىستەمەوۈ، لە نەندىشەى تەپ و تۆزاۋىمەوۈ.

بە جەلىلى ىم گوت: " تۆ لە مردن ناترسىت؟"

گوتى: " لە بەربونەوۈ دەترسم، لەوۈ دەترسم كە وەك گا تەواۋ ىم!"

ئەھمەدى گوتى: " من زىاتر لە زىندوۋ بوون دەترسم!"

ھاشىمى گوتى: " با لەم قسانە گەرىن، ئەمە چ قسەيەكە؟"

شېرىن خانم گوتى: " مردن جۆرىكە لە رۆيشتن، خۆ ناكرى بونىام ھەموۋ ژيانى

لە جىگەيە كدا بىننەتتەوۈ."

جانتاكەى بەدەستەوۈ بوو. گوتم: " بۆ كوئى؟ نىازى سەفەرت ھەيە؟" بۆ

خوداھافىزىي ھاتبوو.. گوتى: " دەمانەۋى بچىن بۆ كەنارى زەريا."

ھاشىمى گوتى: " شتىكى باشە، تەندروستىي باش دەيىتتەوۈ!"

پىكەنى. خۆشحال بوو. چوۋ بوو بۆ لاي سەرتاش تا وەك كاك ھەيدەرىي قژى

بۆ چاك كات و لەناوۋەراستدا بۆى داينى. چاۋى چەپى ئاوسا بوو. بۆى

ھەلنەدەھات. كەپوۋىشى ھەر ئاوسا بوو، سەر پومەتىشى پوۋشا بوو.

گوتى: " چ نىيە. كەوتووم!"

شېرىن خانم بە ئەسپايى بە گوتىمدا چىپاندى: " درۆ دەكا. تەلەبەكانى پالپان

پىۋەناوۈ، گالتهيان پىكردوۈ، لەدواۋە ئاويان بە جەلە تازەكانىدا كىردوۈ."

بەو ۋەزەشەوۈ روۋى گرژ نەكرد، گوتى: " منالى ئاقلن. ويستيان سوعبەتم

لەگەل بكنن." جارپكى تىرش لىدانى خواردبوو. بىرم دى، شەوانە ئىشى دەكرد.

گوتى: " دەمەۋى شىرىنەكەم بۆ كەنارى زەريا بىمە. پارەم نىيە، موچەشيان نەداۋە.

نالټم نیازيان نښه بیدنه، به لآم هیشتا نه یانداوه، ده بڼې پاره یان نه بڼې. " گوتی:
"به کهس مه لئ له کوږ نیش ده کم، باشه!"

چووم به دوایدا بگهړیم. له پارکی نه ویدیو ماله که یانه وه، جو لانه و
خلیسک خلیسکینه و چهرخ و فهله کیان دانابوو. شوینیکې لیبوو به ناوی - پاره وی
ترس - پاره ویکې تاریک و پیچاو پیچ بوو.

گوتم: "هاشمی گیان، نه مه تزیت؟" باوهړم نه کرد. هر نیسکه که ی ماښووه، تا
ناوقه دیان کردبووه گونښه که وه، ته نها قچی به دهره وه بوو. په سمیان له سهر گونښه
کیشابوو، نیشه که ی هاشمی ته وه بوو که له قوژنیکدا له پاره وی ترسدا راوه ستی
و خوی وه شاری و له پر بلې پخ و هم و نه و راچله کینی.

گوتی: "زور له وه دترسم ته له به کام مناسنه وه. دوعا ده کم که هیچ که سیک
لیزه وه تینه پهریت. دلّم نایه ت خه لکی بترسیم."

دوای چند شه ویک هاته به دهره گای ماله کم. کات دره نگ بوو. له ویدیو
پلوسکه که وه پاره ستابوو. شتی هله ق و مهله قی به چرپه له ژیر لیوه وه ده گوت.
گوتم: "چییه؟ چ بووه؟ بو دهنگت دهر نایه ت؟" پوخساری خویناوی بوو. گوتی:
"قه ت باش نښه مرؤ پخ له مو له و بکات. ناخر که ی ته وه یارییه. حه قیان بوو
توورهبڼ!"

دیاریوو بیراز کرابوو، بیرازیکې حیسایی!

ته وړژه م بیدئ که چوون بو باکوور. شیرین خاتم له جامی دواوه ی پاسه که وه
ته ماشای ده کردم. په نگی گورابوو، له مندالیک ده چو که یه کسر پیر بووی. دلّم

له ناوهوه‌پرا داخوړپا. نهو رږژهم كهوتهوه ياد كه له هموزه‌كه‌دا ناوې به خویدا ده‌كرد.

له‌ناوه‌كه‌دا پرشنګی ده‌دا. ده‌دره‌وشايه‌وه. له‌گولټه‌وه‌نوشه‌ده‌چوو. نه‌ده‌كرا زور لټی نزيك بيته‌وه. بونيام ده‌ترسا له‌وهی كه به هه‌ناسه‌ی پټسته‌پاكيژه‌كه‌ی بڙاكيټټ. بېرم دټ هاشمی هه‌میشه له‌ژير لټوه‌وه پټی ده‌گوت: "خودا ده‌زانټت تو كټټ؟ تا نټستا له‌كوی بوويت؟"

راهاتبووين كه نه‌پرسين، گرنګ نه‌وه‌بوو هاتبوو. گرنګ نه‌وه‌ بوو نټمه‌ی دوزيبووه. تنها هه‌ديه‌ریی بوو كه هه‌میشه به‌دوای ناسنامه‌ی شيرين خانم‌دا ده‌گه‌پراو‌قهناعه‌تی نه‌ده‌كرد.

چينګيان چند خالیيه. هه‌موويان. چند هزار جار سه‌ریی هم وينه‌یه‌ی سه‌ر تاقه‌كه‌م كړدبی باشه؟ ته‌ماشاكړدنی هم وينه‌یه نیشی هه‌موو شه‌وانټكمه. هه‌ندټ جار شټوه‌يانم بېرده‌چټته‌وه، پوخساريان له زه‌ينمدا تټكه‌لاوی يه‌كتر ده‌بن.

كاك هه‌ديه‌ریی به چاوانی شيرين خانم ته‌ماشام ده‌كات. ته‌لعت خانم به چندین ده‌سته‌وه، به تټكه‌له‌یه‌ك له كاك مه‌ده‌وه‌ی و نه‌نوه‌ریی له پټش چاوانم‌دا ده‌رده‌كه‌ويت. بېر له هر کاميان ده‌كه‌مه‌وه نه‌ويتريان له‌وتټيه. وه‌ديار ده‌كه‌وی و به‌زور ناماده‌ی خوی ده‌سه‌پټټی.

دوټټنټ شوو خه‌وم به مه‌ده‌وه‌ی وه بينی. له‌كوی بووين؟ بېرم نييه. چيمان ده‌كرد؟ نه‌مه‌يشم بېر نييه. تنها ده‌زانم كه به‌درټټایي شوو پټكه‌وه بووين. دلټ چند بوی تنګ بوو! دلټ بوو دم و چاوی گرد و كه‌پووی سووری، دلټ بوو كولمی

نال و گوپچكەي پەمەيي، دلم بۆ پى چەقئىنيە منالانەو تەمبەلەييە
لەراده بەدەرەكەي تەنگ بوو.

مردنەكەشى ھەرەك خۆي ساكاربوو. كەوتە ھەوزى مالەكەي خۆيانەو و
خنكا. قاچى لە قورپو لیتە و قەوزەكۆنى بنى ھەوزەكە گير ببوو.

چ سەفەرىك بوو! خۆزيا نەرۆيشتباين. ! جەليلى گوتى: " چ پى وقەدەم شەر
بووين! نيتر چۆن روومان بيت تەماشاي تەلعت خانم بكەين؟"

شەوى پيشتر گەيشتبووين. ھيشتا ھيلاكىي رينگەمان لە جەستە دەرئەچوو بوو
كە ئەو رووداوە قەوما. باوەرمان نەدەكرد. منو جەليلى بووين. لەبەر دەرگاي
ھەوشەدا وەستابووين و نەماندەتوانى ھەنگاو بۆ ژوررەو ھەلئنين. گوتمان رەنگە
خەوبىنين. گوتمان دەشى ھەموو ئەو شتانە لە ياربيدەك زياتر نەبن.

ھيشتا دەنگى لەگويماندا بوو. ھيشتا لامانەو بوو. مەرگ نەيدەتوانى ھيئد
سانابى. ھيئد بى شەرم و بى سەرۆبەرە بى.

تەلعت خانم لاشەكەي لەسەر سەنگ چنى ھەوشە دانابوو. لەژىر درەختەكەدا،
لەقەرەغ باخەكەدا، تەماشاي دەكرد. بەقونە خشكى بەدەووریدا دەگەرا. بۆنى پيوە
دەكرد.. ھيواش ھيواش بانگى دەكرد. ناوى چاكەتەكەي دەگوشى و دەيلوراندا.
نەيدەھيشت نزيكى بينەو. نەيدەھيشت دەستى لئيدەين. بەسەر مەھدەويى دا
دانەوييوو تا لە تيشكى ھەتاو بىپاريزى. دەستى نابوو ژىر سەرى و ميشى لە
روخسارى دەرەكرد.

چۆن بوو چووین بۆ گورگان؟ بىرم نيیە! رۆژنىك سوارى ترۆمبيل بووين و بەرپى
كەوتين. منو جەليلى بووين. يەككى تريشمان لەگەل بوو. كى بوو؟ بىرم نيیە!

به جهليلی یم گوت: "تۆ له ده رگا بده. من ناویرم!"
ژنیکی میهره بان بوو. میهره بانتر له وهی که خۆی پیشان دهدا. به وت و
وریاییه وه ده رگا که ی کرده وه. له درزی ده رگا که وه ورد ورد سهیری کردین. گوتی:
"چییه؟ چیتان ده ویت؟"

ئه حوالی مه هده ویمان پرسى، وه لامى نه داینه وه. سهری ده رهینا و له سهری
کۆلانی رووانی. گوتی: "ئه نوه ریتان له گه ل نییه؟"

ویستمان بگه رپینه وه. نه بهیشت. مپه مپیکى کرد و له ژیر لپه وه که وه
جنیو پیدانان. گوتی: "چیتانه؟ بۆچی را وه ستاون و ته ماشام ده که ن؟"

جانتا کاتمانی له بن هه نگل نا و له گۆشه یه کی هه وشه که ی دانان. ئیواره ش
چیشتیکی خۆشی بۆ لیناین، پری کرد بوو له داوو ده رمانی تون. پریوو له تام و
بزیه که پیمان ناتاشنا بوو. شه که نووستین ناگای لیمان بوو، نزیکى سپیده
هاته ژورور سهری جهليلی و دایپۆشى. هیور هیور ده رمانی میش و میرووی کرد
به ده وری قه ره وینله که ی مندا.

به ده ستی خۆی کاک مه هده ویی ناشت. سه رقه بران جگه له ئیمه که سی تری لی
نه بوو. نه نه باران ده باری. با خۆی ده کرد به ژیر چارشیوه ره شه که یدا، له جارن
که ته تر ده ینواند. وه که مه لیکی خه مگینی به ته مه ن. نه گریا.. گه ر گریاش بی ته وا
له به رده می ئیمه دا نه بوو، روخساریمان نه بیینی، ته نها ده ستی بوو که جارنا جار
له چارشیوه که یه وه ده هاته ده ر و چنگی به خۆلی سه رقه به ره که دا ده کرد.

گوتی: "ئه مپۆ به یانی شتم. نه بهیشت لفکه ی لی بده م. که وتمه لیدانى.. عاجز
بوو. گوتی تاخر ده تۆریم و ده رۆم. با وه رپم نه کرد. چوو نامه یه کی دوورو درێژی بۆ

نه‌نوه‌ریی نووسی، نه‌واژشتم کرد، به قوریان و به‌سه‌ده‌قه‌ی بووم، به‌سه‌ر ده‌ست و پایدا که‌وتم. سوودی نه‌بوو. هر به‌عاجزیی مایه‌وه، هر به‌عاجزیی مرد." لای هر‌اینه‌وه ماله‌وه. لای هر‌وزه‌که‌وه راوه‌ستا و له بنی ناوه‌که ورد‌ب‌وزه. لهو بلقانه‌ی پروانی که به‌سه‌ر ناوه‌که‌وه ده‌سوورانه‌وه. ته‌ماشای چلکاوای ناو پاش‌ورگه‌که‌ی کرد. واق و‌رماو چاوانی کرابونه‌وه. لچی وه‌ک قه‌پ‌وزی سه‌گیکی هار ده‌له‌رزی و نوکی ددانه سپیبه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه. له‌خوی نه‌ده‌چوو، له‌چ که‌سیتک نه‌ده‌چوو که‌ نیتمه بیناسین. له‌روخسار‌یک ده‌چوو که‌ وه‌ک بلتی له‌خه‌وندا بینیبیتمان. یان وینه‌ی ناو کتیبیک، یاخود وینه‌ی خه‌یالیی ژنیک که‌ ر‌وژتیک هه‌کایه‌ته‌که‌یان ب‌و‌گ‌یر‌ایینه‌وه.

تاوری دایه‌وه. ته‌ماشای کردین. پرسی: "ب‌چی له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستاون؟"

گوتم: "وا باشتره‌ هه‌یده‌ریی ناگادار که‌ین!"

چارشپه‌که‌ی له‌سه‌ری داگرتبوو. جلکه‌ ره‌شه‌کانی، وه‌ک جلکی بوکینیه‌که‌ی به‌به‌ر ته‌سک و کورت بوو. چای ب‌و‌هیناین. هه‌زی ده‌کرد نانی نیه‌ر‌و‌ لای ته‌و ب‌خوین. پیتلاوه‌کانی مه‌هده‌ویی له‌پال ده‌رگا‌که‌دا هه‌لگرت، پاک‌ی کردنه‌وه، خستنییه ژتیر قه‌ره‌ویله‌که‌.

گوتی: "ره‌فیکی نیه‌ر‌و‌ به‌که‌لکی بونیام نایه‌ت. هیند سه‌یری ته‌و ده‌رگایه‌مان

کرد ناوی چاومان داها‌ت. که‌چی ته‌نوه‌ریی هر نه‌ها‌ت!"

له‌ ده‌رگادرا، هاوسیکانیان بوون. هاتبوون سه‌ره‌خوشیی لی‌ بکه‌ن. نه‌یه‌شت بینه ژووره‌وه، ده‌رگا‌که‌ی به‌ پروودا داخستن و له‌ژتیر لی‌وه‌وه که‌وته جنیویدانیان.

به‌دهم رپټوه، چه‌رچه‌فه‌کانی سهر ته‌نافه‌که‌ی لیت‌کردنوه و له‌سهر قه‌نه‌فه‌که‌ی هه‌یوان داینان. گوتی: "گهر نه‌نوه‌ریی هاتبا، نه‌مه رووینه‌ده‌دا!"

جه‌لیلی گوتی: "نیمه‌ نیت‌ر ده‌رپین!"

جان‌تاکانانی له‌بن هه‌نگل نا. هه‌رچه‌ندمان کرد که لیتی بگرین، به‌لام رینگه‌ی نه‌داین. تا سهری کۆلان به‌رپتی کردین، به‌ژیر قورئاندا ره‌تی کردین. باوه‌شی پیداکردین و سهری ماچکردین.

گوتم: "ته‌لعت خام چیت بۆ بکه‌ین؟"

پیکه‌نی. گوتی: "که کاتی هات، جوابتان بۆ ده‌نیرم!"

جوابی بۆ نه‌ناردین. چه‌ندین جار نامه‌م بۆ نووسی، جوابی نه‌دامه‌وه. له‌گه‌ل جه‌لیلی‌دا چووین بۆ دایره‌ی ته‌له‌فۆنات و ته‌له‌فۆنگان بۆ گورگان کرد. که‌س ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لنه‌گرت، پرسیارمان کرد. گوتیان ده‌میکه‌ لیره‌ گواستویه‌تییه‌وه، ده‌میکه‌ لیره‌ نه‌ماوه.

له‌پال په‌نجهره‌که‌دا راده‌وه‌ستم. چ به‌فریک ده‌باریت! چ سپیتیه‌کی ترسناک! هیچ که‌سیک دیار نییه. په‌نجهره‌یه‌ک به‌رامبه‌ری ژووره‌که‌مه. دیواریکی چیمه‌نتۆ و هه‌مدیس ریزیک په‌نجهره‌ی داخراو. چ رویداوه؟ وه‌ک بلتی که‌س له‌ شاردا نه‌مایت! یاخود هه‌موویان مردبن، یان بوویتنه‌ به‌رد! ده‌شی ژیان له‌ تپه‌رپینی بزێوانه‌ی خۆیدا ژووره‌ چکۆله‌که‌ی منی بیر چوویتته‌وه! (با) پروشه‌ی به‌فر به‌لاڤ ده‌کات. به‌ ته‌لی کاره‌با شه‌خته‌به‌نده‌کانه‌وه هه‌لده‌واسرئ و له‌ده‌روه‌وه خۆی به‌ شوشه‌ی په‌نجهره‌کان‌دا ده‌سوئ. که‌سیک له‌م کۆلانه‌وه تپه‌رپیه‌وه، جیگه‌پیکانی له‌سهر به‌فره‌که‌یه، له‌ودیه‌وه که‌لاوه‌که‌وه هاتوه. چۆته نه‌وسه‌ری شه‌قامه‌که و هه‌مدیس

گه پراوتهوه، له ژیر په نجره کهی مندا پراوه ستاوه و بیهووده پیاسه ی کردووه. جینگه پیکانی له پال دیواره کهدا دودل و ناریک و پیکن..وهک بلتی بهدوای که سینکدا گه پرابی.

ئو کهسه کی بووه که له ژیر په نجره کهی مندا پیاسه ی کردووه؟ به فر جینگه پی خالییه کانی پر ده کاتهوه. ده شی بهدوای ماله کهی مندا گه پرایت. سبهینی له پال په نجره کهدا داده نیشم و سهیر ده کم. سبهینی، هه میسه له چاوه پروانی سبهینیدا. بهلام نم سبهینییه جیاوازه له هه موو سبهینیکانی تر، نم سبهینییه ده کری هه میسه بیته دواين سبهینی.

ده گه پرمهوه بو جینگه کم له پال زویاکه دا ده گه پرمهوه. چا یه کی خهست تیده کم، داده نیشم. که له شیر ی کاترمیر که له خزوه ده قوقینی. هه ندیک جار هه ده ده قیقه جاریک ملی قوت ده کاتهوه و ده قوقینی. که یفی خویه تی. به یه کتر راهاتوین.

گه نم یاده وهرییانه نه بان چیم کردبا؟ نم شه وانم چون به ری کردبان؟ هه شه ویک نوره یه کیکه.. هاشمی، مه هدهوی، نه نوهری، شیرین خانم، حهیده ری، دلّم نایهت بیر له جه لیلی بکه مهوه. ده شی برسم!

عه زیزی گوتی: "نم پیاره له نیمه ناچی، له قوماشیکی تره."

عه سکه ری گوتی: "بویه لیی ده ترسن له بهر نهوه ی خهوی خوشتان لی ده تارینی. له بهر نهوه ی ده ستان که شف ده کات!"

حهیده ری گوتی: "واباشه نارام بگرین تا ژیان ناقلی ده کا."

له مالی جه لیلی بووین. خه زوریشی له وی بوو. له سه روو هه مووانه وه دانیشتبوو. له باره ی سه فهره که یه وه بو فهره نگستان، ده دوا.

جھلیلی گوتی: " قیزم لیتی دیتھوہ. عہیب نہبواہ بہ یهك شہق دہمکرده دہرہوہ. "

حہیدہری گوتی: " چ بنہمالہیہکی بہرپژن. بہراستی نہم ہاورپیہی نیہم بہختی ہہیہ. "

گوتم: "جھلیلی گیان. ناخر نہقل شتیکی باشہ. تو ناتوانیت بہتاقی تہنیا دونیا بگوریت!"

گوتی: " من نھو کارہ دہکہم کہ دہبی بیکہم. "

راستی دہکرد. سوعبہتی لہگہل کہس نہبوو. ہیشتا نھو رۆژہم لہیادہ کہ بہ کۆلانہکاندا بہدوایدا رامن کرد. نھو رۆژہم لہیادہ کہ تیگہیشتن چ فیکرو خہیالاتیک لہسہرہ چکۆلہکہیدایہ و نیدی دلمان داخورپا.

حہیدہری گوتی: " نیوہ چیتانہ؟ بو شیت بوون؟ بوچی خہریکہ یہکہ یہکہ تیادہچن؟ "

شیرین خانم.. وەك پشیلہیہکی کیوی.. دہپہرپیہ نھمبہرو نھوبہرو یہخہگیری ہہمووان دہبوو.

گوتم: " شیرین خانم، نیہم ہاورپی جھلیلی ن. دہمانہوئ یارمہتی بدہین! " ہہلبزٹوہ و چرنوقیکی توندی لہ دہم و چاوم گرت. گوتی: " بوچی بردوتانہتہ ژیر زہمینہکہ؟ " وای گوت و زریکاندی. گازی لہدہستی ہاشیمی گرت و نھلقہی ژن ہینانہکہی دہرہینا، فرپی دایہ کۆلان. گوتی: " نیتر ہہموواتم ناسی. نیتر ہیچ کامتاتم خویش ناوی! "

حہزم دہکرد لہباوہشی بگرم. حہزم دہکرد لای خویم داینیم. ہاشیمی لہ قوژینی ژورہکہدا دانیشتبوو. دہستہ و نھژنو، سہری خستبووہ نیوان نھژنویہوہ و نھیدہزانی چ بکات!

نا ... نامہوئ بیر لہ جھلیلی بکہمہوہ، خوژیا کرابا یادی تہواوی نھو رۆژ و لہحزانہی کہ پھیونڈی بہوہوہ ہہیہ، وەك ہہلمی سہر شووشہیہک بہلہپی دہست لہسہر زہینم پاک کردبایہتہوہ. ہہلدہستم، قوڑی و کتری و پیالہکہ لای قاپہکانہوہ دادہنیتم. حہبہکانی پیش خہو دہخویم، گلۆپہکہ دہکوژینمہوہ. دہچمہ نیو جیگہ.

جگه ره کهم بیرنه چووه. تاقه هاوړپیکه کی کاتی خهوم، وای.. چهند سارده. قاچم
گرمۆله ده کهم، نه ژنۆم به زگمه وه دهنوسینم. دهسته کانم به یه کدا ده گوشم، چاوانم
لینک دهنیم. گوئی پاده دیرم. تهنانهت مشکه کانیش نوستون.

لانی کهم جارن حه سحسه که فیکه ی ده کیشا. بانگم ده کرد، ده هاته ژوره وه.
باریک و بنیست و سینیکی تهنکی هیشتبۆوه. خو شحال بوو له وه ی که
حسحه سه، خو شحال بوو له وه ی که پیلاره کانی قهیتانداره، خو شحال بوو له وه ی
که فیکه ده کیشی و چاکه ته که ی پره له قویچه. ده یگوت: "باوکی دز بووه،
براکه شی هر دز بووه، ناموزاکه شی که سینیکی کوشتووه و له سیداره دراوه."

له لای په نجه ره که وه پاده وه ستا و کلاره که ی به سنگییه وه دهنوساند. ده یگوت:
"به لام قوربان، من شهره فم هیه. من له پیناوی نیشتماندا کارده کهم." به
دریژیایی شهو به خه بهر بوو. تهنانهت شهوه سه هۆل به ندانه کانی زستانیش نه دهنوست
و ته په ی پی و چۆقه ی ددانیم له ژیر په نجه ره که دا ده ژنه قت.

پیلوه کانم لینک دهنیم. دهرسم و ههستیکی نه ناسراو ناگادارم ده کاته وه:
"پیره میرد، ده شی نه مه دوایه مین شهو بی!"

که واته و اچاکتره نه نوم. و اچاکتره که حیسییی هر له حزه یه که له م بهرماوه یه ی
زه مه نم کرد بی. بهرماوه ی زه مه نی من که چهند بی په روا خزی والا ده کا و چ
بی و یژدانانه هه موو شتیکم لی دده زئی. چهند سهیره که له چاوه پتی شتی کدا نه بیت!
له چاوه پتی هیچ شتی کدا نه بیت! دنیا چۆل و هۆل بووه، چۆل و هۆل بووه له شوین،
له زه مه ن، له من.

- "پیره میرد، سهرت بکه به ژیر لیفه که وه و بنوو. پیره میرد، ناگاداریه..
پیره میرد!"

*

هممووان کۆبوونه تهوه. هاوړپتيان، باوك و دايك و پوور و هاوسيتكان. به دهوړی قهروه و ټله كهی كاك جهليلی دا دین و دهچن. ته ماشای دهكهن، له سهر نووكی پی دهوړن. به گوپی یه كدیدا دهچرپیتن. واق وړماو و شپرزهن.

له پراوه كه دهنگی ناخوتن دیت. دهنگی گریان. دهنگی شكاندنی كه لله شه كر. كه سیتك له حهوشه، به ژیر په نجه ره ی ژوره كهی كاك جهليلی دا دیت و دهچیت. ناگای له دهرگا كه یه، كۆكینیكی خهراپ ده كۆكی و جار ناچار شق له ناوړه ژینه كهی پال دیواره كه هله ده دا.

براكه ی كاك جهليلی به په له په نجه ره كان داده خات.

كه سیتك له ژیر قهروه و ټله كه دا به دوا ی شتیتكدا ده گهریت.

كس قسه ناكات. ته نها سهیر دهكهن، سهیری یه كتر و سهیری كاك جهليلی. به نه سپایی و بهوت و وریایی و به لاچار سهیری یه كتر و سهیری كاك جهليلی دهكهن.

كه سیتك ده تی: " خیرا كهن، په رده كانیش دابه نه وه!"

باوکی کاک جهلیلی له سهر نهسکهمله که، بی پروا و واق و پرماد دانیشتهوه. جوولهی بو ناکا، پینلوش ناتروکینتی. دهستی به پیالتهیهک چاوه له ههوادا ماوهتهوه. نهو کلۆ شهکرهی که خستبوویه زاری، هیشتا له گۆشهیهکی ده میدایه. چاو له گوله کانی فهرشه که هه لئناپریت.

کاک عهزیزی له درزی پهردهوه چاودیری کۆلان دهکات.

که سیک به وردی، یه که یه که کتیه کانی کاک جهلیلی ده گهری. شیرین خافیش لیرهیه، له پال قهره و پله کهی کاک جهلیلی دا. لیوه له ره ی پیکه وتوه، دهست به قژه تهره کهی کاک جهلیلی دا دینتی، به نه سپایی دهست دینتی به سهر لاجه ناگه و لارومه تیدا. نیگای گومانایی به ژنه کهی کاک جهلیلی و به کاک عهزیزی و به کاک هاشیمی و به باوکی کاک جهلیلی و به هاوسیکاندا ده گهری و پاشان ده گهریتتوه سهری کاک جهلیلی، تیناگات چ پرویداوه، خه مین و هه راسان و ره نجاوه، حهزی بهم گه مه یه نییه، بی دهره تان و وه رسه، سهیری دهست و پای به سترای کاک جهلیلی ده کا و نازانی ده بی چ بکری! له به یانییه وه تا نیستا. هه زار جار هه ر دهیلی و دهیلیته وه: "چییه؟ چ بووه؟ بوچی به گوریس شه که تتان داوه؟ بوچی ده میتان به ستوه؟"

کهس وه لأم ناداته وه.

کاک هاشیمی له هه مووان خه مین تره. نوقلی ته بروک و ناوی زه مزه م و شو شه یه که مره بای هه غیری ده سکردی خۆی بو کاک جهلیلی هیناوه. ده می کاک جهلیلی یان به دهسته سپه کهی به ستوته وه. دهسته سپه کی ئوتووکراو و پاک و

تەمىزە، بۆنى عەترى لىدېت. چاى بۆ ھەمىوان ھىناۋە، ھەۋالى ھەمىۋا لايەكى پىرسىۋە و ناگادارە كە ھىچ كەسىك سوتىۋى جگەرەكەى نەكاتە سەر فەرشەكە. ھاوسىكان دوو كەسن. لە دالانەكە بەرامبەر يەك دانىشتىۋون. قاپە چكۆلەكانى سەر كۆشىان پىرە لە ھەنار، سىۋ، مۆز، بىرىك چەرەس، دوو كوت كالباس و چەند سۇھانىكى ھەنگىۋىنى. ھىشتا دەستىان بۆ نەبردوۋە. سەرىان داخستوۋە. تەنھا جار نا جارېك نىۋە بەرزىۋونەۋەيەك بەرزەبنەۋە. سەرىك دەكىشن و تەماشى كاك جەلىلى دەكەن.

لەكۆلان دەنگى ناخاوتن و تەپەى پى دېت. ژنەكەى كاك جەلىلى قسەكەى تەۋاۋ ناكا و بە ترسەۋە لە براكەى كاك جەلىلى دەنۆرى. چاۋانى سوور ھەلگەپاۋن. بە درىژابى شەۋو رۆژى پىشتەر كۆلى گىرمانى بەرىبىۋو. ھەنۋوكە تەماشى كاك جەلىلى دەكات، تەماشى كاك عەزىزى و تەماشى نەملاۋا. دەنگەكان نىزىك و بەرزتر دېنەگۆى.

باۋكى كاك جەلىلى، ۋەك كەسىك كە لە خەۋ پاپەرىبى، شىپزە و ھەراسان گۆى بۆ دەنگەكان ھەلدەخات. لىكى دەمى قوت دەداتەۋە. بە پەلە پاشماۋەى كلۆ شەكرەكەى بن ددانى دادەكرمىنى. دەپرسى: "چىيە؟ چىيە؟" ژنەكەى كاك جەلىلى دەلى: "نەۋا ھاتن!"

براكەى كاك جەلىلى پەنجەى دەخاتە سەردەمى و لەسەر نوكى پى دەپرات. لەگەل كاك عەزىزى دا لە درزى پەردەكەۋە تەماشى دەرەۋە دەكەن. كۆلان تارىكە. تەپەى پا كان دوور دەكەۋنەۋە. كاك ھاشىمى پىالەكان كۆدەكاتەۋە.

ژنهكەى كاك جەللىيى دەداتە پرمەى گريان. دەستە كلىلى گەنجىنەكان بە بەرۆكى كراسەكەيهوۋە لەسەر سىنەى زىنگە زىنگە دى. دەلى: "چ بگەين باشە؟" پال بەدیارەكەوۋە دەدا و بەسەرسورمانەوۋە لە كاك جەللىيى دەنۆرئى. باوهرناكات. بە رقهوۋە گاز لە لىوى دەگرئ و بە تىلەى چاۋ خۆى لەئاوئىنەكەدا تەماشاشا دەكات. دەلى: "دەشى ھەموو ئەمانە خەون بن. مۆتەكە بن!" سەر رادەوۋەشىنئى، بە توندى نىنۆك دەنى بەو زىپكەيهدا كە لە لالئوى ھاتوۋە، زمانى پىدادىنئى و ھەمدىس لە چاوانى شەكەت و بئى پەرۋاى كاك جەللىيى دەنۆرئى. دەپرسى: "ناخر بۆچى؟ چۆن تۈانئىت؟ بۆچى؟"

كاك ھاشىيى خەمى شىرىن خانىيەتى. خەمى ھەمووانئىتى. يەكئى لە تابلۆ شىۋەكارىيەكانى ئەمىيان بە دىوارەكەوۋە ھەلئاسىوۋە. تابلۆكە برىتئىيە لە وئىنەى زەريا و چەند مەلئىك و ئاسمانئىكى پاك و سازگار.

ژنهكەى كاك جەللىيى بە مەشت بە شىشى قەرەوئىلەى مئردەكەيدا دەكىشى. ھەمووان تەماشاشا دەكەن. كاك عەزىزىي سەر رادەوۋەشىنئى. ژنهكەى كاك جەللىيى دەزرىكىنئى. ھاوسئىكان ھەلئەسن و رادەوۋەستن. قاپەكانىيان قايىم گرتوۋە. مۆز و سوھانە ھەنگوئىنئىيەكەيان خواردوۋە.

ھەمووان لەگەل يەكترىدا دەدوئىن. ھەمووان پئىكەوۋە لەگەل ژنهكەى كاك جەللىيىدا دەدوئىن. ھەمووان پئىكەوۋە سەيرى باوكى كاك جەللىيى دەكەن كە ھاوار دەكا. ھەمووان پئىدەنگ دەبن.

هاوسىكان ھاتونەتە ژورۇي. لاي دەرگاگەۋە راۋەستان. شىرىن خانم دەيەۋى دەستى كاك جەلىلىيى بىكەتەۋە، ناتوانى. دانەۋىيەتەۋە و بە ددان گاز لە گرتى گورىسەكە دەگرى.

باۋكى كاك جەلىلىيى دەنگى نزم دەكاتەۋە. ھانكە ھانكى پىكەوتتوۋە. رەبۆكەي بۆ گەراۋەتەۋە و مېشۋولەيەكى زل بەدەم و چاۋىيەۋەي داۋە. دەلى: "پىۋىستە ھەمووتان ۋەك من خويىن ساردىن. پىۋىستە جۆرىك رەوتار بىكەين ۋەك ئەۋەي كە چ شتى پروىنەدابى!"

ۋا دەلى و جىگەي سوور ھەلگەراۋ و ئاوساۋى مېشۋولەكان لەسەر دەم و چاۋى دەخورىتى. بە دەنگىك كە ۋەك بلىيى لەبنى چالپىكەۋە بىتتەدەر، دەلى: "دەبى ۋا پىشان دەين كە ئەگەر كەسىك بىت ۋا بزانت ئەمە كۆبونەيەكى ھاورپىيانەيە. ۋابزانت ئەمە ميوانداریيە كە بۆ خۇمان قسەدەكەين و پىدەكەين."

دەرا و سەنتورەكەي لەۋدىو پەردەكەۋە دىنى، فوى لىدەكا، بەسەر قۆلەكەي تۆزۋ قۆلەكەي دەسپى.

هاوسىكان دەگەرپىنەۋە شوينى خويان. تەماشاي ئەملاۋا دەكەن. بە دواي چەقۇر كلىنىكس دا دەگەرپىن تا ھەنارەكانيان بخۇن. نايدۆزنەۋە.

رۇخسارى پورە بەتول لەۋدىو شوشەي دەرگاي گەنجەكەۋە دەجولتى. شتىك جگە لەچاۋ لەۋدىو چاۋىلكە خۆلەمىشىيەكەيەۋە دەدرەۋشىتتەۋە، ۋەك بلىيى بىيەۋى پىپكەنى. دگانە زەردەكانى زۆرۋ شاشن.

له ده رگا ده درئ. ژنه که ی کاک جه لیلی له جینگه که ی راده پهرئ. نه و که سه ی لای په نجه ره که وه یه، به توندی به شووشه که دا ده کیشئ. براکه ی کاک جه لیلی هه وئ ده دا شیرین خانم لای کاک جه لیلی دوورخاته وه.

له ده رگا ده درئ. نه مجاره یان توند تر، شیلگیرانه تر.

باوکی کاک جه لیلی توند په نجه به ژئی سه نتوره که یدا ده دات. ده لئ: " ده بی خون ساردین. وه که نه وه ی هیچ نه بووبئ!" کاک عه زیزی په نجه ره که ده کاته وه و له گه ل نه فهره که ی حه وشه دا قسان ده کات. پوره به تول له و دیو ده رگای گه نجه که وه ده لئ: " باشتره هه لئگرن و لیره ی بگوئز نه وه. پیم گوتن هه ناسه ی شهیتان تی که ل به گیانی بووه. هه موتان تووش ده کات."

له ده رگا ده درئ. له سه ریه که له ده رگا ده درئ.

باوکی کاک جه لیلی به په له شتیکی بی سه رو به ره ده ژنه ئ. کاک هاشیمی به گاگولکئ له و دیو قه نه فه کانه وه به دوا ی که وچکیکی چا دا ده گهرئ که ون بووه. له حه وشه وه به رده وام به شووشه ی په نجه ره که دا ده کیشرئ.

کاک عه زیزی ده لئ: " چار نییه. پیویسته ده رگا که بکه ی نه وه." قوچچه ی چاکه ته که ی داده خات. پژمینه که ی قووت ده داته وه و به شه که تیی سه یری کاتژمیره که ی ده کات. له جاران قه له وتر بووه. دهستی پر له په له و چلکه. نه خوشییه کی تازه یه. چنگئ حه ب له گیرفانی ده ردینئ. ده یخاته ده می و قوتیان ده دا.

کاک عه سه که ری له سه ربانه. دهنگی له ناو لووله ی زو پاکه وه دئ. ده لئ: " کاک

حه یده رییه. ده رگا که بکه نه وه."

كاك هاشیمی سەری لەبشت قەنەفەكەو دەردیتى. پێدەكەنى و كەوچكى چا كە
پیشانی هەمووان دەدات كە دۆزیوتییەو. دەنگى كاك حەیدەرى لە حەوشە
دیت، لە پاراوەكە، لەودىو دەرگاوه. هاوسێكان بە دەمى پر لە خواردنەو چاك و
چۆنى لەگەڵ یەكتر دەكەن.

پووره بەتول روخسارى بەشوشەى گەنجەكەو نوساندوو. دوعا دەخوینى و لای
دەرگاكو فوو بەناو ژووره كەدا دەكات.

كاك هاشیمی بە پەلە ئەو كورسییە بۆ كاك حەیدەرى دیتى كە لە گۆشەى كى
ژووره كەدا دانراوه. لەپال قەرەوتلەكەى كاك جەلیلی دا دايدەنى.
هەمووان لە كاك حەیدەرى دەنۆرن.

باوكى كاك جەلیلی بە نینۆك لە ژێكانى سەنتورەكە دەدا و بە پەژارەو
كوپەكەى پیشانى كاك حەیدەرى دەدات.

كاك حەیدەرى دەلى: "بەراستى سەیرە، ناچیتە ئەقلەو."
ژنەكەى كاك جەلیلی قاپى میوه كان لەبەردەم هاوسێكان هەلدهگرى. لە پال
دەستى كاك حەیدەرىدا داياندەنى. دەلى: "بینیتان، سەرەنجام دەستى خو
وەشاندا!"

باوكى كاك جەلیلی مەزراپ*ەكانى سەنتورەكەى لەهەوادا تەكان دەدا.
هەناسەى قورستر بوو و جى میشوولەكانیش لەسەر روخسارى گەورەتر وەدیار
دەكەون. دەلىت: "گەر لە ژياندا لەشتىكى كەم بووايه، هیئە خەفەتم بۆ

* مەزراپ: ئەو دوو چیلکەیهیه كە ئامیری سەنتورى پى دەرژەنرى.

نەدەخوارد. لانی كەم تىدەگەيشتەم كە بۆچى ناوها كوت و پىر ئەقلى تىك چووه. تىدەگەيشتەم كە بۆچى ئەم گوناھە گەورەيەي بەرامبەر خۆي و بەرامبەر بە ھەموومان لىتەشاوتەوہ."

شېرىن خانم نىچوچەوانى گىز كىردووه. لە قوژنىكدا دانىشتووه. بەجۆرىك سەيرى ھەمووان دەكات وەك ئەوہى ھەرگىز لەمەوبەر ئەو روخسارانەي نەبىنىيەت."

كەك عەزىزى قەيتانى پىلاوہ تەسكەكانى دەكاتەوہ. سەر دلى دەكزىتەوہ و ھەبەكانى ئەعسابى پى نىيە. باويشكىكى درىژ دەدا و لەگەلدا ناخىكى بى دەرەتانانە ھەلدەكىشى. چنگى دگانی ئالتون لە بنى چالى تارىكى دەمىدا دەدرەوشىنەوہ.

پوورە بەتول لەناو دەرگاگەدا دانىشتووه. لەژىر چارشىوہ پەشەكەيەوہ، لەبەر خۆيەوہ شتى ھەلەق و مەلەق دەبيژى.

كەك ھەيدەرىي وەك زانايەك كە قايرۆسىكى تازەي دۆزىيەتەوہ، تەماشاي جەللىي دەكات. چاويلكە ھەتاوييەكەي دادەگرى و چاويلكە زەرەبىنىيەكەي دەكاتە چاو. دادەنەويتەوہ و بۆ ئەوہى دلىباي كە ئەمە ھەمان جەللىيەكەي جارانە، لە نزيكەوہ تەماشاي دەكات.

شېرىن خانم بە پەژارەوہ و بە تەسپاي دەليت: "گەر پراست دەكەن دەمى بىكەنەوہ!"

كاك حەيدەرىي لىيۇ خۆي دەگەزى. سەرى بۇ دواوۋە دەبات. پالئەداتەوۋە و لە خالىكى دوور رادەمىنى. ھەموو نىشانەكان لىرەدان. ھەموو نىشانەكان تاماژەن بۇ نەخۇشىيەكى ترسناك. شىرىن خانم دەلتى: "لىي دەترسن؟ وايە؟"

ھەموو چاۋەكان لە كاك حەيدەرىي وردبۈنەتەوۋە. ھەموو گوئيەكان چاۋەپىي دەنگى ئەون. كاك ھاشىي لەسەر ئەژنۆ لەپال قەرەۋىلەكەي كاك جەلىيى دا دانىشۋە. باۋەشىنى دەكا.

باۋكى كاك جەلىيى لەژىر لىۋەوۋە بەخۆي دەلتى: "ھەي كوپى كەر، ھەي كوپى بى ئەقل و نەفام!"

كاك حەيدەرىي ھەلدەستى. دەستى خستۆتە پىشتى. رىگەي بۇ دەكەنەوۋە. ھەنگاۋ دەنى. بەرەو لاي پەنجەرەكە دەچىت. ئاۋرەدەداتەوۋە و لە كاك جەلىيى دەنۆرى. ھەمدىس دەكەۋىتتەوۋە ھاتو چۆ. لاي پەنجەرەكەوۋە رادەوۋەستى. پەردەكە ھەلدەداتەوۋە. جوۋلە لەخۆي دەپرى.

كەس قسە ناكات.

لە پاراۋەكە دەنگى كەوتن و شكانى شتىك دىت. پوورە بەتول بەرزتر دوعا دەخوئىنى.

دەنگى كاك عەسكەرىي لە لوولەي زۆپاكەدا دەنگ دەداتەوۋە. ھەۋال دەدا كە چەند كەسىك ھاتۈنەتە كۆلان.

بە لەقە بە دەرگاگەدا دەمائن. كوپرەكەي كاك جەلىيى كە لە قوتابخانە گەپراۋەتەوۋە. دەپەرىتتە ناۋەپراستى ژوورەكە و پاشماۋەي ئەو شەرىبەتە ھەلدەقورپىنى كە لەسەر مېزەكە دانراۋە. دەستە مەرەكەباۋىيەكانى بە پوۋپۆشى مېزەكەدا

ده ساوئ. كتيبه كاني له ناوه پراستی ژورره كه دا بلاوده كاتمه و به خۆش حالیه وه نه سفره پيشانی هه مووان ده دات كه له وانیه مامتا تيكدا وه ريگرتوه. به ده وری هۆده كه دا ده كه ویتته خهت خه تین و دهنگی سهیر سهیر ده ردینئ. ته ماشای ده می به ستراوی باوکی ده كات و پیده كه نئ.

پوره به تمول له ژیر چارشپوه كه یه وه جنیوی پی ده دا. ده لئیت: "هر ده لئی باوکی تی. هه رامزاده ی زۆله!"

كاك هه یه ده ریی هه مدیس ده كه ویتته وه هاتو چۆ. دیت و لای قهره ویتله كه ی كاك جه لیلیه وه راده وه ستئ. ده لئیت: "هه میسه نه م پیاوه نیگه رانی ده كردم. قسه بی سهره به ره كانی دلیان داده خورپاندم. به چاوی خۆم ده مینی كه چۆن ده یه وئ خۆی له نیمه دابری و پروات. به لام ده مگوت رۆژنك دئ كه نه قل بینیتته وه به رخۆی." ژنه كه ی كاك جه لیلی هه مدیس كوئی گریانی به ربوو. كه وته وه فینگه فینگ و ناخ هه لكیشان. ده لئ: "چهند به خته وه ربووین، هه موو شتیكمان هه بوو. خانوو، قه مهره، منال و شه خسیه تی كۆمه لایه تی."

براكه ی كاك جه لیلی ده لئ: "خۆزیا بهر له وه ی مه سه له كه هئند ته شه نه ی سه ندبا، ده ستو قاچیمان به ستبا!" پوره به تمول ده خزیته پئشتر. ده لئ: "نه م شتانه له خوینی بونیامدان. هر له منالییه وه شه پانگیز و گرۆز بوو. مه مکی نه ده گرت. له گه نغیشدا جۆزیک ی تر بوو، سه یر كرده كه ی بونیامی ده ترساند."

له ده رگا ده درئ. هه مووان له كاك هه یه ده ریی ده نۆرن. كاك عه سه كه ریی هه وائل ده دات كه غه ربیه نییه.

هاشیمی راده کات دەرگا که بکاته وه. نامۆزاکانن. پزیشکیتک و قوتوویه ک نوقلی داداش زاده^(*) یان هیناوه. هه ناسه برکتیان پینکه وتوووه و له گهڵ هه موواندا ده دوتین. شه کت و تۆزو خۆلاوین.

بوئی تا و بوئی تینویتیان لیدیت. داده نه ونه وه و سه ری کاک جه لیلی ماچ ده کهن. ته وه له گهڵ یه که به یه که ی خه لکه که دا ده کهن. بۆ یه که به یه که یان ده چه منه وه. به سه ر شانی ژنه که ی کاک جه لیلی دا ده کیشن. دلنه وایی ده کهن و نه حوالتی باوکه به ریزو دایکه نازیزه که ی ده پرسن.

کاک هاشیمی کورسی بۆ جه نابی دختۆر دینێ.

کاک حه یده ری ده لێ: "جه نابی دختۆر، مۆلت به رمون من مه سه له که تان بۆ باسکه م. تاخر من باشتین هاوړتی ته وم."

پوره به تول وه ک کیسه لکی رهش و زل، ده خزیته پیتتر. دهنگی له ژیر چارشپوه که یه وه دیت. ده لیت: "به یلن با من بیلیم. من ناگام له هه موو شتیکه." نامۆزاکان هه لده سن و چاکو چۆنی له گهڵ پوره به تولدا ده کهن، نه حوالتی خوشکه کانی ده پرسن.

جه نابی دختۆر پیر و رووخۆشه. چاوه شینه ورده کانی پرن له پینکه نینی خۆپایی. به رده وام لیوه سوورباوه کانی ده جوئین. له هه مووان ده نوړی و له سه ر ته سه که مله که ی ته م باره و بار ده کات.

(1) ناوی کارگه یه کی به ناوبانگی ئیرانه.

شهربەتى بۆ دىنن. بە يەك بىن ھەلئىدە قۇرپىنى و لىئوى دەلىسىتەوھ. دەكەوئىتە
ملچە ملچ. سەرى رادەوھشېنى و پرومەتە ئالەكانى دەدرەوشىنەوھ. رەنگى
گۆرەويىبەكانى سوورن. دەستى بۆ شىرىن خانم رادەوھشېنى. تەماشای كاك جەلىلىي
دەكا و پئىدەكەنى.

ژنەكەى كاك جەلىلىي دەلى: "مۆلەت بىفەرموون پىتان بلېم بۆچى گورج
قاجىمان شەتەك داوھ."

براكەى كاك جەلىلىي دەلى: "ژنەكەى لە ھەمووان زياتر سوئ بە جەرگىدا
چوھ."

لە دەرەوھ دەنگى سەير سەير دىت. دەنگى شاباش و ھەلھەلە. دەنگى ھاوار.
دەنگى ھۆرنى ترومبىل و دەنگى وتە وتى پەرتەوازە.

دەنگى كاك عەسكەرىي لە لوولەى زۇپاكەوھ دىت. دەلى: "مەترسن، چ
شتىكى وانىيە. براوھ خۆشەختەكانيان سواری و شتر كر دوون و بە دەورى شاردا
دەيانگەرپىنن."

لە دەرەوھ دەنگى ھاوارو فىقەنەى ھەسحەسەكان دىت.
كاك عەسكەرىي ھەواڭ دەدا كە و شترەكان بەلەسە بوون. جەنابى دختۆر خەنى
دەبى و لە جىگەكەيدا ھەلئەبەزىتەوھ.

ھاوسىپكان پوخسەت دەخوازن برون. لە دوورەوھ خواحافىزىي دەكەن. قاپەكانيان
بەتالە.

جەنابى دختۆر دەست دەكاتە فەحس كردن. لىئدانى دلى كاك جەلىلىي
دەژمىرى. تەماشای ژىر پىللووھەكانى دەكا. گوى بۆ لىئدانى دلى رادەدېرى. سەيرى

ناو گویچکەمی دەکات. بە پەنجە بە زگ و لاکە لە کەیدا دەکێشێ. گوی بە سنگیەوه دەنێ. پەستانی خۆینی دەگرێ. پەنجەکانی پای دەژمێرێ و بە شیشیکی ناسن بەسەر ئەژنۆکانیدا دەکێشێ. لە میژووی لەدایک بوون، کار، شۆینی کارو ناوی ھاوڕێکانی دەپرسی. دەلێت: "هیچ نییه.. هیچ!"

باوکی کاک جەلیلی دەلێ: "قوربان کەللە، کەللە فەحس کەن!"

شیرین خانم دەلێ: "بەرسن بۆچی دەمیان شەتەک داوه!"

ژنەکەمی کاک جەلیلی دەلێ: "چارە ی ترمان نەبوو. گەر دەمی بکەینەوه قسان

دەکا!"

کاک حەیدەری دەلێ: "ئەم ھاوڕێ تازیزەمان رێی خۆی لێ تێک چووه. لە ھەلبژاردنی بەھا ئینسانی و مانەوییهکاندا بەھەڵدا چووه. ئەرکی ئیمەیه کە بیھێنینەوه سەر رێگای راست."

ژنەکەمی کاک جەلیلی ھیۆر ھیۆر فرمیسک لەچاوانییەوه دەرژیتە خوار. لەپال میژدەکەیدا دانیشتوو و دەستە بە گوریس شەتەک دراوەکانی ماچ دەکات. دەست بەقژیدا دینێ. دەلێت: "ھەمووی لەبەر خاتری خۆشەویستی و سلامەتی خۆیەتی. ئەگینا چ ژنیەک ھەیه دلی بیّت دەست و دەمی میژدەکەمی بەستتەوه؟ چ باوکیک؟ چ بڕایەک دلی دیت؟"

کاک ھاشیمی بە بەری دەست فرمیسکی چاوانی وشک دەکاتەوه. شیرین خانم لەژێر لیۆهە لەگەڵ خۆیدا دەدوێ. ئامۆزاکان ھەناسە ھەڵدەکێشن.

جەنابی دختۆر توند توند شت دەنووسیت. بێردەکاتەوه.

دەلێت: "بەلێ. تێدەگەم. ناگام لێیه!"

باوکی كاك جه لیلی سهر ده باته بناگوتی جه نابی دختور و به نه سپایی لئی
ده پرسى: "شیت بووه؟"

جه نابی دختور سهری ده له قینى.

براكهی كاك جه لیلی ده پرسیت: "سهر كه شیهه كی رۆحیه؟"

جه نابی دختور پینده كه نى.

ناموزاكهی ده لیت: "ئینشاللا به خواستی خودا چاك ده بیته وه."

ژنه كهی كاك جه لیلی به ناآرامی ده پرسى: "چاك ده بیته وه؟"

جه نابی دختور كتیبه كهی داده خا. ته واوی چرچ و لۆجیهه كانی روخساری

پرده بیته له پینكه نینیكى بی مانا. ده لى: "چ بیلیم! ئەم نه خوۆشه بوته چۆله كهیهك.

چۆله كهیهك كه دهیه وئ بفرى.. به لام ناتوانى!"

كس نادوى. هه مروان ته ماشای یه كتر ده كه ن. كاك عه زیزی له ژیر لیوه وه

دووباره ی ده كاته وه: "چۆن بفرى؟ نابى بفرى!"

باوکی كاك جه لیلی واقی و پماوه، سهر كۆلمه كانی سوور هه لگه پراون. ده لى:

"قوربان.. ئەوه تو چ ده لیت؟"

جه نابی دختور به میهره بانیه وه سهیری ده كات. ده لى: "وهك نمونه یهك ته وه م

عه رز كردن."

باوکی كاك جه لیلی هه لده چى. هاوار ده كا. به له قه به شیشه كانی

قه ره ویتله كهی كاك جه لیلی دا ده كیشى و ده لیت: "گوو ده خوا، زله ی نیره كهر.

سهیر كه ن. دواى عومریك غیرهت و ئاپروو، تازه به تازه كورپی به نده ده بیته

چۆله كه!"

ههناسهى سوار ده بئ. ده مى داده پچرئ و بیدهنگ شت ده لئ. ده که ویتته مره مپ. ناموزاکان به په له هه لیده گرن و له ژوره که ده بیه نه دهره وه. ده که ویتته لنگه فرتئ و دهنگیکى سهیر، وهک دهنگى بهیه کدادانى تهنه که له گه روویه وه دیتته دهر.

پوره بهتول ده خزیتته پیشت. دیتته لای قاچى جنابى دختوره وه. له ژیر چارشپوه که یه وه ده لئ: "هه رچى بو، لهو پرژه وه ده ستى پیکرد. نهو پرژه ی که بو سهر قهبران چو بو بوین. به چاوى خۆم بینیم، له گۆشه یه کدا پاره ستا و له قهبره کانى پروانى. پهنگى سپى هه لگه پرا. هه لکه رزى."

براکه ی کاک جه لیلی ده لئ: "به لئ. رۆژیکیشیان له باره ی مردنه وه قسه ی له گه ل مندا کرد!"

کاک حهیده رى ده لئ: "قوربان نهم قسانه چیه. ههچ که سیک هینده ی من نهم هاوړئ نازیزه نانا سیت. نیمه پیکه وه گه وره بووین. هه لبت نهم هاوړئ گونا هباره مان له سه ره تا وه که میتک زۆر له فیکره وه ده چوو. کهم و زۆر له شت ورد ده بووه. به لام ده ی باشه، نه وه جه لیلیه و هه زار هه واو هه وه سی نه گبه تانه و دژواری تیدایه."

ژنه که ی کاک جه لیلی ده لئ: "به لام خۆ منیش باشتیرین ژن بووم بوى. هه ولّم ددها بیگورم، دروستى که مه وه. وامده زانى شتیکم به شتیک کردوه."

کاک حهیده رى دريژه ده داته قسه کانى. ده لئ: "به لئ وهک گوتم چیم گوت؟ به هه رحال ... هه موو هاوړتیاں شانازیان پتوه ده کرد. شانازیان به زانیاریه کانیه وه، به هوش و گۆش و گورپ ده برپینییه وه ده کرد. له ته واوى

دهورانی خویندندا بهیه‌کهم دەرچووه، ژنه‌که‌ی له به نەسل و فەسلترین خانەوادە‌یە. هەموومان نیرەبیمان بەو وەزعی دەبرد، فەرموون خۆتان سەرنج بفرموون.."

کاک حەیدەری هەڵدەستی و نیشارەت بۆ وینە‌ی دەرچوونی دوا سالی خویندنی کاک جەلیلی دەکات کە بە دیوارە‌که‌وه هەل‌واسراوه. دەلی: "نەمەتا.. بونیام لەزەت دەبات.. سەیر، چ زەرە‌خە‌نە‌یه‌کی بی غەل و غەش، چ پوخساریکی پەر تومید. چ پوانینیکی! جحیلی و گورج و گۆلی له پوخسار و سەر و سە‌کو‌تی دەباریت. یان بفرموون سەرنجی نەم وینە‌یه‌ی تر بدەن، یادگاری پیرۆزی ژن هینان. لێرەدا هەلبەت کەمی پەر تر بووه، زەرە‌خە‌نە‌ش لەسەر لیتوی نییه. بەلام چ قەیدی هەیه؟ خۆ ناکرێ مرۆڤ هەمیشە پێبکەنی. فەرموو نەمەش یە‌که‌مین وینە لە‌گە‌ڵ یە‌که‌مین منالدا. لە‌نیوان خە‌زوروی بە‌رێز و خە‌سووی تازیزدا راوه‌ستاوه. فەرموو نەمەش دوا وینە، وا بزایم له سال‌پۆزی لە‌دایک بونی بە‌ندە‌دایە. وینە‌یه‌کی جوان نییه. خەتای وینە‌گرە‌که‌یه. نە‌گینا خۆی شێوه‌ی نەم هاو‌پێ تازیزە‌مان وانیهه."

جە‌نابی دختۆر لە‌نزیک‌ه‌وه تە‌ماشای وینە‌کان دەکات. دەلی: "سە‌یره، لەم وینە‌یه‌ی دوا‌ییدا چە‌ند گۆ‌راوه! له هیچ شتی‌کدا لە‌وینە‌که‌ی یە‌که‌می ناچیت!"

پووره بە‌تول بە‌قاچی جە‌نابی دختۆردا دە‌کیشی. دەلی: "زوریه‌ی شە‌وان خە‌وی نە‌بوو، هە‌ڵدە‌ساو دە‌که‌وته هاتو چۆ. من لە‌دواوه چاودێ‌ریم دە‌کرد. وه‌ک بلیتی شوینیکی بیه‌شی، وه‌ک بلیتی شتیکی بی. لە‌گە‌ڵ خۆیدا قسانی دە‌کرد، ناله‌ نالی دە‌کرد. شە‌وانه‌ سە‌رو سە‌کو‌تی دە‌گۆ‌را. بونیام لیتی دە‌ترسا. لە‌تاریکی‌دا هی‌ور هی‌ور شێوه‌ی گورگیکی وەر‌ده‌گرت، گورگیگ کە خە‌ریک بی هە‌لمە‌ت بە‌ری و هە‌مووان لە‌تو کو‌ت کا. ددانی جیر دە‌کرده‌وه، به‌ نینۆک تو‌یک‌لی دره‌خته‌کانی هە‌ڵدە‌کو‌لی.

ھەر ئەۋكات ئەم شتانەم بەمانە گوت. بەلام گوتیان لېنەگرتەم. باۋەريان پېنەکردەم."

ژنەكەى كاك جەللىلى دەلتى: "لە كوئو ھەزىبا. ھەركە سەرم دەنايە سەرم سەرىن خەوم لېدەكەوت. خۆ عىلمى غەبىم پىئ نەبوو."
شېرىن خانم رېشالى فەرشەكەى پىكەۋە ھۆنىۋەتەۋە. كارى بەسەر كەسەۋە نىيە. لەتە رۆژنامەيەكى كۆنى لەژىر فەرشەكە دەرهىناۋە و خەرىكى خۆئىندەنەۋەيەتى.

كاك عەزىزى ھىشتا لەبىرى چۆلەكەيەك دايە كە نەفرىۋە، چۆلەكەيەك كە نابى بفرى.

ژنەكەى كاك جەللىلى دەپرسى: "ئىستا چ بكرى باشە؟"
جەنابى دختۆر جانتاكەى دادەخات. ھەلدەستى. دەلتى: "پىۋىستى بەخەۋ ھەيە، پىۋىستى بە ھەۋانەۋەيەكى تەۋاۋ ھەيە. ئەمە شتىكى تازە نىيە. زۆرمان لەم نەخۇشانە ھەبوون. لەم چۆلەكانە.. جۆرە ھەپىكى بۆ دەنوسم، رۆژى سى دانەى بدەنى، تا شەۋى لەھۆش خۆى دەخات. شرىنقەيەكىش بۆ شەۋ، تا بەيانى خەۋى لېدەخات. ئىتر پاش ماۋەيەك چاك دەبىتتەۋە. دەست و دەمىشى بەكەنەۋە لەجىي خۆى ناجوئى. دلنىابن دەرمانى ئەمپرۆ موجدە دەنوئى."
جانتاكەى ھەلدەگرى و دەروات.

ئامۇزاكان ھەلدەسن و جەنابى دختۆر تا بەردەرگا دەگەيەنن. كاك ھاشىمى دەلتى: "رەچتەكەم بدەنى بچم شرىنقە و ھەپەكانى بۆ بكرم."

كاك حەيدەرىي دەلى: " وا باشترە تا سەرو سەكوتى كەسەك پەيدا نەبوو،
لەچاوى خەلكىي بشارىنەو. "

پوورە بەتول دەلى: " بىبەنە شوئىنىكى دوور. "

كاك عەزىزىي دەلى: " ژئىر زەمىنە كە چۆنە؟ "

شېرىن خانم ھەلدەسى و بى خواحافىزىي دەروات.

ژنەكەي كاك جەلىلىي پاشماوئى مەيوەكان لە قابەكاندا كۆدەكاتەو. پوورە

بەتول لەسەر نەرزەكە ھەلدەسى و بەرەو گەنجەكە دەروات.

كاك عەزىزىي بە شەكەتییەو ھەلدەسى. سەیرى كاتژمىرەكەي دەكات. بە

پەژارەو قەيتانى پىلاوہكانى دەبەستى و دەلى: " كەواتە ھەموو شتى رىك و راست

بۆو. دەشى نەشەيتتەو. جىاوازى چىيە؟ "

قۆپچەي چاكەتەكەي دادەخا و بەسەر خوداحافىزىي لە ھەمووان دەكا.

دەنگى قسەكردنى كاك عەسكەرىي و عەزىزىي لەكۆلانەو دىت و دەنگى

تەپەي پىيان كە بە پەلە دوور دەكەونەو.

براكەي كاك جەلىلىي بەدواي كىلىي ژئىر زەمىنەكەدا دەگەرپىت.

كاك حەيدەرىي نارام و بىدەنگ پىاسە دەكا، سەرى داخستو، شەكەتە،

قولايى چاوانى بەلاي زەرددا دەروانى. قژە بژەكەي لەناوہراستا رووتاوہتەو.

ژنەكەي كاك جەلىلىي لاي قەرەوئىلەي مەردەكەيوە راوہستاو. تەماشاي

دەكات. دىتە لایەو. دادەنەوئىتەو و چەرچەفەكەي بەسەردا دەدات. روو

وہردەگىرئى. شان بەرزەكاتەو و بە ئەسپايى دەلى: " چ بکەم. تاقتى گریانىشم

نەماوہ! "

*

كاك هاشىمى چاوانى كردنەوہ. ژوورسەرى پىرپو لە پەلكى سەوزى لىكالاو، پىرپو لەو تەيرە غەربىيانەى كە لەودىو گەلاكانەوہ چەچىيان بوو. گوئى ھەلخست. تەنھا دەنگى زەريا و وژەى خوئى با بوو كە بەسەر لەكەدا ھەللىكردبوو. دەنگى خشەخشى گەلاو تەير گەلى نەبىنراو بوون كە لەم پەلكەوہ بۆ ئەو پەلك دەفپىن. شىرىن خانمى بىركەوتەوہ و دلى بەيەكدا ھات. شىرىن خانمى بىركەوتەوہ كە لە كاتى قسان كردندا زوبانى دەگىرا. جەستە خرىلانە چكۆلەكەى بىركەوتەوہ. بالاكەى بىركەوتەوہ كە لە بستىك زياتر نەبوو. مېھرەبانىيەكەى بىركەوتەوہ كە بۆ ھەمووان بوو. مېھرەبانىيەك كە ھەلدەقولاو دەرژا. مېھرەبانىيەك كە بى ئەندازە جوان بوو! كاك ھەيدەرى پىرسى بوو: "ئەمە كىيە؟ لەكوئە ھاتوہ؟" بەراست لەكوئە ھاتبوو؟ كەس نەيدەزانى. شىرىن خانم پىكەنىبوو. ئاماژەى بۆ جىگەيەكى دوور.. بۆ قولايى ئاسمان، بۆ ئەودىو درەختەكان، بۆ مالى دراوسىكەيان كردبوو. ئاماژەى بۆ ھەوزەكە، بۆ سەريان كردبوو. ئاماژەى بۆ ئەمبەر و ئەوبەر كردبوو. گوتبوو:

"لەوتیو هاتووم، لەو دیوێهه، لەولاوه.. لەو دووریههه.. لەو قولاییههه. فەرقی چییه؟ هاتووم و تەواو."

كاك ئەنوهیری گوتبووی: "خانەوادەی ژن گزنگە. لەناوماندا هەر تەنها جەلیلی بەختی لەویدا هەبوو."

كاك هاشیمی سەری هەڵبۆی و تەماشای ئەملاولای خۆی کرد. شێرین خانم لەسەر شەپۆلەکان دانیشتوو. وەك ماسییهك، وەك پەرییهکی زەریا.

هەمدیس ڕاکشایههه. لەدای خۆدا گوتی: "خانمەكەم، نازیزه خۆشهویستهكە ی دڵم. چەند باشه كه هەیت. چەند باشه كه هاتیت. چەند خۆشه كه رۆژ لەگەڵ تۆدا دەست پێبکری. لەگەڵ تۆدا تەواو بێ. چەند خۆشه بونیام چاو بکاتوه و تۆ بەرامبەر خۆی ببینیت. تۆی لەپال خۆیدا ببینیت، تۆ لەدوای خۆیهههه ببینیت. لێرهو لەوی، بۆنی کهزی و پرچت له ههوادایه. دەنگت له شوینیکی نزیکههه دیت. پیتاوهکانت لەبەر دەرگان. جگهکانت لەسەر فەرشهکەن. ناسهواری جەستەت لەسەر چەرچەفەکانه. جی دەستهکانت به دەرو دیوارهههه، به ههموو شوینیکههههه."

كاك حەیدەیری گوتبووی: "وای باوکه، ئەوه كە ی قسەیه! ئەم ژنه بهكەلك نایهت. هەر ژن نییه، ناکرێ بونیام لەگەڵ ژنیکی ئاوادا بەختەهر بیت!"

كاك ئەنوهیریش هەمان قسە کردبوو، بەلام بە دەنگیکی نزمتر بەكەمێك شەرمیشههه.

مهله كان به نيتو په لك و لقي دره خته كاندا يه كترين راوده نا. نهرز گهرم و له شي مرؤفي داده هيترزاند. كاك هاشمى دهستي رايه ل كرد و سدرپه نجه كانى به گزويگيا تهره كه دا هيئا. هه ناسه ي هه لكيشا. هه ناسه ي قوول و له سهر يه ك. تلى دا. توند دهم و چاوى خسته سهر له داخ بووه كه. به خوى گوت: "چ هه تاويكى خو شه. چ بونيكي خو شه. چ رؤژيكي خو شه. چ دونيا يه كي خو شه. چ هند خو شه كه زيندووم. چ هند خو شه كه هم. خو زيا له نيستاوه هه موو شتيك له جوول ره راده وه ستا. بو هه تا هه تايه. نه شتيك هاتبا و نه شتيكيش رويشتبا. هيچ شتيك نه بووايه به شتيكي تر. هه موو شتي هه بووايه. ته نها هه بووايه!"

بيري له تاينده كرده وه. بيري له و رؤزه كرده وه كه ئيدى شيرين خانم نابي و دلي داخوريا. له قولايي ناسماني روواني، له و دهر وازه نه ناسراوه ي روواني كه پيده چوو زه مهنى ليوه برؤژيته ده ري. وه ك ماده ده يه كي توينه ره وه. وه ك هه ناسه يه كي هيولايي كه هه موو شتي هه لده لووشي و ده بيات.

له پي ده ست و سهر نه ژنو كانى به توندى خستنه سهر نه رزه كه. له ژير ليوه وه گوتي: "به لام نيستا هم. نه م ساته وه خته هي منه. نه م بونه، نه م هه تاوه، نه م كه نار، نه م زه ريايه هه مووي هي خو من. هه ر نه مه ش گرینگه. نه وه گرینگ نيه كه رؤژيكي ده مر م. به جه هه نهم كه رؤژيكي دي هه مو نه مانهم ليده سه نريته وه. من شيرين خانم هه يه. درهنگ دؤزيمه وه. زور درهنگ. كاتيكي دؤزيمه وه نيوه ي ته مه نم رويشتبوو. به لام نيستا لي ريه، به رام به رمه."

دانيشت. شيرين خانم له و ديو شه پوله كانه وه بوو. زور دوور بوو. كاك هاشمى ته ماشاي خاويه زهر د و سؤله سپييه كانى كرد كه له ژير دره خته كه دا كه وتبوون و

پیکه‌نی. له‌بەر خۆیه‌وه گوتی: "هەر ئیستا دیت. خاولییه‌که له‌خۆیه‌وه ده‌پێچی و له‌ پالما ده‌خه‌وێت. سەر ده‌نێته سەر سینگم. ده‌ست به‌ده‌م و چاوما دینێ و خێرا خێرا پیلوو ده‌تروکینێ. منیش نه‌وازشتی ده‌که‌م. وشکی ده‌که‌مه‌وه. پا و پله ته‌ره‌که‌ی ده‌نێمه سهرده‌ستم و پێی ده‌لێم: شیرینه‌که‌م، په‌پوله جوانه‌که‌م، چهند خۆشه‌ که‌ لێره‌یت.. چهند خۆشه‌ که‌ هه‌یت. نه‌رێ گهر تۆ نه‌بایت، ئەم هه‌تاوه نه‌وه‌نده گهرم و ميه‌ره‌بان ده‌بوو؟ گهر تۆ نه‌بایت ئەم گزوگيايه به‌های نه‌وه‌ی ده‌بوو سه‌وزی؟ تینووی بوو.. مه‌تاره‌که‌ی هه‌لگرت و نای به‌سه‌رییه‌وه. خه‌یارێکی له‌ زه‌میله‌که‌ ده‌ره‌ینا، قاشی کرد، نیوه‌ی بۆ شیرین خام دانا. له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی: "ئه‌مه‌ منم؟ هه‌ر به‌راست ئەمه‌ خۆمم؟ ناشی‌ خو‌ بیینم؟ ناشی‌ وه‌م داگیرێ کردبم؟" هێور و به‌ دوودلێیه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ریدا هێنا. سه‌ره‌ که‌چه‌ل و خۆلاوییه‌که‌ی خۆی بوو. ده‌ستیدا له‌ نیوچه‌وانه‌ زیپکاوییه‌که‌ی، ده‌ستیدا له‌ ورگه‌ شل و شۆرو زله‌که‌ی، ده‌ستیدا له‌ قوله‌پێی، ده‌ستیدا له‌ میخه‌که‌ به‌ نازاره‌که‌ی پای. خۆی بوو. هاشم هاشمی بوو. دانیشتووی گه‌ره‌کی سی مه‌تری. چوار رای حشمت الدوله، کۆلانی شه‌ه‌ریوه‌ر، ژماره‌ 2، ته‌مه‌ن چل و دوو سال، مامۆستای وینه. به‌لێ، خۆی بوو. خۆی به‌خته‌وه‌ری، خۆی مه‌حالی. به‌لام خۆی بوو. کێ ده‌یتوانی نکوڵیی له‌ بوونی بکات؟ کێ ده‌یتوانی گوێ له‌ به‌خته‌وه‌رییه‌ ساکاره‌که‌ی به‌وه‌ینێ؟ رینوینه‌ گه‌چکه‌که‌ی له‌ویدا بوو، شیرین خانه‌ شیرینه‌که‌ی که‌ له‌ ناوه‌که‌دا شلپ و هورپ بوو. ده‌نگی له‌ دووره‌وه‌ ده‌هات. له‌فیکره‌وه‌ چوو. "کێ؟ چ هێژیک ئەم ژنه‌ی بۆ ناردووم؟ بۆچی بۆ منی ناردووه‌؟ مه‌گه‌ر من چیم؟ چ غه‌ره‌تیکم له‌خۆمدا پيشان داوه‌؟ هه‌یچ.. نه‌ ژیر بووم و نه‌ قۆز، نه‌ تیمانیکم هه‌بووه‌ و نه‌

هه لگري بيروباوه پټيک بووم. نه له پيټناوي شتيکدا جهنگيوم و نه به دواي شتيکدا رامکردووه. تنهها مامؤستايه کي وټنه بووم و هاوړپټيه کم هه بووه ناوي کاک حهيده ربي بووه. باشه بؤچي من؟ منيک که نه ناو و ناوبانگم هه بووه و نه خاوهن پله وپايه يه ک بووم. منيک که نه خانه دان بووم و نه خاوهن په ياميک و نه هيچ!"

بيري له باوکی و له باپيره ي و له باوکی باپيره ي کرده وه. نه تاغا بوون و نه شپخ. نه خاوهن موجيزه بوون و نه نه وليا. باوکی ده رماغانه ي هه بوو، داوو ده رمانی خؤمالي له تؤوي گول و په گي گژوگيا ده گرتوه. دايکيشي هه بوو، وه که هه موو شته کاني تر که هه بوون و کهس نه بوونياني به خه يالدا نه ده هات.

بيري له هاوړپټيکاني کرده وه. بيري له کاک حهيده ربي کرده وه که باشترين هاوړپټي بوو. بيري له کاک نه نوهربي و نه حمه ديي و مه هده ويي و جهليلبي کرده وه. نه خټر، نه م به خته وه ربييه چ په يوه ندييه کي به وانوه نه بوو. نه م به خته وه ربييه بؤ ماوه يي نه بوو، وه رگير اوپيش نه بوو. به لکو موجيزه بوو. رووداويک بوو تاييه ت به خؤي. هيني خؤي بوو.

بيري له خؤي کرده وه، بيري له مناليي کرده وه. بيري نه ده که و ته وه. له ويډا بوو له نيټو مناله کاني تر دا. له نيټو برا و نامؤزا و منالاني ده رو دراوسيدا. کاميان بوو؟ خؤي له ليټواري هه وزه که دا بيني. خؤي له پال ديواره که دا بيني. خؤي له کؤلان يا سه ربان يا خود له هه وشي قوتاغانه دا بيني. هه ر هينده و ته واو. مناليي نه ديوه. بيري له که نجبي خؤي کرده وه. بيري له رؤژاني خویندن و له رؤژاني کار. له بيست ساليي و سي ساليي و سالاني دواتر يان پيشتر. خؤي بيني که له وييه و که لي ريه و چ جيگايه کي تاييه تي و ديار يکراوي نييه. ده يزاني که ده بؤ رؤژيک له رؤژان

تەمەنى بېسىت سال يان سىي سال بووبى. لەبەرنەوھى ھەنووکە تەمەنى چل و دوو سال بوو. بەلام كەنگى؟ راپردووى وەك ماددەھىەكى بى رەنگ لەھەوادا پەرش ببۆھ و بىرى لەھەر جىگايەك دەكردەوھ، ئىدى سىبەرگەلى تىكەل و پىكەل لە جىگەكانەوھ ھوروزمىان بۆ زەينى دەھىنا. چ جىگايەكى لەشىوھى يەك جىگادا وەبىر نەدەھاتەوھ و راپوردووى نىگارنىكى تەلخى ژمارەيەك رۆژو شەو بوو. ژمارەيەك ساتەوھختى لىكپچراو پەرتەوازە و بى سەرو بەرە بوو.

تەنھا لەگەل شىرىن خانم دا بوو كە خاوەنى يادەوھىيى بوو. خاوەنى راپردووى بوو. خاوەنى جىگا بوو. ھەموو رۆژنىكى ياد بوو. ھەموو ئەو شۆينانەى بىر بوو كە بۆى چوو بوون. ھەموو ئەو كارانەى بىر بوو كە پىكەوھ كەردبوويانن. ھەموو ئەو قسانەى بىر بوو كە لەگەل يەكديدا كەردبوويان. ھەموو شتەكان لەگەل شىرىن خانم دا دەستيان پىكەردبوو. يەكەمىن رۆژ و دووھەمىن رۆژ و سىيەمىن رۆژ و رۆژانى دواتر. لەوتىوھ زەمەن دەستى پىكەردبوو. زەمەنى شتەكان و زەمەنى كاك ھاشمىي. شتەكان لە شىرىن خانمەوھ ھاتبوون: تارىكىي و روناكىي، وەرزەكان، جىگاكان، ئارەزووھەكان، ترسەكان، يادەوھىيەكان و كاك ھاشمىي. لەگەل شىرىن خانم دا بوو كە سەيرى خۆى كەردبوو، خۆى بىنىبوو، تىگەيشتبوو كە ھەيە، كە بوو، كە رۆژنىك لە رۆژانىش نامىنن. دەستى بە لەكەدا ھىنا و تاس بەردىيەوھ. چ خاكىكى گەرم و چ نەرم و چ زىندوو بوو! دەوران دەورى پەر بوو لەم ماددە قاوھىي پەنگە. ھەرگىز بىرى لەخاك نەكەردبۆھ، بىرى لەو جەستە نەرمەى ژىر پاي نەكەردبۆھ. لە پالىدا بوو، لە تەنىشتىدا بوو، لەبەر چاويدا بوو. ئەمىستائىش بۆ يەكەمىن جار دەبىينى. لە پەلكە سەوزەكانى ژوور سەرى رەوانى، تەماشائى مائۆچكە دوورەكانى

کرد، تەماشای ئاسمان، تەماشای زەریا، تەماشای دار، تەماشای گژوگیا، تەماشای بەرد. ھەموو ئەوانەى بۆ یەكەمین جار دەبینى و خۆى لە مابەینیاندا سەرسۆپھینەر دەبینى. ھەموو ئەو شتەنە لەكۆى بون و گەر نەبان چ پڕوى دەدا؟ ھەستایە سەریا. دەستى بۆ شیرین خانم پراوەشاند. دلئى كەوتە مەراقەوہ. چوہ پیشتر و بانگى کرد. لە دوورەوہ خاویلیە زەرەكەى لەھەوادا تەكاندا و ھاوارى کرد: "خانم ئیتەر بەسە. وەرە دەرەوہ. زۆر دوور كەوتوتیەوہ. بگەرپتوہ!"

كاك عەسكەرى گوتبووى: "بەلئى. چەند پۆژتێك بيبەنە كەنار زەریا. تەندروستى چاك دەبئى." كاك حەیدەرى گوتبووى: "تەمسىل دەكا، ناز دەكا. گوتى مەدەبئى!"

كاك ئەنوەرى گوتبووى: "رەنگە نەخۆش بئى، رەنگە شوینتێكى بيبەشى. بيبەرە سەر دختۆرتێك!"

كاك ھاشمى سەیری چاوانى تادارو واق و پرمای شیرین خانمى كردبوو. پرسى بووى: "خانم چیتە؟ بۆچى لە قوژبەنىكدا دانىشتووت و دەنالئینى؟ بۆچى كوتوپر بە ھەمووان نامۆ بووت؟ بۆچى گوارە یاقوتییەكانت لە گوتت كردوونەتەوہ و بازنگەكانت توور ھەلداوہ؟"

شیرین خانم لەودىو شەپۆلەكانەوہ بوو. تەنھا سەرى لەدوورەوہرا دەبینرا. كاك ھاشمى لەدلئى خۆیدا گوتبووى: "ھاشمى نازیز. چۆن زەمانە ھیند لەگەل تۆدا سازاوہ؟ چۆن بوو كە تۆ لەپڕى بووتە خاوەنى ئەم ھەمووہ؟ چۆن بوو بووتە خاوەنى ئەم ھەموو چكۆلەبیبەى كە بۆ تۆ ئیتەر لە پراوە نایەت؟ چیت كردوہ؟ ھىچ. تەنھا ئەو نەبیت كە پۆژتێكیان بئى ھەوال و بئى چاوەپوانى، تەماشام كرد و

بینیم که که سینک به رامبهرم دانیشتووه. که سینک په یوه نندار به منهوه. که سینک که
 قسم له گه ل ده کا، گویم بؤ راده دیرئ، دهستم ده گری، نوم دینئ. ته ماشای کردم،
 چاوانی پیده کهنن. خړو چکۆله و خهپان، دهیگماند. وهك شوشه، وهك بلقیکی
 سهرتاو دهره وشایه وه. بینیم له ژیر لینه که مدایه، له ژیر سهرینه که مدایه، له نیو
 چرچ و لۆچی چهره فیه که مدایه. بینیم پرچه وهك زهنگۆله که ی له پال سهره
 که چه له که مدایه، په نجه گوره په مهییه که ی دهستی که به قه د دهنکه تر ییه که بو،
 نووساند بو به په نجه گوره نه ستور و توکن و ره شه که مه وه. بینیم که له هه موو
 شوینیکه، سهیری ههر شوینیکم کرد بینیم له وئییه. بینیم له هه موو ژورره کاندایه.
 له راره که دایه، لای دره خته کانه ویه، لیره یه و له وئییه. پیم ده نایه ههر جیگایه که
 له وئ بو، له ههر شوینیک بام له وئ بو. پیم ده گوت: " شیرینی.. مه گهر تو
 جنیت؟ ناشی کچی شای په ربیان بیت؟ چیه که پئ ده نیمه ههر شوینیک له وئیت؟
 چیه که له هه موو شوینیکیت؟ چیه که وهك دهر وئشه کان ده لئی (هو)، نیدی
 له ههر شوینیک پئت خو ش بی دهرده که ویت؟ ناشی له دونیای غه بیه وه هات بیت؟"
 که وام ده گوت، پیده که نی و ددانه کانی دهریسکانه وه. له پالما ده نوست و دهستی
 به سهرمدا ده هیئا. سهری ده نایه سهرسینگ و له ژیر لیوه وه گوزانی ده چری.
 ده مگوت: " خام. تو که ههر نیستا له سهریان جلکت به ته نافدا هه لده خست، تو که
 نیستا له موبهق خهریکی چیشت لیئان بوویت، تو که نیستا له ژیر نه سکه مله که دا
 نوست بوویت، تو که ههر نیستا دهنگت له کۆلان ده هات، چۆنه که لیره یه؟"
 که وام ده گوت، دهستی ده نایه ژیر چهنه ی و ته ماشای ده کردم. ده مزانی که
 ده بی هه بی، که ده بی له هه موو شوینیک بی. وهك روناکیی، وهك ههوا، وهك

شتیک که بلار و زوره و ههمدیس پئیستتر و باشتر له ههموو نه مانهیه. خۆزیا نئیستا لیڤهبا، خۆزیا دهستی له نیتو دهستمدبا و قسهی له گهڤا کردبام."

كاك عهزیزی گوتبووی: " شیرین خام چیه؟ بۆ هینده بیدهنگ بویت؟ ناشی خهفتهی کۆتره کهت بخۆیت؟ نهو کۆتره ی که دای له شهقهی بال و جیی هیشتیت و فری. ها؟"

كاك حهیدهریی گوتبووی: " نیتو خهریکه دیق ده کهم. نازانم که ده مبینی بۆچی ناوها سهیرم ده کات؟ وهک بلتی خهتای منه که نه خۆش کهوتوو!"

كاك هاشیمی ههستایه سهیرا. راوهستا. چوه پیشتر. چوه پیشتر. زهریا خۆی له سهیر که نار دهپرشت و دهگهراپهوه. زهریا تووره ببوو. مهلهکان دهیانقریشکاند. مهلهکان به سهیر پهلهکه کانهوه شیت ببوون. دانهویوه و روخساری به ناوی زهریا تهپرکرد. تامی سویر بو. چاوانی برژانهوه. تهماشای کرمیکی کرد که لای پییهوه دهخشا. شیرین خامی بانگ کرد. له ژیر لیوهوه گوتی: " نازهنینه کهم. شوخ و شهنگه کهم. خودایه به قوریانت بم. مهگه تۆ کۆلارهیت یان ههوریت یاخود با ییت که ناوها سوکهله به سهیر رووی ناوهوه نووستوویت؟ هۆ نهی تۆیه کهی من، نه ری بۆ ههرگیز پییت ناکه ویتته سهیر نه رز؟ شهوی عهروسییه که مانت له بیره؟ له سهیر دهسکی نهسکه مله که دانیشتبویت و نووکی پهنجه چکۆله کهی پات به تاسته م دهیدا له فهرشه که. نهی که بردمیت بۆ سه فەر؟ نه وهشت له بیره؟ پییت نه ده گه یشته نه رزی پاسه که. موسافیره کان بینیتیان و پیکه نین. هاورپیانیش ههر پیکه نین. گوتیان: " مهگه رن قاتی ببوو؟ ته مه کییه؟ ته مه چیه؟ ته مه گه مژیه چیه؟ هیندهی میرووله یه که. بۆچی له خۆیه وه پییده که نی؟ بۆچی له خۆیه وه خۆش حاله؟

بۆچی دەستی ھەموو کەسێک دەگرێ و لەگەڵ ھەموو کەسێکدا میھرەبانە؟ ئەمە مایەیی ھەیاچوونە. داب و نەریتی موعاشەرەت کردنیان فێر نەکردوو. زێرەکی نییە. خۆیندەوارییەکی تەواوی نییە. ئەدی ناسنامەیی کوا؟ خانەوادەکەیی کێیە؟ نەخێر. مەحالە بونیام بتوانی لەگەڵیدا بەختەوهرییت. مەحالە!" کاک ھەیدەریی گوتبوی: "ھاوڕێی گەمژەم. بۆچی بێ ئەوێی راویژم پێبکەیت، عاشق بوویت؟ تۆ ئەقەلت ئیش ناکات. عەشق ناوھایی نییە!"

کاک ھاشیمی بە توندی چاوانی ھەلگەڵۆفت و دەستی خستە سەر سەری. ھەتاو بەناو لەشیدا تێدەپەری. چاوی رەشکەو پێشکەیی دەکرد. زەریا پەر بوو لە پۆلەکەیی ئالتونیی و بریقەدانەوێ دەیدا لەچاوی. ھەستی کرد خەریکە وەکی مۆم ھێور ھێور دەتووتتەو و پای وەکی گۆگیاپەکی ھەلگۆژاوی لەسەر لەکە رەگ دادەکوئی.

مەلەکان بەکۆمەڵ لەم پەلکەوہ بۆ ئەو پەلک دەفرین.

کاک ھاشیمی بەردیکی ھەلگرت و تێی گرتن. سەری پەر بوو لەدەنگی سەیر سەیر. دەنگی زەریا و مەلەکان و با. گەراپەوہ ژێر درەختەکە و خاویلیکەکی شیرین خانمی نایە بن ھەنگل. جلکەکانی شیرین خانم لەولاوہتر، لەسەر لەکە کەوتبوون. پیتاوەکانیشی ھەر لەوێ بوون. ھەموو شتێ وەکی جارێ بوو، ھەتاویکی خۆش، رۆژێکی خۆش، زەریا پەکی خۆش. جلکەکانی شیرین خانمی ھەلگرت و تەکاندنی. پێکەنی. تەنورەکەیی شیرین خانمی بە خۆیەوہ نووساند. دەستی خستە نیو سۆلەکانەوہ و زیاتر پێکەنی. سەری ھەلپری و بە چاوی بەدوای شیرین خانمدا گەرا. زەریا بێدەنگ و خۆلەمیشتی. ھێور ھێور ھەناسەیی ھەلدەمژت. وەکی بلیتی دل نیگەرانییەکی چۆر پەر بووی. کاک ھاشیمی لەژێر لیوہوہ گوتی: "پەپوولە

جوانه كەم، شيرينه كەم، لە كۆتیی؟" چووە پێشتر.. پێشتر.. ناو تا نەژنۆی هات. لەملاولای خۆی پروانی. سەیری دواوەی كرد. سەیری نەوسەری كەنار. گوتی: "رەنگ بێ لەوديو تەلەنەكانەوہ بێت، رەنگ بێ لەوديو گەردۆلكەكانەوہ بێت، رەنگ بێ لە شوینێك لەم دەوروەرە بێ!"

كاك حەیدەری گوتبووی: "بونیام بێ حیساب و كیتاب و لە خۆپایی بەختەوہر نابێت. نەم جۆرە شتانە لیاقەتیان گەرەكە."

كاك نەنوەری گوتبووی: "دەلە دێوہ هات و هاوڕێكەمانی برد. چەند سووك و হাসانیش بردی!"

زۆر হাসان، لە لەحزەيەكدا. لەچاوتروكاندنێكدا.

كاك هاشیمی سەیری دەستەكانی خۆی كرد كە دەلەرزین. سەیری پێستی كرد بە يەكجار سوور هەلگەراپوو. سەیری نەژنۆ لاوازەكانی كرد. هەتار بەسەریدا دەكیشا. شتێك وەك مێشولەيەكی موزیپ لەبنا گۆیدا كەوتبووہ ویزە ویزە. گەراپەوہ ژێر درەختەكە و واق و پەماوانە لە جێگەپێكانی خۆی لەسەر مەكە پروانی. گوتی: "لەم ناوہیە، دلنیام لەم نزیكانەوہیە."

زەریا نامۆ و بێ پەروا دەینۆری. تەنانەت جوولەشی بۆ نەدەكرد. وەك بلیی پڕ بووبی لەبەرچوونەوہیەكی گەورە. لیپۆرێژ بووبی لە سكوتیكی سەحراوی.

بەرەو زەریا راپیكرد. راوہستا. ناوپی داپەوہ و پێكەنی. سوپاڤەوہ و بە هەمان ئەو رێگەيەدا گەراپەوہ كە پێیدا هاتبوو. لەبەرخیوہ گوتی: "دەپەوئ سەرخاتە سەرم. دەپەوئ تازارم بدات. دەزانم.. دلنیام!" دانیشت و بە ترسەوہ گۆیی لە بێدەنگیی نەوديو تەپۆلكەكان رادێرا كە هەمووشتیكی لەخۆی پركردبوو. تاسمان و

زهريا. مەزەندەى كۆرد كە ھەموو شتېك، مەزەندەى كۆرد كە بىبابان و ناسمان و تەنانت بەردچنەكانى دەوروبەريشى تەماشاي دەكەن. لەبەرخۆيەو گوتى: "ديار نىيە. شىرېنەكەى خۆم ھەر بەراستىي ديار نىيە!"

باوهرى نەكرد. سەرلەبەرى ئەو ھەونىكى ناخۆش بوو. وەناگا دەبۆو و دەبىنى كە شىرېن خانم لە تەنىشتىيەو دانىشتوو. پاكشا. بە پەلە چاوانى لىكناو چاوپرې بوو كەسېك يان دەنگىك لەو ھەو ناخۆشەى وەناگا بىنىتتەو. بەوھەشەو، شتېك جگە لە ھەو لە قولايى سەرىدا پىچى دەخوارد. شتېك كە لە ھوشيارىيدا بوو. ھەبەرى ھەبوو، ئەمى ناگادار دەكردەو. شتېك كە دەيزانى ھەموو ئەم شتانە گەمەن و ھەقىقەت شتېكى ترە.

كەواتە وابوو. ئەم كارەساتەى كە لە دوورەو بۆنى دەھات پەيوەندىي بەمەو ھەبوو. دانىشت. جەستەى قورس ببوو. با يەك زىر و گەرم و لىنج خۆى بە روخسارىدا دەكىتشار وەك قورسېك بەجەستەيدا شۆر دەبۆو و ھەر بەويشەو دەمايەو.

بەخۆى گوت: "ھىشتا ھەر لەويە. لەويە. ھەر ئىستا دىت. ئەلعان دەردەكەويت."

شتېك وەك دەستى شىرېن خانم لە بنى زەرياو دەجوولا. بە گاگۆلكى كەوتەرى. چوو پىشتەر، ھەمدىس چوو پىشتەر. خاويلىيەكەى شىرېن خانم لەسەر رېنگەكەيدا بوو. ھەلىگرتەو. بەخۆيەو گوشى و گازى لە چمكىكى گرت. ھەزىدەكرد ئەو دوژمنە موزىرە لەخۆى دوور خاتەو كە لە پشت كەللەيەو كەوتبوو ورتەورت. ئەو ناگايىيە نەمرە، ئەو ھەستە ھەمىشەبىيەى واقىيەت لەخۆى دوورخاتەو.

بەمشت بەنەرزەكەيدا دەكيتشا و روخسارى بە لمەكەدا دەهيتنا. گوتى: "مەحالە، مەحالە!" واى گوت و پىنكەنى. بەرزتر پىنكەنى. توند تر.. خەمىن تر. ھەولیدا گۆرانى بېژى، ھەولیدا پەلە ھەورە پەرتەوازەكان لەناسماندا بژمىرى، ھەولیدا بدوى، ھەولیدا بىركاتەوھ. ھەولیدا شت بىر خۆى بىنئىتەوھ. تەنانت ھەولیشيدا بىرى. سوودى نەبوو. دەيزانى كە ئىدى دواچار ئەو ساتەوھختە تۆقېنەرە ھاتوھ. ئەو (نەبوون) ھە ھاتوھ كە ھەمىشە لە دوورەوھ ناماژەى بە نەگەرى (بوون) ى خۆى دەدا. بەلام باوھنەدەكرا و ھەنووكەش لىرە بوو — بەلگەدارو واقىعى — مەحالىك بوو كە چەند ھاسان بېوھ نامەحال.

كەستىك لەوسەرى كەنارەوھ تىدەپەرى. گۆرانى دەبېژا. مەودايەكى لەگەل زەريادا ھەبوو. كاك ھاشىمى واى بەخەيالدا ھات كە بانگى بكات. بە دايدا راکات، داواى يارمەتى لى بكات. دوو قۆلى بە زەريايان دەوئرا. دەيانتوانى شىرىن خانم بدۆزنەوھ. دەيانپاراست. شىرىن خانمىيان لە زەريا دەسەندەوھ.

دەمى كەردەوھ و ھەولیدا ھاواركات. دەنگى دەرنەدەھات. ھەولیدا دەست راوھشىنى. ھەولیدا ھەستى و بە دايدا راکات. ھەولیدا شتىك بكات. دانىشت. زەق زەق لە زەريا وردبۆوھ. بەخۆى گوت: "ئەمە مافى تەواوى خۆمە و ئەم مافەم پىدراوھ. ھاتۆتە لام. وەك كۆترى بەخت. وەك بىتاقەيەكى دەرچوو. لە باوھشى دەگرم. بە خۆمەوھ دەيگوشم. پىي دەلئىم: "خانم، تۆ ناتوانىت نەبىت. تۆ ئەبەدىت. تۆ پىويستىت. تۆ لە ھەموو شتىك گرىنگەتريت. دواچار دەگەپىتەوھ. دەبى بگەپىتەوھ. بەدەست خۆت نىيە!"

خۆر.. ھینور ھینور له قولایی زهريادا پۆدهچوو. مهلهكان نوستبوون. چ دهنگی
ندههاته گوئی. تنها دهنگی نارامی كاك هاشیمی نهبيت، كه به چرپه بهخۆی
دهگوت: "چ پۆژيكي جوانه. چ زهريايه كي جوانه. چ دونيايه كي جوانه!"

*

- "پیره میگرد.. بینیت چ کلاویکت نرایه سهر؟"

نهمه دهنگی کاک حهیدهرییه. لییرهیه، له تهنیشتمهوه دانیشتووه. چاوانی له تاریکیدا دهبریسکیتهوه. تل دهدهم. سهرم دهکم بهژیتر چهرچهکه دا.
"پیره میگرد.. به قسم بکه، قازانج ده کهیت!"

سهری له سهر بالشته کهیه له پال سهرمدا. قژی وهک هه میسه بونی زهیتی گوژی هیندی و نژی کالی لی دئی. ده لیم: "حهیدهری خان، هیشتا ههر له خه می قژی شتنی دهسته کانتدایت؟ هیشتا ههر له خه می ددانی پرکراوه و زیپکه کانتدایت؟"
له ناوهندی سهرمدا دانیشتووه. لهودیو پیلووه کانهوه پیاسه دهکا. تهواوی برهوه رییه کانم تهر بوون به نامادهیی وی. ده بیینم، لهژیتر هه تاودا دانیشتووه، رۆن هیلکه می داوه له قژی و سهری به جهللاتین پیچاوه. هه میسه خه یالی لای قژی بوو، خه یالی لای قژه خاوه که می بوو که ورده ورده ده پرووتایه وه.

پیکه وه ده چووین بۆ شاخ. ناوی کولاته و چیشتی سهوزهی له گه ل خۆیدا ده هینا. له قهراخ کانیه که دا داده نیشته و میوه کانی به سابون ده شته وه. ددانی به

فلچە دەشت، غەرغەرەى دەکرد، تۆزۈ خۆلى سەر پىتلاۋەكانى پاك دەکردنەۋە و پىدەكەنى. تەمەنى چل سال بوو كە تىفۆيىدى گرت، تازە لە ئاھەنگى جىژنى لەدايك بوونى ببووينەۋە. پىنكەۋە پىنكەنېن. گوتمان: "مەگەر بونيامى چل سالە تىفۆيىد دەگرى؟" ئەۋىش كى؟ نەدەچۈۋە ئەقلەۋە. بە ژورور سەرىيەۋە بووين. كاك ھاشىمى لەداۋ و دەرمانە پروەككىيەكانى خۆى بۆ ھىنابوو. شروب و كولاتە و گەلا و پەگ و تۆۋى گول. بىنيمان خەرىكە دەمرىت، باۋەرمان نەدەكرد، نەدەچۈۋە بە ئەقلماندا. مردغان ھەر لەخەيالدا نەبوو. ھەر ئىمە نا، مونىژە ش لەۋى بوو. گوتى: "ئەمە تەنھا گەمەيە، ئاخىر چۆن دەشى؟ چۆن دەبى؟" ئىمەيش باۋەرمان نەدەكرد. كاك حەيدەرمان وا ناسىبوو كە مەرگ پىي ناۋىرى، شتىك لە پىستى سوور و ددانە سىپىيەكانىدا ھەبوو كە مردنى ۋى رەت دەكردەۋە. تەنھا تالەكانى قژى بوون كە دەۋەرىن، ئەۋەش نىگەرانى نەدەكردىن، ئاخىر دۇنيا بووين كە رۆژنىك لەرۆژان قژى دەپروىتەۋە، خۆيشى لەۋە دۇنياۋو. رىگەچارەى بۆ دۆزىبۆۋە. گوتى:

"كورىنە، باۋەرپەكەن دواچار سەرکەۋتن بۆ ئىمەيە!"

تەماشاپان كرد و بىنيمان كە شتىكىش لە ئىمەدا پروەۋ تەۋاۋ بوونە. كاك ھاشىمى گوتى: "نۆرەى ئىمەيش دى!" بەلام كەنگى؟ خۆزىا دەمانزانى. خۆزىا لانى كەم دەمانزانى ئەۋ ۋەختە نەحەلتىيە كەيە!" كاك حەيدەرىي بە ساۋىلكەيى ئىمە پىدەكەنى. گوتى: "من بونيامىكى ساخم، من پۆلام. پۆلا كە ژەنگ نايگرى، پۆلايەك كە ھەمىشە ھەر پۆلايە!" دەستى بەسەرىدا ھىنا و بە ترسەۋە تەماشای كردىن. گوتى: "باۋەرپەكەن، قژم دەپروىتەۋە. من تاگام لە قژمە.

ناگام لههر ددانیکمه که دهکوی. ناگام لههر ددانیکمه که دهردی.

رینگهچاره بییم دۆزیوه تهوه. وره ی دهوی و هوسه له!"

تاله وهریوه کانی قژی لهسر چدرچف و سهرینه که هه لگرتوه. کهوته ژماردنیا. لهسر رۆژنامه که لهپال یه کدا داینان. حیسابی نهو تاله وهریوانه ی راگرتبوو. نیمهش حیسابه که یان راگرتبوو. کاک حهیده ری دلخۆش بوو. گوتی: "زۆر چاکه. نه مه شه ره. خه ریکن زیاد ده کهن. خه ریکه دهر دینه وه. له جارن باشتره!" دهستی گرم و ته ماشای کردم. گوتی: "بینیت من له سر حق بووم! بینیت هه ر کیشه یه که رینگهچاره یه کی هه یه؟ نه مگوت دهر دینه وه؟ نه مگوت دوا جار سه رکه وتن بۆ منه؟"

وای گوت و به خۆش حالیی مرد.

من مابوومه وه و عه زیزی. لهسر سه کۆی شۆسته که داده نیشته ی و له جاده ده چۆله که مان ده نۆری. له رپیواریکمان ده نۆری یاخود له روخساریک که دوا جار له په نجه ره یه که وه و ه دیارده کهوت. بی ری کاک حهیده ری یان ده کرد، بی ری قژه پره که یان ده کرد که چه پک چه پک ده وه ری، بی ری پیستی ناسکی ده ست و بی ری شت گه لیکنان ده کرد که ورده و ده بیر ده چونه وه. هه ندی جاریش پیکه وه ده واین. هه مان نهو شتانه مان له گه ل یه کدا باس ده کرد که پیشت ر پیکه وه باس مان کردبوون. من له باره ی مونیژه وه ده دوام و عه زیزی یش له باره ی کوره که یه وه.

کاتی که ته لاتی وهرگرت و رۆیشت، خۆشم ده ویست. رۆیشتنی کاره سات بوو. هه مان نهو له ده ست چونه ی که له قولایی دلما چاوه پتی بووم و ده مزانی که دوا جار رۆژتیک له رۆژان خافلگیریم ده کات. هاوړییان گوتیان: "گرینگ نییه.

لهسرهوه دهست پيښكړه وه. ژنيكي تر بينه. شتيكي تر بكه! "گوتيان: " خهتاي خوت بوو، بو ليگه پرايت پروات؟" هزي له منال بوو. تييده گهيشتم. خهفتي ده خوارد. ده يگوت: " وانه زانيت لاي تو به خته وهر نيم. به لام چ بكم؟ به دهست خوم نيه. به هز و تاره زوي خوم نيه. چ چاره يه كي ترم نيه!" كهل و پهله كاني كو كړدنه وه. گريا. تييده گهيشتم. ده مزاني. روانينه كه يم دهناسيه وه. نهو رژه ايش كه كاك حه يده ريبی ده مرد، هه مان روانين له چاوانيدا بوو. نهو دوا چركه يه كي ناوړي دا يه وه و ته ماشاي كردم، ههستي به ناماده يي مهرگ كړدبوو. ههستي به ناماده يي نهو زولمه ته سهيره، نهو چاله هه لگوشه ره كړدبوو كه ده مي بو قوتداني دا پچر يبوو.

گوتم: "مونيژه گيان، چند باش بوو گهر نه رويشتباي!"

رويشت. شوي به حه سحه سه كه ي گه ركه كرد. رژه نيكيان له ناوه پراستي چوار پاكه دا بينيم. سي منال يي پي بوون. سه يريم كرد، پي كه ني. ددانه كاني كه وتبوون. قه له و ببوو. بوني حه سحه سه كه ي گه ركه كي لي ده هات. نامو بوو. گوتي: "ميرده كم پياويكي باشه. ته نها بوني قاچي ديته. هه ميشه بوني ديته." كچه كه ي له باوهش گرت و ماچي كرد. سه رده سته كاني پر بوون له په له ي سپي سپي. پرسى: "هيشتا شه وانه په نجه ره ده كه يته وه؟ هيشتا به دم خه وه وه ده دوييت؟ ته دي نينجانهي گوله ياسه مينه كام چونن؟ چما گول ده گرن؟ هيشتا دلته له خزه ده كه ويته مهراقه وه؟ هيشتا هه ر رژه سي پاكه ت جگه ره ده كي شيت؟"

گوتي: "چ رژه انيكي خوشمان پي كه وه برده سه ر! چند پي كه نين!" كوره كه ي پيشاندام. دهستي به گودي له ي قژيدا هينا. قوپچه ي كراسه كه ي داخست و روومه تي

پراکیتشا. دهستی گرتن و پڙیشت. له نیتوان مناله کانیدابوو. ده تگوت یه ک شتن.
ده تگوت باز نه یه کی ته واون.

عزیزی گوتی: " به لئی، نهی من که منالم هدیہ .. چی؟ بو خویندن چوه
ده روه، که چی نه گه پرایه وه. بریار بوو بیته نه ندازیار یان دکتور، که چی نه بوو.
هر له وئ مایه وه. بوو بوی. ژنی نه جنه بی هینا، منالی قژ زهره و چاوشینی
خسته وه. بیری چوه که من لیره چاوه پئیم، چاوه پئی جنه بی دکتورم، چاوه پئی
جنه بی نه ندازیار، چاوه پئی کوره که مم!"

گوتم: " خوزیا بکرایه له سهره وه ده ستمان پیکرد بایه وه. جار یکی تر. " عزیزی
گوتی: " چیمان ده کرد؟ هه مدیس هر لیره ده بووین. به هه مان تاسه و خولیا وه.
رینگه ی ترمان له به رده مدا نییه. نیمه مرؤ فگه لی گچکه یین، ده توانین چ ناراسته یه ک
بگرینه بهر؟ چیمان له ده ست دیت؟ خه وو خواردن و مال و پاشه که وتی، هه ندی
جاریش خو شیییه کی ساکار و بی هات و بات. شتیکی زور نییه، به لام هر باشه.
شوکرانه ی ده وئ. له زور که سی تر باشترین، له پیشتترین. پوژگار یکی زور خهرا پان
به سهر نه بردو وه. نابی راستی به ژیر لیوه وه بکه یین. هه ندی جار پیکه نیوین، ده شی
له دلوه پینه که نیوین. به لام هر باشه. نهو شه وانته بیر دی که پیکه وه
کو ده بووینه وه؟ قسه و باس مان ده کرد، قسه ی هه می شه یی و نوکته ی دوباره مان سهر
له نوئ ده گپرایه وه و پیده که نین. ده شی پیشنه که نیوین. بیرم نییه. پیکه وه بووین،
ترسه کاغان دابهش ده کردن. له قوژبیتک ده خزاین و وه نه وزمان ده دا. خهراپ نه بوو.
مه گه ر چاوه پئی چیتر بوویت؟"

ورده ورده قسه کامان ته او بوون. گوتمان گران بوو. له قسه یه کتر حالی ندهه بووین. له پال یه کدا داده نیشته و چاوه پری بووین کات تپه پریته. که پیکه وه بووین باش بوو. ههستمان به ته نیایی ندهه کرد. بیرمان له چی ده کرده وه؟ ده مانزانی که رۆژیک له رۆژان یه کیکمان له سهر هه مان سه کو داده نیشته و بیر له ویرمان ده کاته وه که نه ماوه. کامان؟ چند سهر بوو. هه میسه به پرتوه بووین. هه میسه له بیری سبه نییدا بووین و هه نوکesh ته نها ههستی رابردو بوو. زه مه ن ئیدی خوی ندهه کرده وه، ناسیبوومان و هه نوکesh هه بوونی ته نها یاده هه ریسه ک بوو. وه ک بلتی له ویستگه یه کی کاتییدا راره ستابین. ویستگه یه کی چۆل که چ شتیکی تییدا رونا دات و دوی نه وهش هه ر هیچ. ته نها هه نگا ویکمان له و چۆله وانیه هه میسه یه وه به یین بوو. هه ردو کمان ده مانزانی بیر له چ ده که یه وه. نه وه له روانیه کامانا بوو. له و سلاوه دا بوو که له یه کمان ده کرد و له و واده یه دا بوو که بۆ رۆژی دواتر به یه کمان ده دا.

مونیژه گوتی: "چند گۆراویت. چند لاوازو پیر بوویت. خو خوانه خواسته نه خوش نیت؟ چیه؟ بچی ده شه لیت؟ ته دی خواردنت باشه؟ ته ندروستیت باشه؟" مناله کانی پیشاندام. گوتی: "نه مه کوره گوره که مه. له پۆلی پینجه. هه موو سالی یه که مه. ته مهش که چه که مه. ناوی په روانیه. شوخ و شنگ و له به ردلانه. نازداره، زۆر زانه.. شه کهه."

سه رنجم له سه ره نجه برینداره کانیدا. گوتی: "درومانی ده کهم. جلك بۆ ده رو دراوسی ده دوورم. چ بکه م؟ نه منالانه هه زار شتیان پیویسته. بۆ خاتری ته مانه که ره نج ده ده م. بۆ خاتری ته مانه که زیندوم."

بۆچی هیئند حەزی لە منال بوو؟ ئیئمه که ژیاغمان دەچوو بەرپۆه و رۆژانمان تێدەپه‌رین.

خۆزیا بکرایه بچوومایه‌ته ده‌ری. دلّم حەزی له پیاسه‌ی ژێر به‌فره. به‌لام نهلان کپۆهیه و ئەم به‌فره‌ش له به‌فره‌کانی تر ناچێ. له‌و به‌فرانه‌یه که مرۆڤ ده‌به‌ستێ، ره‌قی ده‌کاته‌وه. ده‌بێ ئەم جۆره هه‌واو هه‌وه‌سانه بۆ هاوین هه‌لگه‌ڕین!"

مونیه‌ گوتی: "تۆ که به‌ گه‌رما قه‌لّسیت، سه‌رت پیتی گه‌یژ ده‌خوا، وه‌زعت تێک ده‌دا، هه‌زار جۆر ده‌رد و نه‌خۆشیی پێده‌گه‌رت، ئیتر بۆچی هیئنده چاوه‌رپێ هاوینیت؟"

بریار بوو منیش له‌گه‌ڵ عه‌سکه‌ریی دا برۆم. خودا ده‌یزانی بۆ کوێ. جیاوازی چ بوو؟ بۆ هه‌ر جیگه‌یه‌ک رۆیشتبایت لێره باشتر بوو. ئاخ‌ر لێره چ شتێک نه‌ما‌بوو، چ شتێک نه‌بوو. ده‌بوو برۆین. ده‌بوو ترسمان خستبایه‌ته‌ لاره، ده‌بوو شتێکمان کردبا. شتێک جگه‌ له‌ چاوه‌رپێ کردن، شتێک جگه‌ له‌ ترسان، شتێک جگه‌ له‌ ژماردن و تاووتوێ کردن. عه‌سکه‌ریی گوتی: "ئەم نەرزە قاقەرە، پەرگ و پڕشه‌مان وشک هه‌لده‌گه‌رپێنێ. وه‌ره‌ با برۆین. ده‌شی له‌ جیگه‌یه‌کی تر سه‌وزین. په‌رپوبال ده‌رکه‌ین. لێره خه‌ریکین تیا ده‌چین. خه‌ریکین پیر ده‌بین."

عه‌زیزیی گوتی: "من نایه‌م. چاوه‌رپێ کوپه‌که‌مم. چاوه‌رپێ جه‌نابی (بۆی) م!"

عه‌سکه‌ریی گوتی: "تا دره‌نگ نه‌بووه، پێویسته‌ برۆین."

خه‌یالی سه‌فه‌ر به‌ری نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌ منالیمانه‌وه باسی ئەو سه‌فه‌ره‌ی ده‌کرد. ته‌واوی گه‌نجیمان خه‌وی به‌و سه‌فه‌روه‌ ده‌بینی. پیتی ده‌گوتم: "ئەم شارە بێ ماریفەت و خۆپەرستە، لە پشته‌وه‌ خه‌نجر ده‌وه‌شپێنێ، ئەم شاره‌ نامه‌رده، وا

خەرىكە گەنجىمان دەدزى، خەرىكە فرىومان دەدا. بىكەو ەرى با بېرىن! بەلام نەرىشىتىن، ەىچ كامان نەرىشىتىن. بېچى؟ خەتاي ەسكەرى بو، خەتاي داىكە پىرە كەفتەكارەكەى بو، خەتاي كاك ەىدەرى بو كە نەقلى وەبەر ەىناىنەو. يان خەتاي كەس نەبو، جگە لە مانەو ە چ چارەىەكى ترمان نەبو.

نەنوهرى گوتى: "ەسكەرى گيان، دەتەوى تەمەنت بە ديار داىكە پىرو پەككەوتەكەتەو بە با بدەىت؟"

كاك ەىدەرى گوتى: "بېچى بىرىك لە پىشكەوتنى خۆت ناكەىتەو؟" لاي داىكىىەو ە دانىشتبو. قاچى دەشىلا. باوەشىنى دەكرد. قۆى بو دادەىنا. گوتى: "ەىشتا گوارە ياقووتىيەكانى لەبىرە. وىستم دەرىانبىنم. نەىهىشت. سەرى بە بالشتەكەو نوساند و گرىا."

چوو ملوانكەكەى داىكى دەرىنا و كرىبە مىلى. نەنگوستىلەكانىشى ەىنا و يەكە يەكە كرىبە پەنجەى. قۆە سى و ئالۆزاوەكەى لەسەر بالشتەكە ەونىيەو. جلكە نەتلەسىيەكانى دابەسەرىدا. ئىنجانەى گولە شەمدانىيەكانى بەدەورى قەرەوتلەكەىدا دانان، دانىشت و كەوتە تەماشا.

گوتم: "ئەدى سەفەرەكەمان؟"

گوتى: "تۆ بېرۆ. تۆ بەكەسەو گىرۆدە نەبووت. تۆ نازادىت. بېچى لە پالما راوەستاوى و كاتت بە ەدەر دەدەىت. تا درەنگ نەبوو تۆ پېرۆ. تا دەرفەت ەىە تۆ بېرۆ!"

گوتم: "دەرفەت بېچى؟ بو بەختەوهرى؟"

گوتى: "بەلى!"

خەتاي مونىژە بو. گەر نەرىشتبا ئىستا شتەكان جۆرىكى تر بوون. يان بو نمونە كاك ەىدەرى بو وا زوو مرد! چۆن بى نەوان بەختەوەر بى؟ بى خەلكانىك كە خۆشم دەوىستن، يان خۆشم نەدەوىستن؟ جىاوازى چىيە؟ لەگەل نەواندا بو كە خالى دەبووم من ەم.

عەسكەرىي گوتى: " تۆچ ئىشىكت بەھىدەرىي ھەيە؟ خۆ مەرگى ھەيدەرىي كۆتايى نىيە. گوو بە گۆرى باوكى ھەيدەرىي. تۆ ھىشتا زىندوويت، زەمەنى خۆت ھەيە. پرسەى چىت داناوہ؟"

گوتم: " با بىنى بۆ ھاوين! " گوتى: " گوو بە گۆرى باوكى ھاوين. ھاوين زەمەنى درەخت و گۆگيايە. حىسابى زەمەنى تۆ جودايە."

بەعەسكەرى يىم گوت: " تۆيش ئەم نەخۆشيبە دەگرىت. تۆيش وەك داىكت لى دى. پىر و پەككەوتە و كۆپرو لال! " پىكەنى و سەرى راوہشانىد. دەستى داىكى گرتبوو. خۆى دەيزانى. گوتى: " ئەمە بۆ خۆى سەفەرە. سەفەرى منە! " ويستم يارمەتىي بەدم، ويستم بەديار داىكيبەوہ بىنمەوہ، نەيھىشت. ئىشى من نەبوو، جىگاي من نەبوو. لەگەل ھاوپىياندا سەرمان لىدا. لە دەرگاماندا. وەلامى نەدايەوہ. لەوديو پەنجەرەوہ بانگيمان كرد. دەرگاي نەكردەوہ. چيمان كردبا؟ خۆى وای ويستبوو.

عەزىزىي گوتى: " زۆر باشتەر كە لەگەل عەسكەرىي دا نەچوويت. ئىرە ھەرچىبەك بى ئەمىن و ئومانە. مالىكمان ھەيە و كۆلانىك بەچەند تاقە درەختىكەوہ. ھەسەسىكمان ھەيە كە شەوانە فىكە دەكىشى و دەرمانخانەيەك. بۆ ھەر جىگايەك بچىت ھەر ئەمانەى لىن! "

كاك ھەيدەرىي گوتى: " كورينە.. نەينىي سەرکەوتنمان لە يەكىتىماندايە. با من ئەم يەكىتىيە پيارىزم. پارەكانتاتم بەدەنى ئەرزەتان بۆ بکرم. " قایل بووين. گوتمان رۆژىك دى دەبينە خاوەنى پارە و پوول. چاوەرپیمان كرد. ئەم ھاوين بەو ھاوين. بە ھاوينى دواى ھەموو ھاوينەكان. "

ھەز دەكەم بنووم. ھەز دەكەم نىدى بىر لەھىچ شتىكى تر نەكەمەوہ. ماندووم. چۆن چۆنىي بىلیم؟ پىرم. مشكىك خەرىكى كروژتنى چمكى دۆشەكەكەيە. پشیلەيەك لەم ناوہدا ھەبوو، جاروبار گویم لە مياومياوى دەبوو. لەوہتى دونيا ساردى كرووہ ديار نىيە. سبەى دەچمە دەرى و چەند تەلەيەك دەكرم. پشیلەكەى

دراوسیش ئاگادار دەكەم. كاك حەيدەرىيى واتەنى: " ھەموو نەخۇشىيەك چارەسەرى ھەيە. ئارامىي گەرەكە و خۆراگىيى. دواجار سەركەوتن بۆ ئىمەيە. "

كۆتايى